

Nakkushaiguste esinemine, immunoprofülaktika ja järelevalve tulemused Eestis 2016. aastal

© Terviseamet

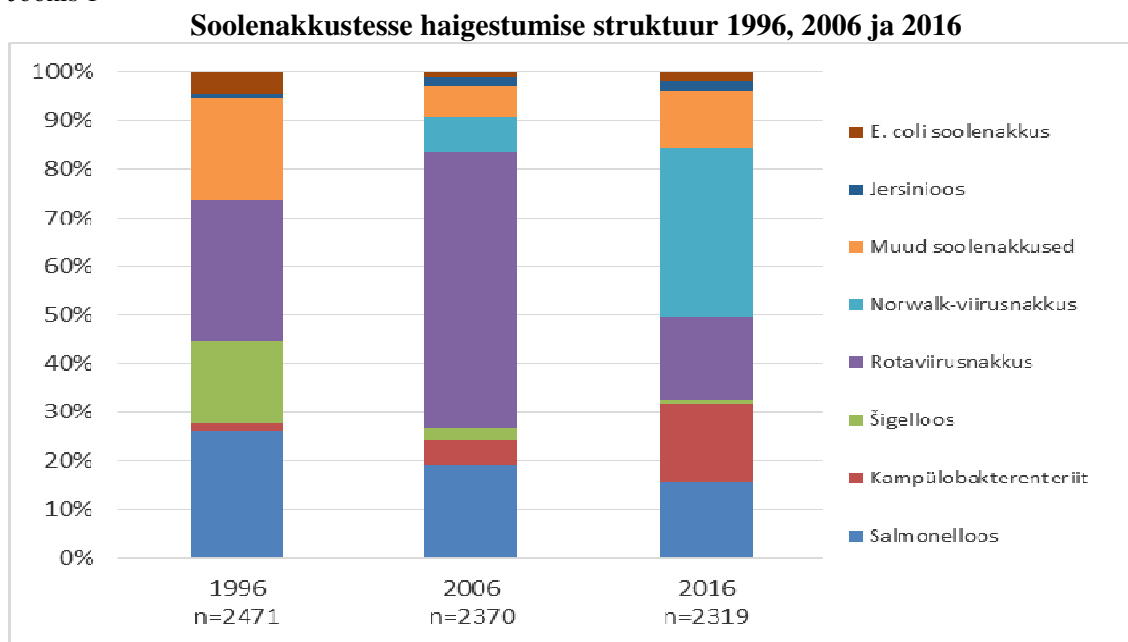
Sisukord

Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	5
Salmonelloosid (A02).....	6
Šigelloos (A03)	12
Kampülobakterenteriit (A04.5)	13
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4)	17
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6).....	18
Rotaviirusenteriit (A08.0)	20
Norwalk-viirusnakkus (A08.1)	22
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)	25
Lambliias ehk giardiaas (A07.1).....	27
Amöbiaas (A06)	28
Krüptosporidioos (A07.2)	29
Piisknakkushaigused.....	29
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	29
Gripi hooaeg 2015/2016	30
Läkaköha (A37.0).....	34
Difteeria (A36)	38
Leetrid (B05).....	39
Punetised (B06; P35.0)	40
Mumps (B26)	40
Meningokokknakkus (A39)	42
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)	43
Sarlakid (A38).....	44
Tuulerõuged (B01)	45
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13).....	47
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87).....	49
Viirushepatiitid ja HIV	51
A-viirushepatiit (B15).....	51
Äge B-viirushepatiit (B16).....	52
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	55
E-viirushepatiit (B17.2)	57
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1).....	58
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	59
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24).....	61
Muud zoonoosid.....	67
Leptospiroos (A27).....	67
Tulareemia (A21)	68
Listerioos (A32)	68
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5)	69
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1).....	71
Toksoplasmoos (B58; P37.1).....	72
Puukidega levivad nakkushaigused.....	73
Puukentsefaliit (A84).....	73

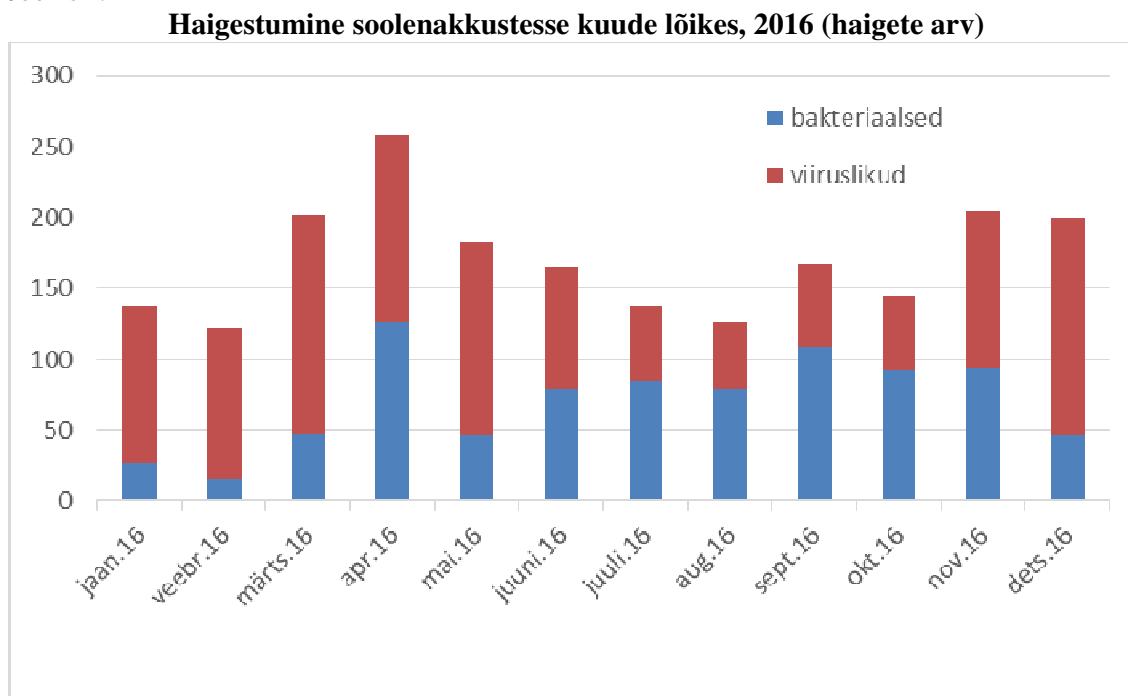
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2).....	75
Sugulisel teel levivad haigused	78
Süüfilis (A50-A53).....	78
Gonokokknakkus (A54).....	79
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	81
Muud nakkushaigused	84
Poliomüeliit (A80).....	84
Malaaria (B50-B54).....	85
Leegionärihaigus (A48.1)	86
Teetanus (A33-A35)	86
Dengue hemorraagiline palavik (A90)	87
Helmintiaasid	88
Difüllobotriaas (B70.0).....	88
Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames.....	90
Reisimisega seotud nakkushaigused	93
Nakkushaigete hospitaliseerimine.....	96
Nakkushaiguste surmajuhud	97
Järelevalve tulemused.....	98

Soolenakkushaigused

Joonis 1

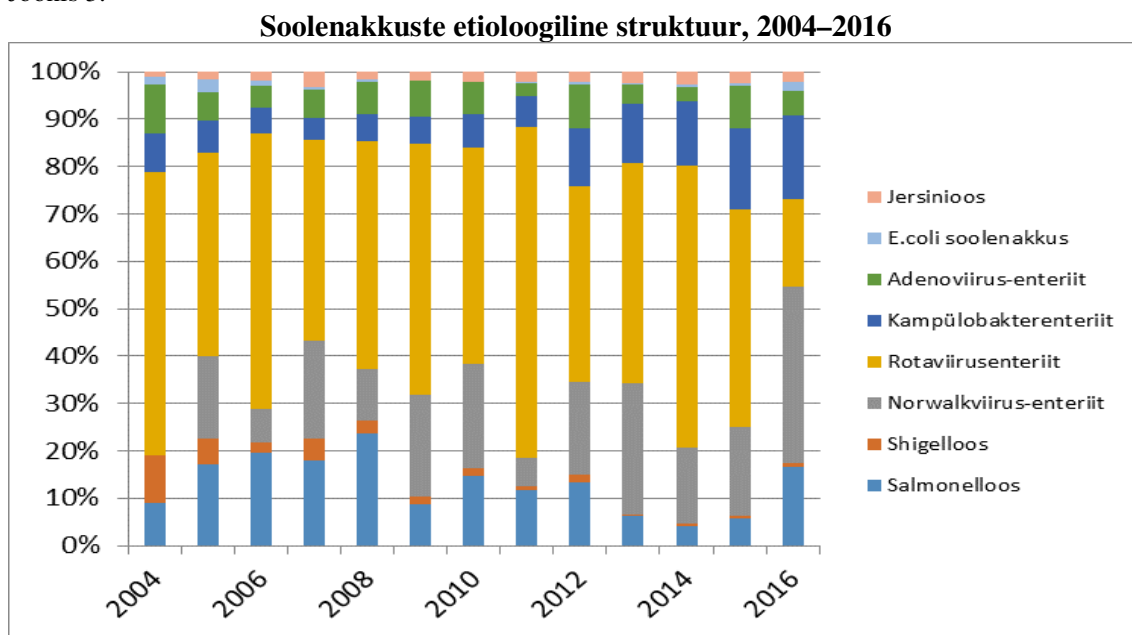
Joonis 2.

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus, tõus oli kevadel märtsis-aprillis ja talvel novembris-detsembris. Kevadine tõus on põhjustatud noroviirusnakkuse ja salmonelloosiga, talvine - noroviirusnakkusega.

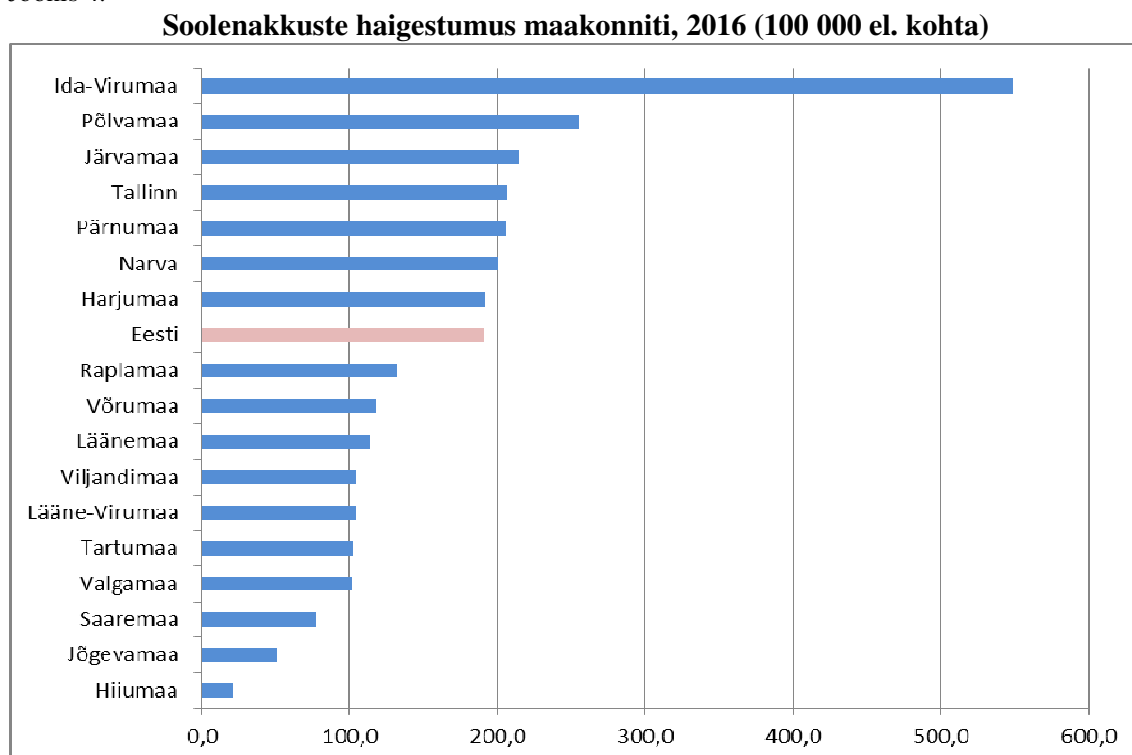
53,5% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused, 38,6% bakteriaalsed soolenakkused ja 7,9% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused.

Joonis 3.

Võrreldes 2015. aastaga ei muutunud märgatavalt summaarne haigestumine soolenakkustesse. Haigestumine salmonelloosi suurenes 3 korda, šigelloosi 41,7% võrra, amöbiaasi 22,2% võrra, Norwalk-viirusnakkusesse 2 korda. Haigestumine *E. coli* soolenakkusesse suurenes 5,6 korda, samal ajal vähenes enterohemorraagiliste *E. coli* nakkuste arv 37,5% võrra. Haigestumine *Yersinia enterocolitica* enteriiti vähenes 15,1% võrra, rotaviirusenteriiti 2,4 korda, muudesse täpsustatud soolenakkustesse 31,9% võrra. Samuti vähenes haigestumine krüptosporidioosi. Haigestumine kampülobakterenteriiti ja lambliasi on 2015. aastaga võrdne.

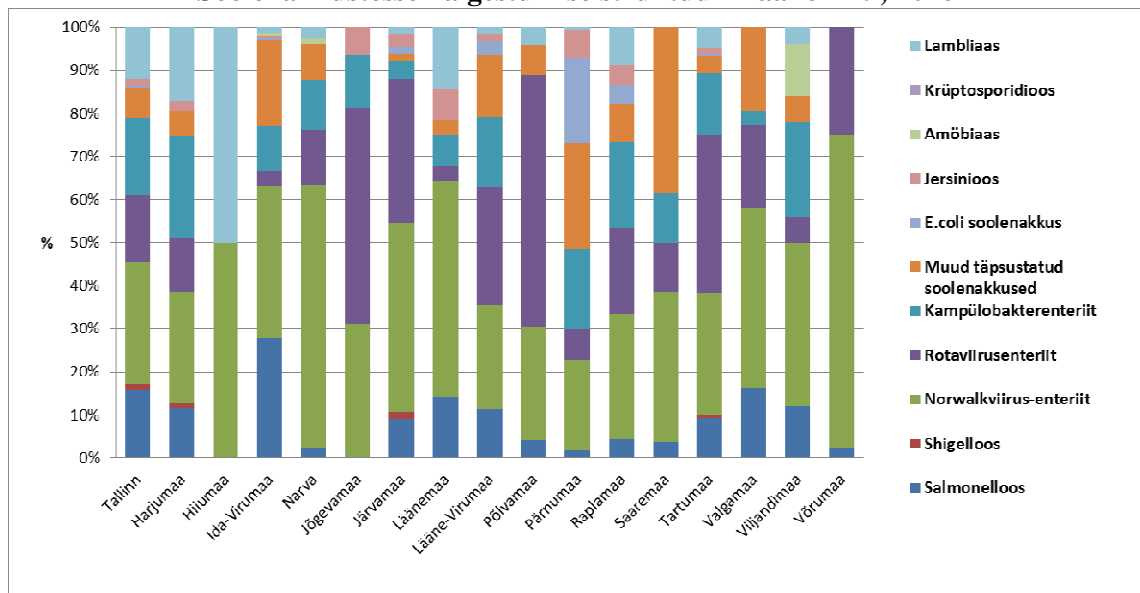
Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Ida-Virumaal (548,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (255,2) ja Järvamaal (214,9).

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2016

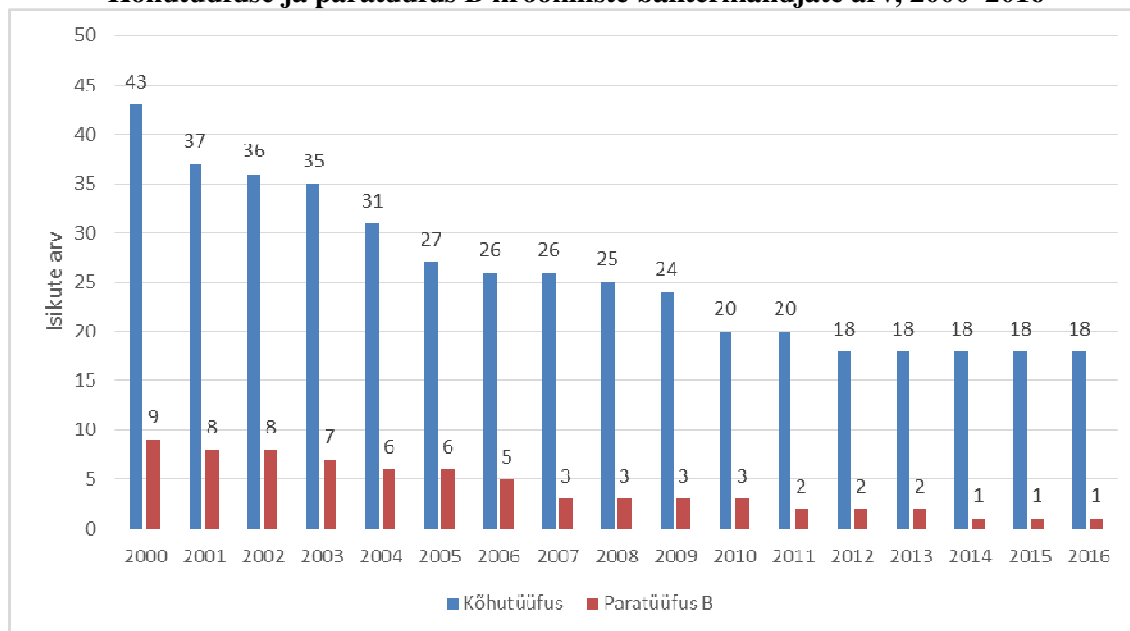
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

Kõhutüüfused ja paratüüfused ei esinenud.

2016. a uusi bakterikandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfused bakterikandjaid arvel 18 ja kroonilisi paratüüfus B bakterikandjaid oli teada üks.

Joonis 6.

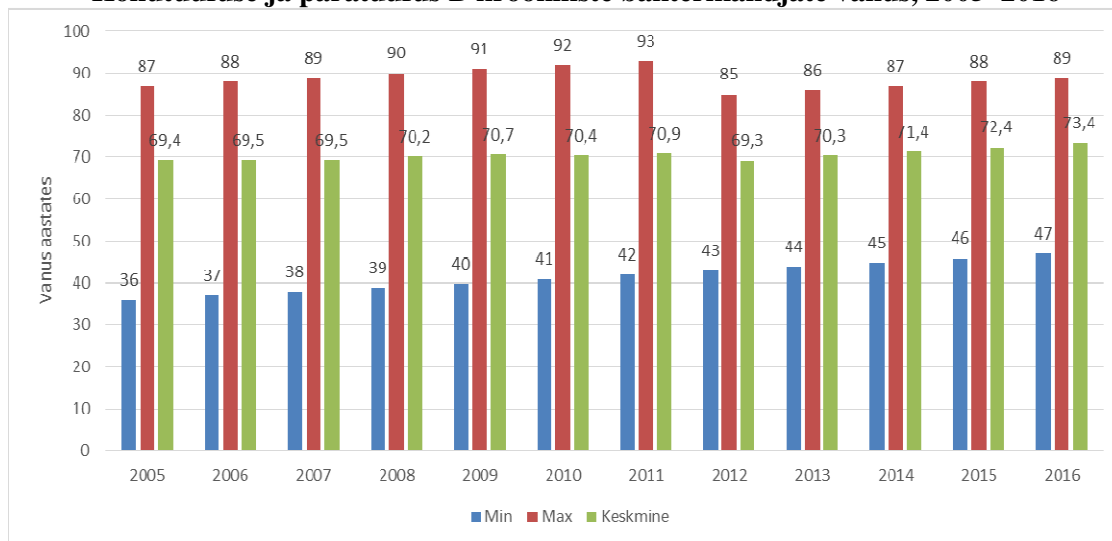
Kõhutüüfused ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate arv, 2000–2016

27,8% kõhutüüfuse bakterikandjatest elas Tartumaal, 16,7% Pärnumaal, 11,1% Tallinnas, 11,1% Ida-Virumaal, 11,1% Raplamaal, 5,6% Harjumaal, 5,6% Jõgevamaal, 5,6% Järvamaal ja 5,6% Lääne-Virumaal. Paratüüfuse B bakterikandja elab Tallinnas. Viimase 16 aastaga on Eestis krooniliste bakterikandjate arv vähenenud 2,7 korda. Bakterikandjate keskmine vanus on 73,4 aastat.

Joonis 7.

Kõhutüüfuse ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate vanus, 2005–2016

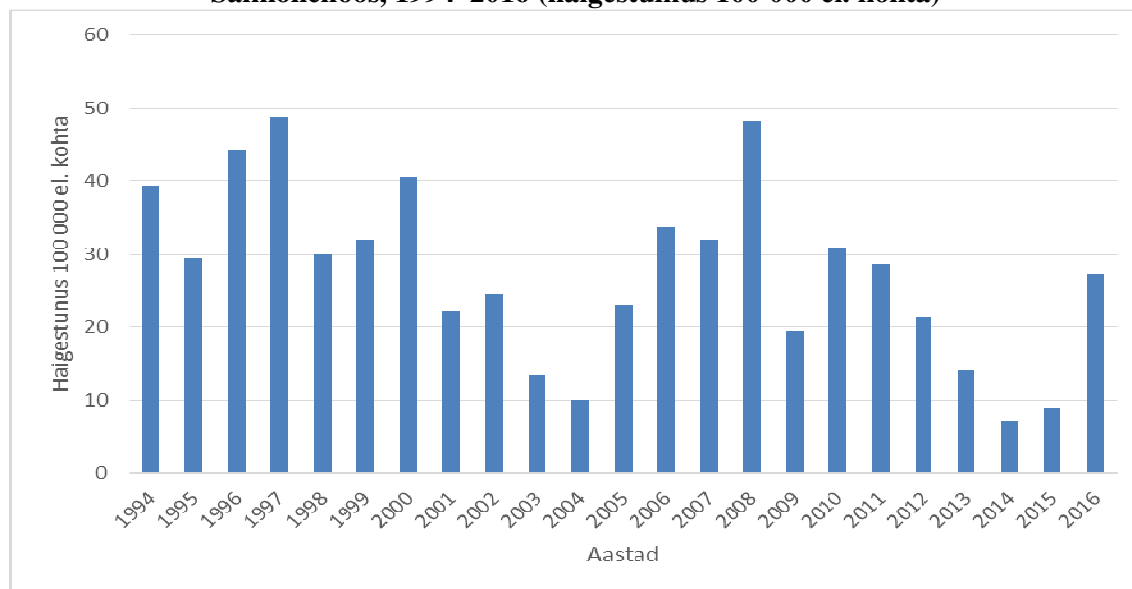
2016. aastal vaktsineeriti kõhutüüfuse vastu 1 719 inimest, nendest lapsi vanuses 0-14 a vaktsineeriti 48, noorukeid vanuses 15-17 a – 39 ja täiskasvanuid 1 632. Revaktsineeriti 33, neist lapsi vanuses 0-14 a – 1 ning täiskasvanuid 32.

Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 358 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 27,2. Võrreldes eelneva aastaga suurenes registreeritud juhtude arv 3,0 korda (2015. a oli 118 haiget ehk 9,0 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 100,0% juhtudest.

Joonis 8.

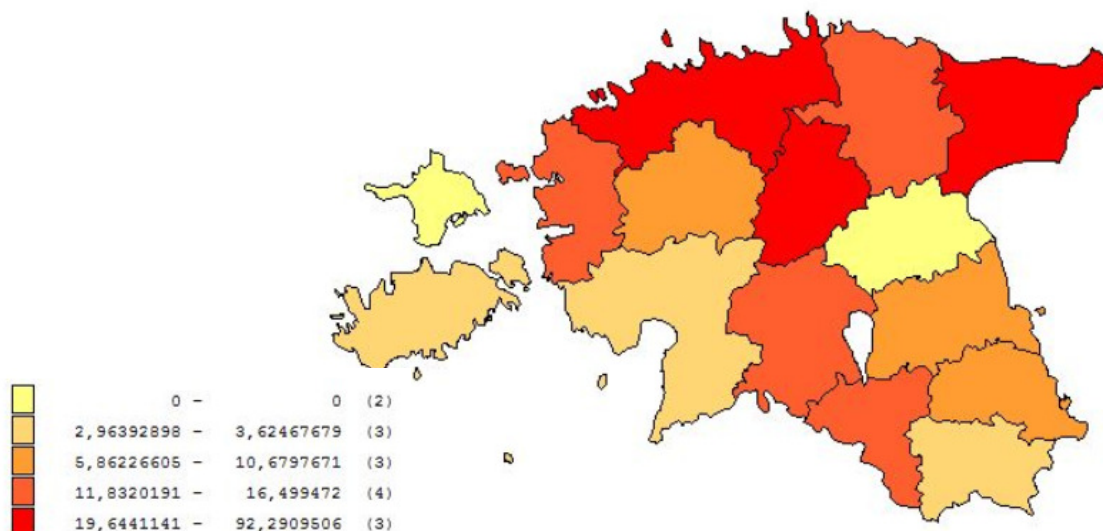
Salmonelloos, 1994–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Jõgevamaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (152,9 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (32,6), Harjumaal (22,2) ja Järvamaal (19,5).

Joonis 9.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

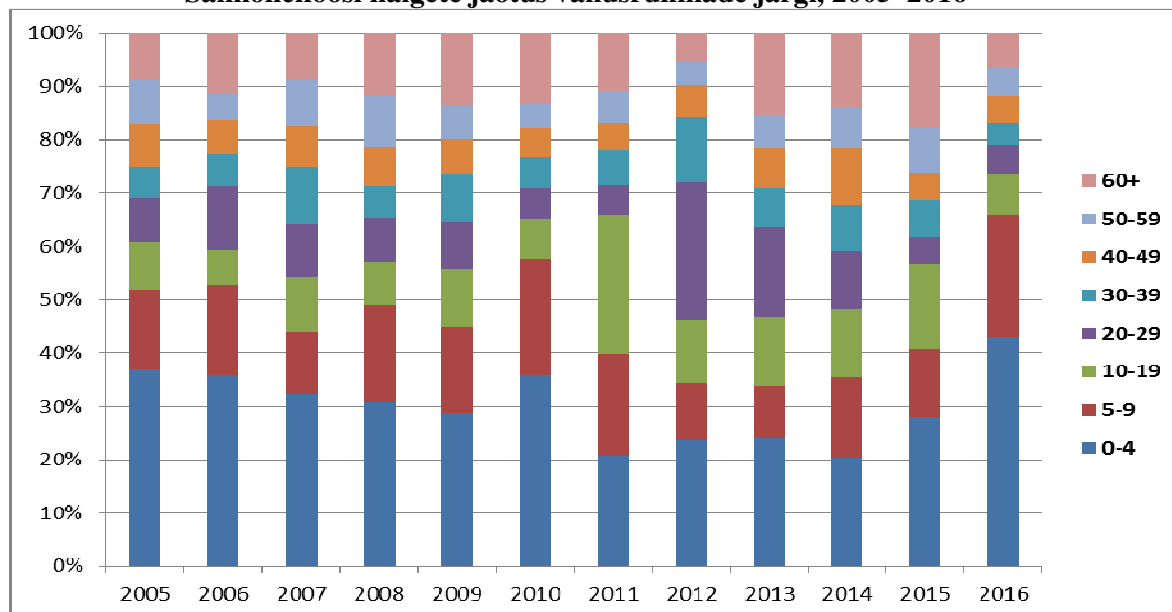

64,5% haigetest olid lapsed vanuses 1-9 aastat, 11,7% – isikud vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 45,8%, naisi 54,2%. 52,5% haigestunutest olid koolieelsed organiseeritud lapsed, 10,1% koolieelsed kodused lapsed, 10,9% kooliõpilased ja 15,9% – töötavad isikud.

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (34,1% juhtudest), *S. Infantis* (31,6%), *S. Typhimurium* (20,7%) ja monofaasiline *S. Typhimurium* (3,6%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Bovismorbificans* (1), *S. Corvallis* (1), *S. Derby* (2), *S. Haifa* (1), *S. Isaszeg* (1), *S. Javiana* (1), *S. Kentucky* (1), *S. Kenya* (1), *S. Mbandaka* (1), *S. Muenchen* (1), *S. Oranienburg* (1), *S. Poona* (2), *S. Stanley* (1), *S. Stanleyville* (1), *S. Teitelkebir* (1), *S. Thompson* (3).

Joonis 10.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2016

Tabel 1.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2000–2016

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
S. Aba								1									
S. Abony													2				
S. Adelaide																1	
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2		25	2		
S. Alagbon								1									
S. Altona									1								
S. Amsterdam				1													
S. Apeyeme																1	
S. Arizona	2										1	1					
S. Bareilly															1		
S. Be											1						
S. Blockley		1											2				
S. Bovismorbificans										6	1				1		1
S. Braenderup		1					1	1						1			
S. Brandenburg				1	1	1	1			2				2	1		
S. Bredeney	1																
S. Canada				1					1								
S. Chester					1							1					
S. Choleraesuis										1		1		1	1		
S. Claibornei							1										
S. Coeln													1	1			
S. Concord							2									1	
S. Corvallis											1		1	1		1	1
S. Denver							1										
S. Derby					1	1	1					3		10	1	1	2
S. Dublin								1						1			
S. Eastbourne						1											
S. Edinburg									1								
S. Emek										1							
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	62	27	36	122
S. Essen	1																
S. Galiena									1								
S. Give						1											
S. Hadar						1	2	1			1		1				
S. Haifa																	1
S. Heidelberg			1											1			
S. Hidalgo		1															
S. Indiana									1								
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	2	6	8	24	113
S. Isangi			1								1						

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
S. Isaszeg																	1
S. Java					1				1			1				2	
S. Javiana																	1
S. Kaapstad			1														
S. Kentucky							1	1	4			1	1				1
S. Kenya																	1
S. Kingston							1										
S. Kottbus												1			1	1	
S. Lagos							4										
S. Lexington											1						
S. Lindenburg							1										
S. Litchfield													1		2		
S. Livingstone														12			
S. Lomita							1										
S. Manchester							1										
S. Manhattan					1												
S. Mbandaka						1				1	1			2	1		1
S. Mikawasima													4				
S. Mission		1															
S. Montevideo					1	2						1					
S. Muenchen									1								1
S. Muenster													1				
S. Newport									1	1				1	2		
S. Norton							1										
S. Ohio														1			
S. Oranienburg																	1
S. Orientalis												1					
S. Orion								1									
S. Papuana		1					2										
S. Poona										1				1			2
S. Rissen								1						1		1	
S. Saintpaul					2				2	2			2			1	
S. Sandiego					1				1				1				
S. Sanjuan								1									
S. Schwarzengrund					1						1						
S. Singapore														1			
S. Stanley								3		1				2	1	2	1
S. Stanleyville																	1
S. Zanzibar													1	5	1	1	
S. Telelkebir																1	1
S. Thompson									1		1						3
S. Tshiongwé	3		1	2				1			2						
S. Tudú															1		

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
S. Typhimurium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	24	24	27	22	74
S. Typhimurium monofaasiline													12	4		12	13
S. Weltevreden														1			
S. Westhampton										1	1						
S. Wippra	1																
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1		1		1	
S. Virginia									1								
S. Worthington																1	

Tabel 2.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2016

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	63,1	66,4	33,6
Gentamütsiin	60,0	98,6	1,4
Klooramfenikool	60,0	97,7	2,3
Kolistiin	60,0	100,0	0,0
Meropeneem	60,3	100,0	0,0
Sulfametoksasool	60,0	67,4	32,6
Tetratsükliin	60,0	67,0	33,0
Trimetoprim	59,5	74,2	25,6
Tsefotaksiim	62,8	100,0	0,0
Tseftasidiim	64,5	100,0	0,0
Tsipprofloksatsiin	67,0	68,8	31,2

Tabel 3.

Salmonellade resistentsus, 2006–2016 (%)

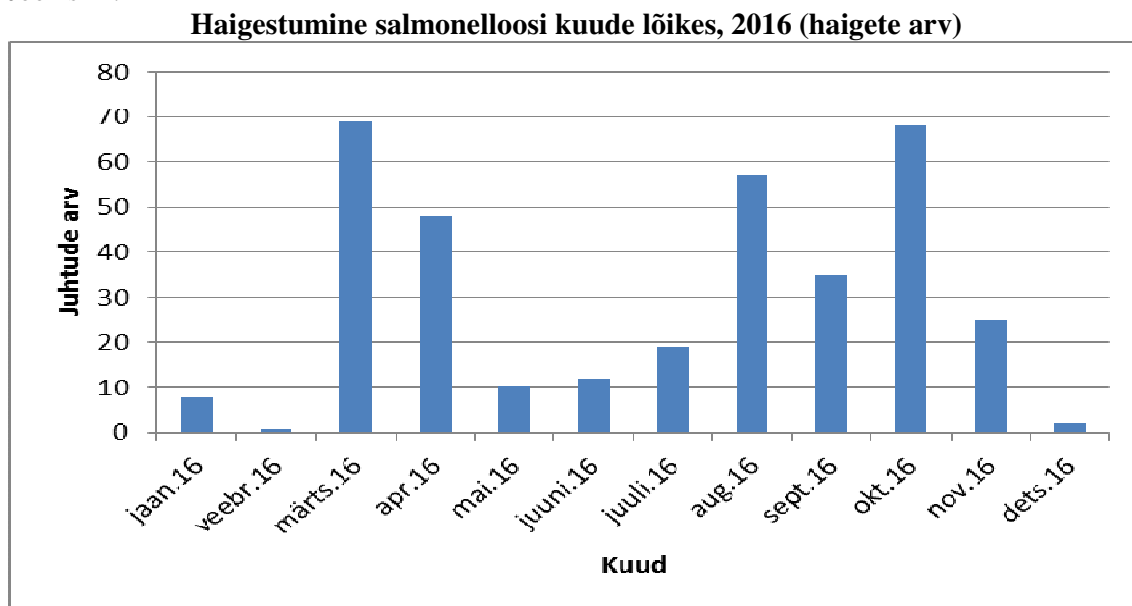
Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1	20,5	25,3	26,0	33,6
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2	3,0	0,0	1,1	1,4
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5	1,1	1,2			
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1	10,8	5,5	3,2	2,3
Kolistiin										0,0	0,0
Meropeneem									0,0	0,0	0,0
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8	10,4			
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8	11,0	19,1			
Sulfametoksasool									34,5	25,8	32,6
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3	21,0			
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9	19,1	12,8	21,5	33,0
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2	6,4	6,2	6,4	25,6
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8	0,6	1,2	0,0	0,0
Tseftasidiim									0,0	0,0	0,0
Tsipprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4	7,6	15,0	11,0	31,2

2016. a teostati Terviseameti Kesklaboris kultuuri tundlikkuse lisauuring 86,6% (2015. a - 78,8%, 2014. a - 79,6%, 2013. a - 86,2%, 2012. a - 64,1%, 2011. a - 54,3%, 2010. a - 45,6%, 2009. a - 65,9%, 2008. a - 40,4%, 2007. a - 31,8%). Avastati 70 multiresistentset salmonellat (kolme ja enama preparaadi suhtes).

49,7% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 6,1% haigestest registreeriti kolletes kahe ja kolme haigega. Esines kaks rühmaviisilist haigestumist lasteaeades: Ida-Virumaal 88 haigusjuhuga (S. Infantis) ja Tallinnas 70 haigusjuhuga (S. Enteritidis).

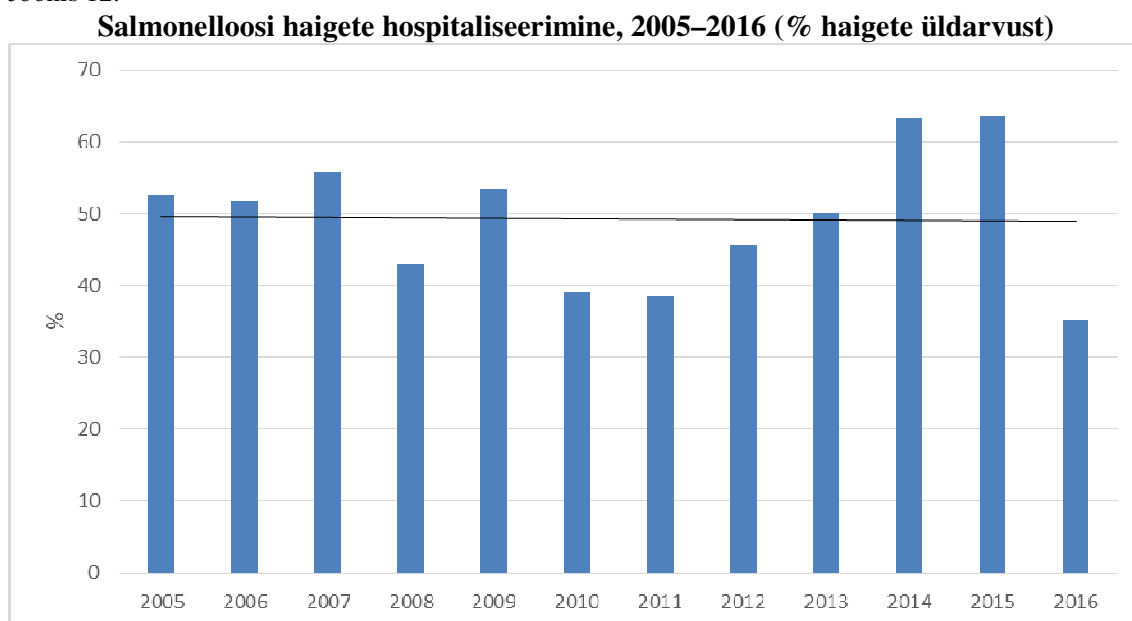
Esines kaks haigestumise tõusu: märtsis-aprillis haigestus 117 inimest (32,7% üldarvust) ja augustis-oktoobris 160 inimest (44,7% üldarvust). Hospitaliseeriti 35,2% haigestest.

Joonis 11.

25 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses üks, Indias üks, Kreekas kaks, Lätis neli, Poolas üks, Taanis üks, Tais neli, Türgis viis, Ungaris kolm, Venemaal kolm).

Joonis 12.

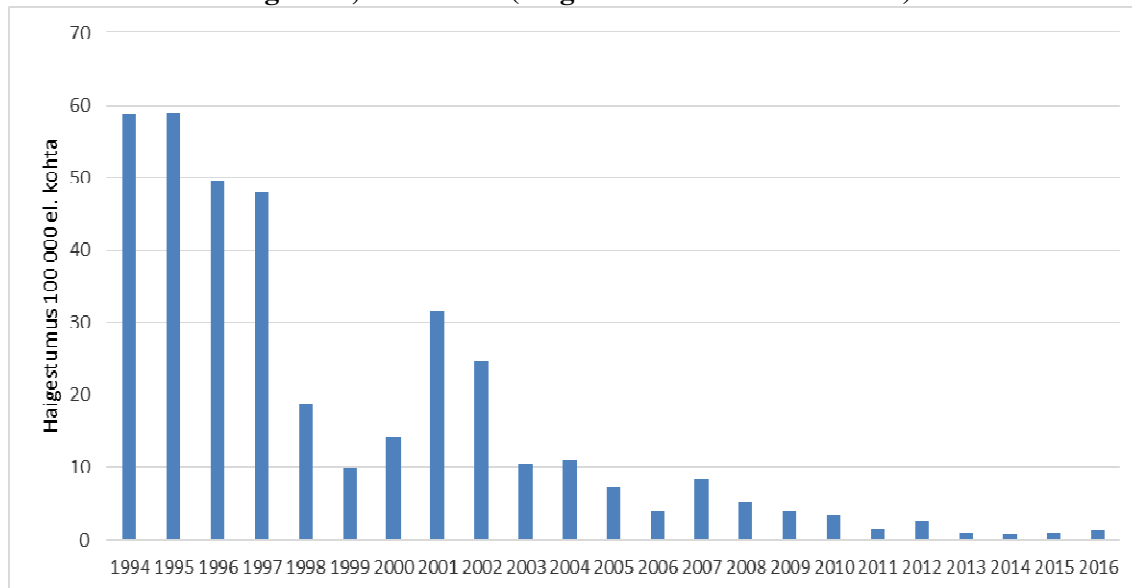

Šigelloos (A03)

Haigestus 17 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,3 (2015. a oli 12 juhtu ehk 0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 13.

Šigelloos, 1994–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

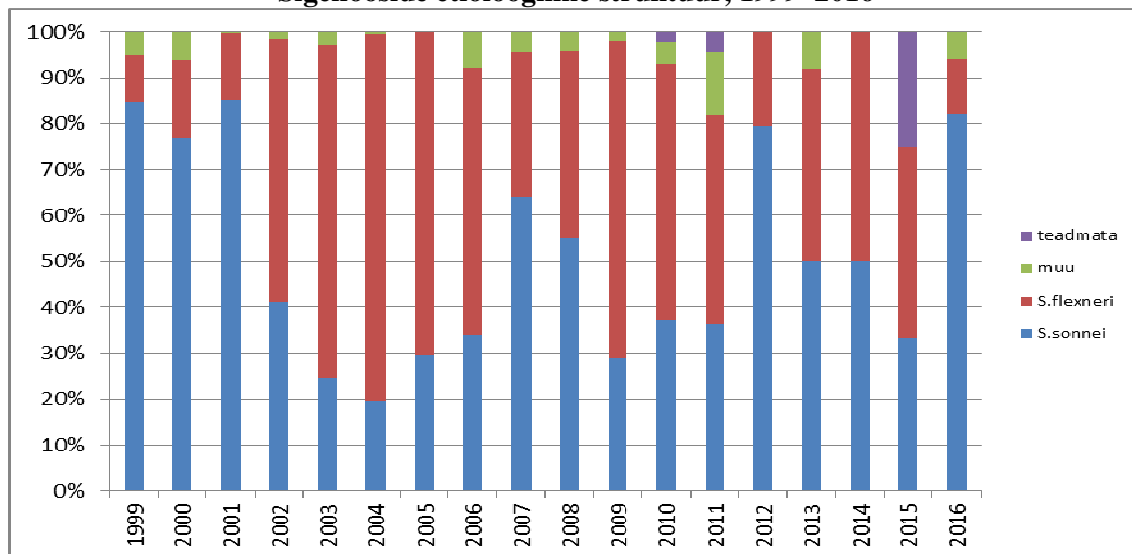

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (2,8 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (2,0), Järvamaal (3,3) ja Tartumaal (0,7). 82,4% juhtudest oli tegemist *Sh. sonnei*, 11,8% *Sh. flexneri* ja 5,9% *Sh. dysenteriae* põhjustatud šigelloosiga.

82,3% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 17,7% lapsed vanuses 5-14 a. 41,2% haigetest oli naissoost. 70,6% moodustasid töötavad isikud, 17,6% kooliõpilased, 5,9% mittetöötavad isikud ja 5,9% eelkooliealised lapsed.

Joonis 14.

Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999–2016

Haigestumise tõus oli sügisel, septembrist detsembrini haigestus 58,8% haigete üldarvust. Enamus haigusjuhtudest olid sporaadilised, esines kaks kollet kahe ja kolme reisimisega seotud juhuga.

Hospitaliseeriti 41,2% haigetest.

15 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Aserbaidžaanis (kolm *Sh. sonnei*), Colombias (*Sh. flexneri*), Dominikaani Vabariigis (*Sh. sonnei*), Egiptuses (*Sh. sonnei*), Etioopias (*Sh. flexneri*), Gruusias (kaks *Sh. sonnei*), Indias (kaks *Sh. sonnei*), Kambodžas (*Sh. sonnei*), Marokos (*Sh. sonnei*), Singapuris (*Sh. dysenteriae*) ja Türgis (*Sh. sonnei*).

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004–2016

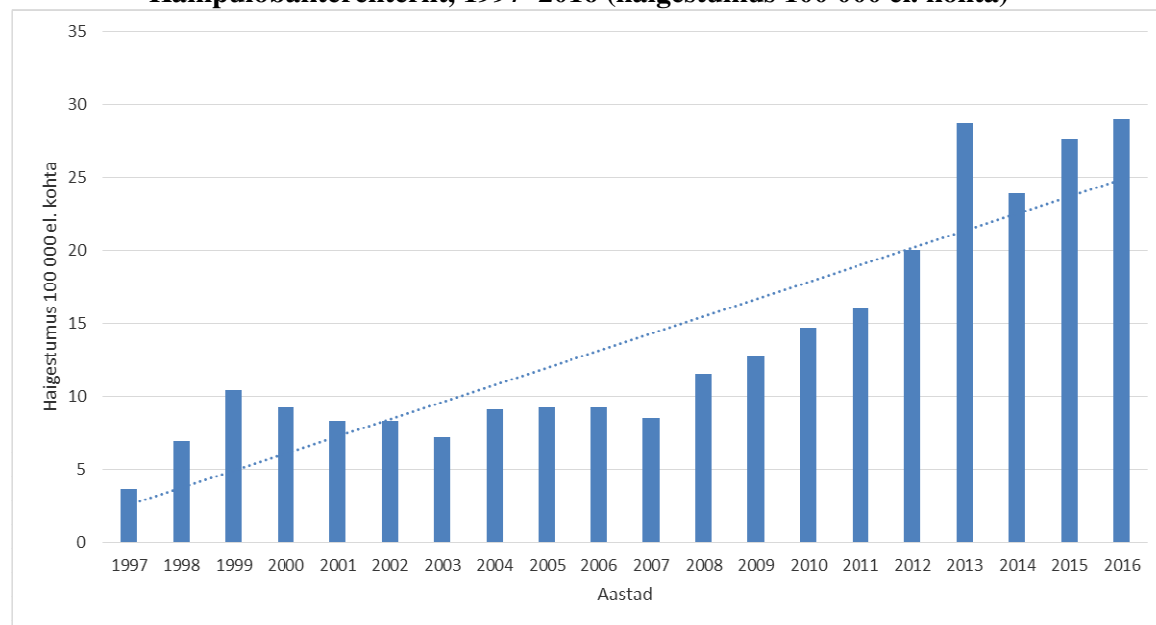

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 382, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 29,0 (2015. a diagnoositi 364 haigusjuhtu ehk 27,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 16.

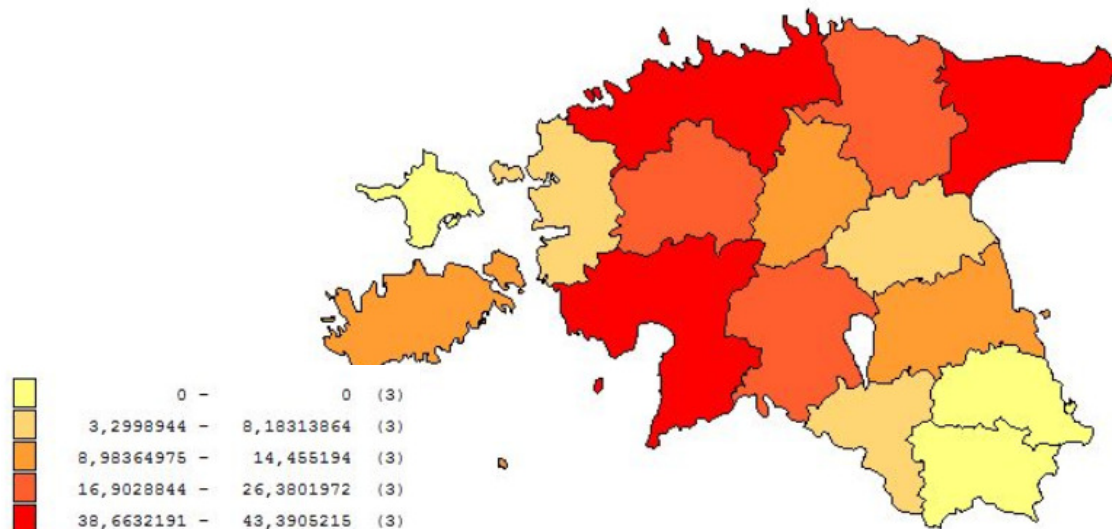
Kampülobakterenteriit, 1997–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 12 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (57,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (45,8), Pärnumaal (38,6) ja Tallinnas (36,6).

Joonis 17.

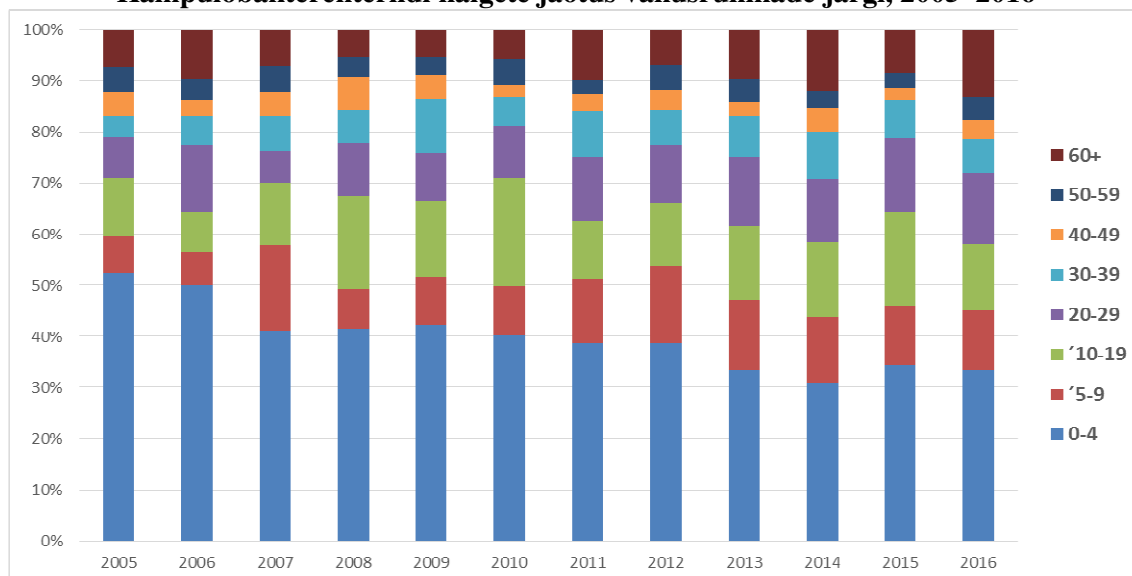
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

45,0% haigetest olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 20,7% – isikud vanuses 20-39 aastat. Mehi oli 53,7%, naisi 46,3%. 39,7% haigestunutest olid koolieelikud, 16,2% – kooliõpilased ja 24,1% – töötavad inimesed.

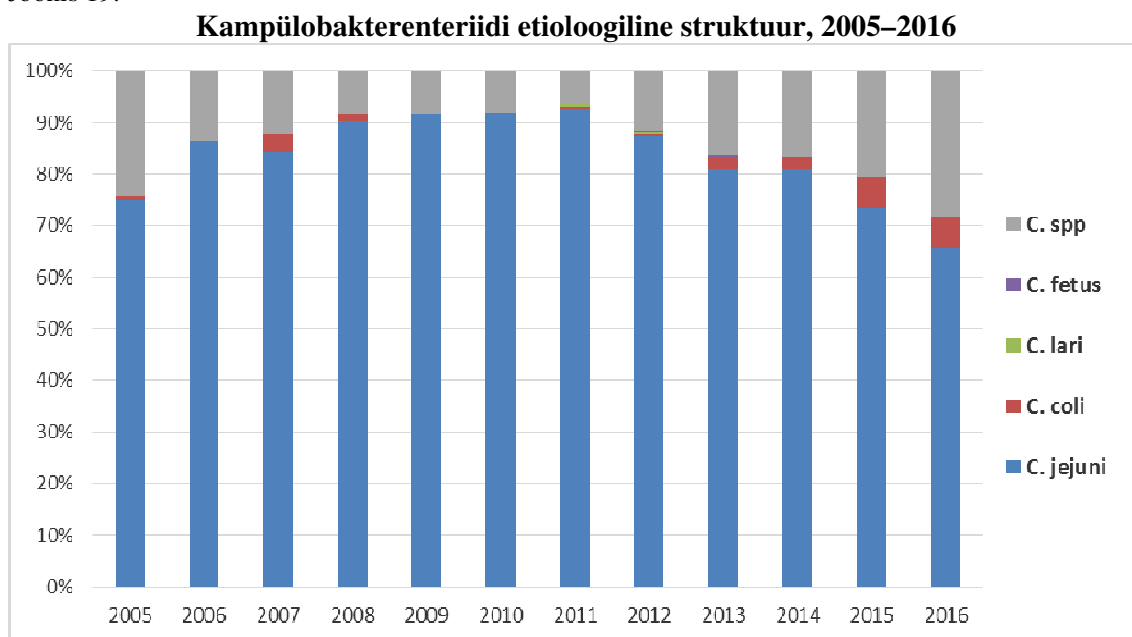
Joonis 18.

Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2016

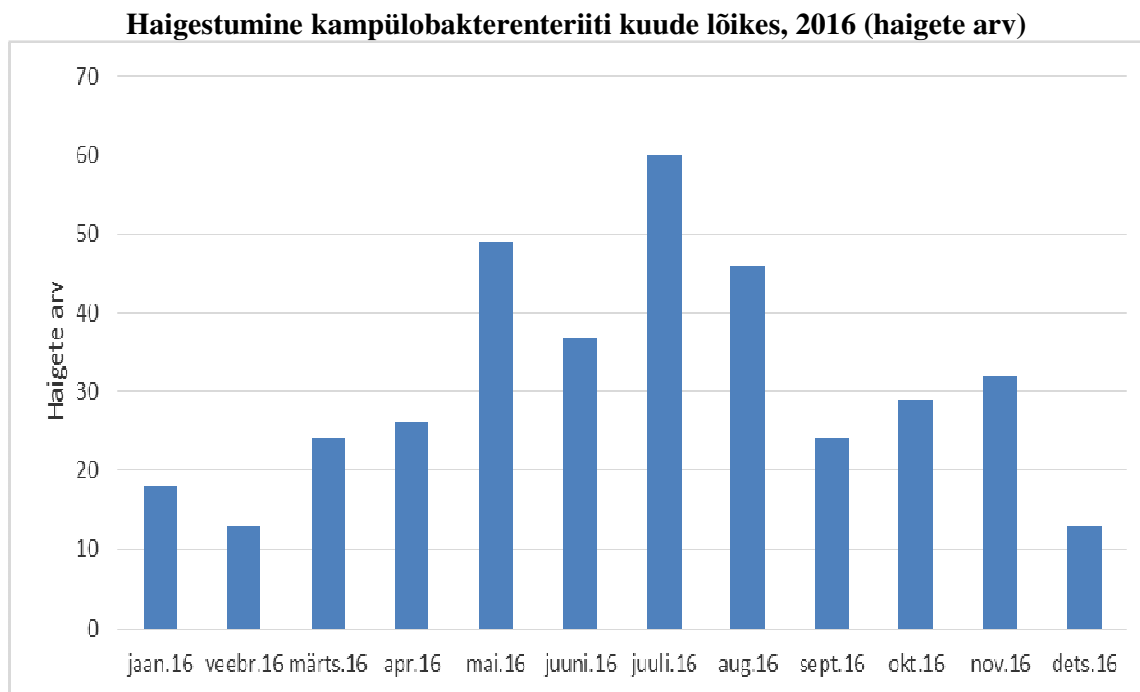
65,7% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (251 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 23 juhul tuvastati *C. coli*, 108 juhul (28,3%) jäi tekitaja tüpeerimata. Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kinnitavaks meetodiks oli PCR 84 juhul, PCR järgneva külviga 31 juhul, külv 267 juhul.

Joonis 19.

Haigestumise tõus oli kevadel-suvel, maist augustini haigestus 50,3% registreeritud haigetest. 96,1% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 3,9% haigetest registreeriti kolletes kahe-nelja haigega. Puhanguid ei esinenud. Hospitaliseeriti 58,6% haigetest.

Joonis 20.

Joonis 21.

Kampylobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005–2016 (% haigete üldarvust)

19 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Armeenias üks, Austrias üks, Bulgaarias viis, Kreekas kaks, Lätis üks, Maltal üks, Marokos üks, Soomes üks, Suurbritannias üks, Tais üks, Türgis üks, Valgevenes üks ja Venemaal kaks).

Tabel 4.

***Campylobacter*'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2016**

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Asitromütsiin	229	96,9	3,1
Erütromütsiin	302	95,4	4,6
Tetratsükliin	300	41,5	58,1
Tsiprofloksatsiin	301	16,6	83,4

Tabel 5.

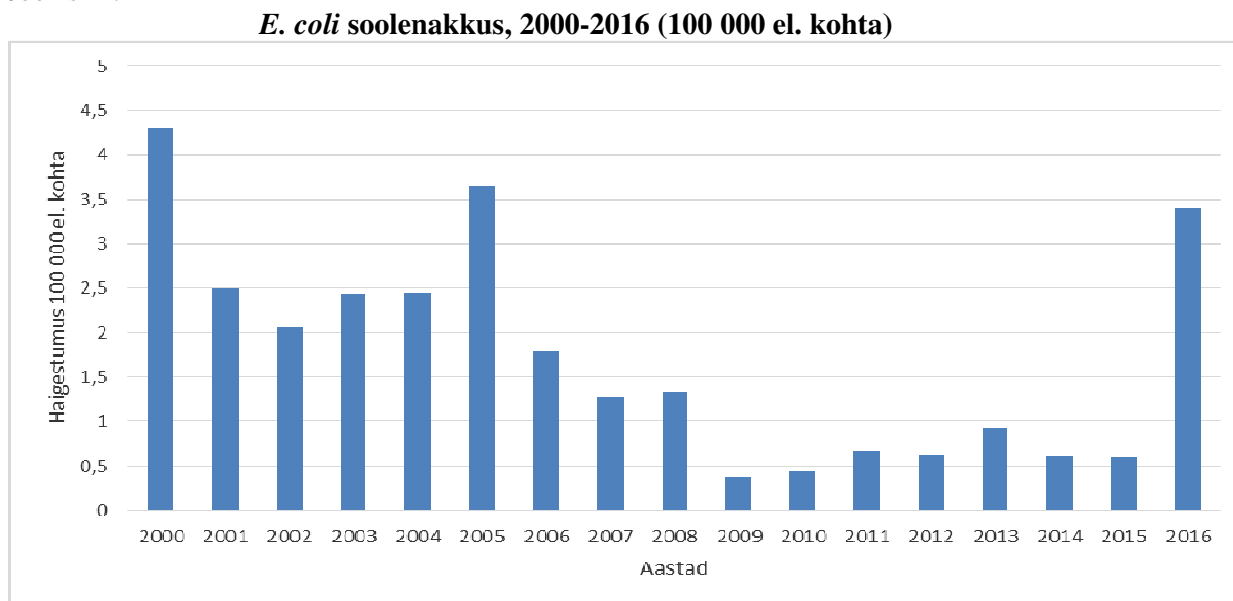
***Campylobacter*'i resistentsus, 2007–2016 (%)**

Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0	0,0	-	-	-
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5	41,1	34,7	-	-	-
Amoksitsilliin/ Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8	6,4	0,6	-	-	-
Asitromütsiin	-	-	-	-	-	-	-	-	4,0	3,1
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3	0,9	0,4	3,0	4,6
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2	21,2	45,2	68,6	58,1
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3	67,3	59,2	-	-	-
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3	60,3	78,8	86,1	83,4

***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti 45 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2015. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 22.

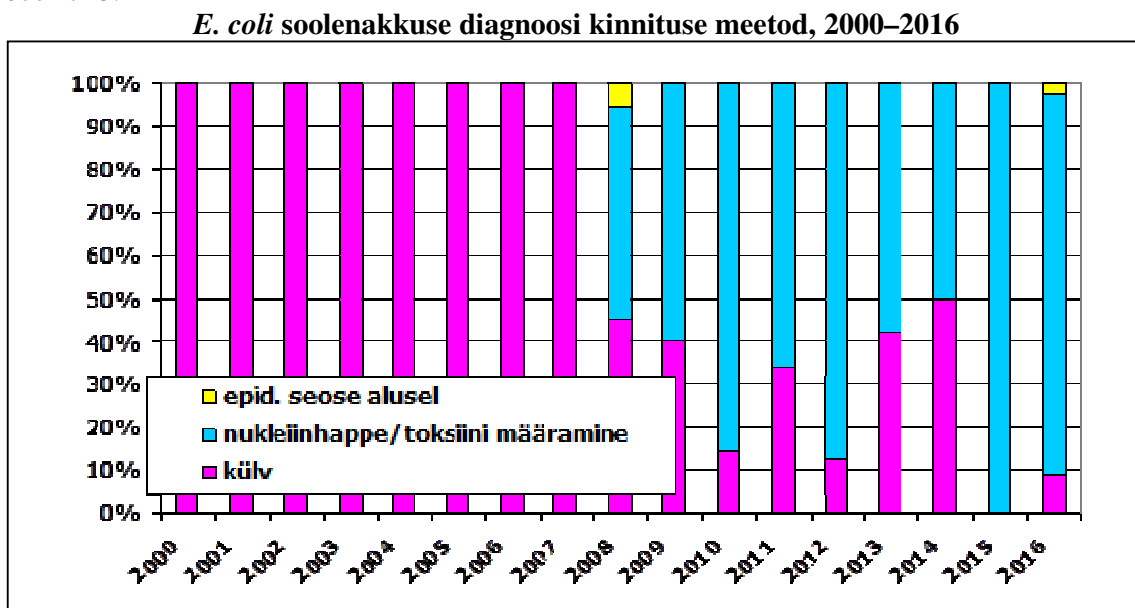

44 juhul kinnitati diagnoos laboratoorselt, ühel juhul põhines diagnoos kliinisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt kinnitatud juhuga. Laboratoorse kinnituse meetodiks oli 40 juhul nukleiinhappe või toksiooni määramine, neljal juhul külv.

Haigusjuhte oli Tallinnas (0,7 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (2,3), Järvamaal (3,3), Lääne-Virumaal (3,4), Pärnumaal (41,0), Raplamaal (5,9) ja Tartumaal (0,7). Haigete arvu suurenemise põhjuseks Pärnumaal oli kaasaegse laboratoorse diagnostikameetodi rakendamine.

46,6% haigetest olid 0-9-aastased lapsed, 26,7% – 60-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 53,3%, naisi 46,7%. 44,4% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 26,7% - mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 77,8% haigetest.

Joonis 23.

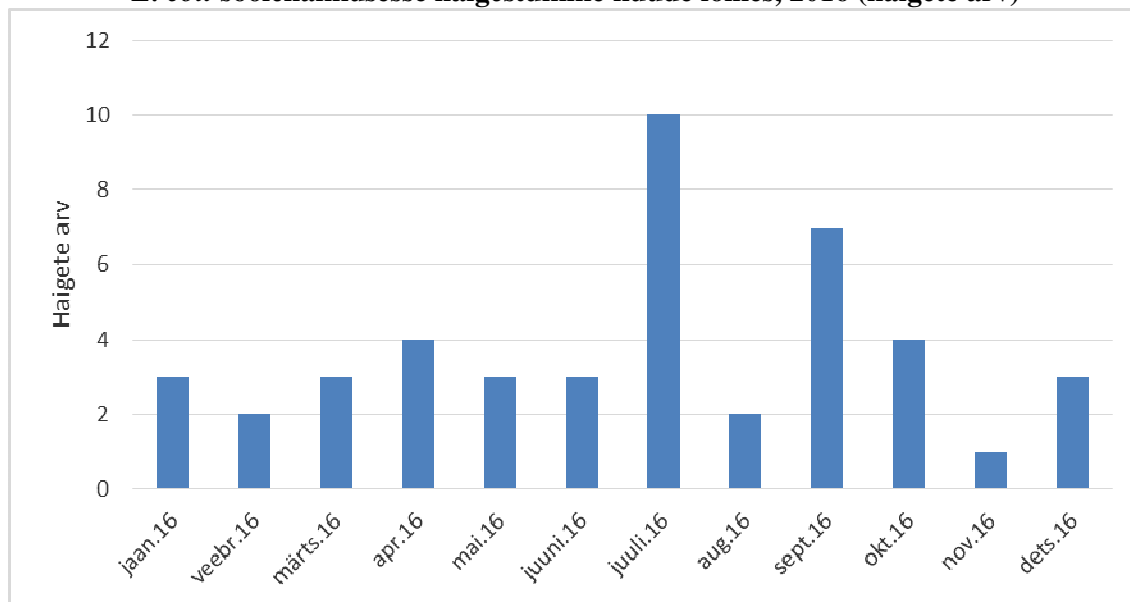

Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Esines kaks surmajuhtu.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, 51,1% haigetest haigestusid juulist oktoobrini.

Joonis 24.

***E. coli* soolenakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2016 (haigete arv)**

***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

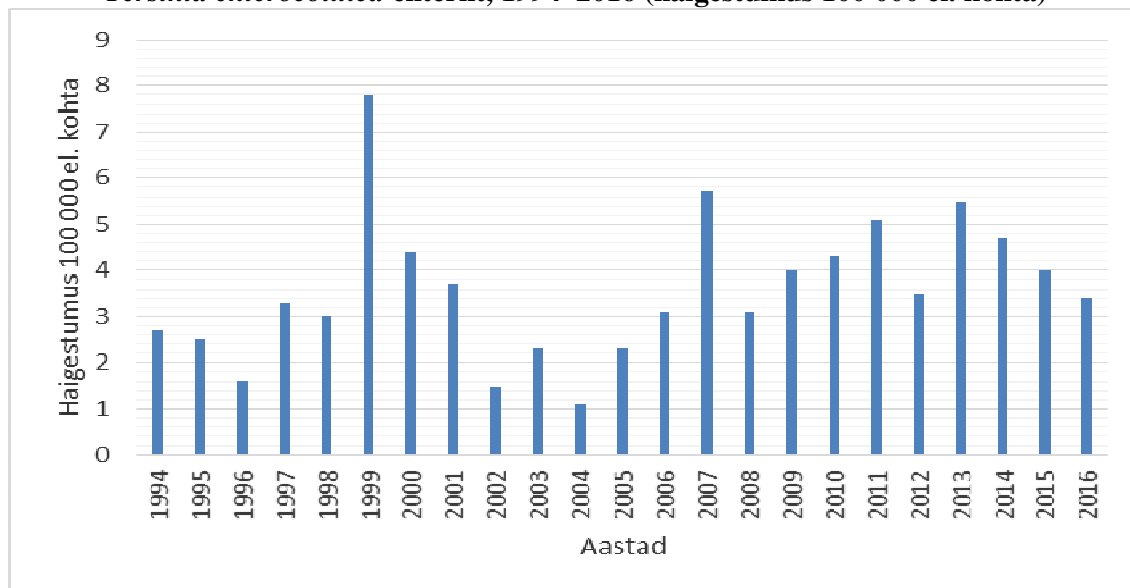
Registreeriti 45 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,4 (2015. a oli 53 haiget ehk 4,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (13,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (8,1) ja Järvamaal (6,5).

16 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3 serogrupiga.

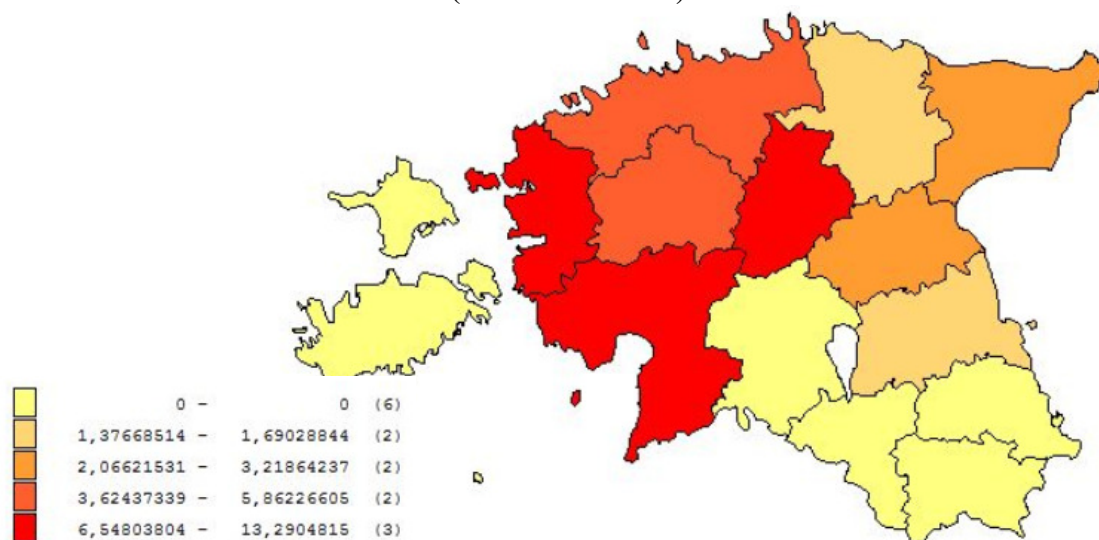
Joonis 25.

***Yersinia enterocolitica* enteriit, 1994–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)**

Joonis 26.

***Yersinia enterocolitica* enteriidi haigestumus maakonniti, 2016
(100 000 el. kohta)**

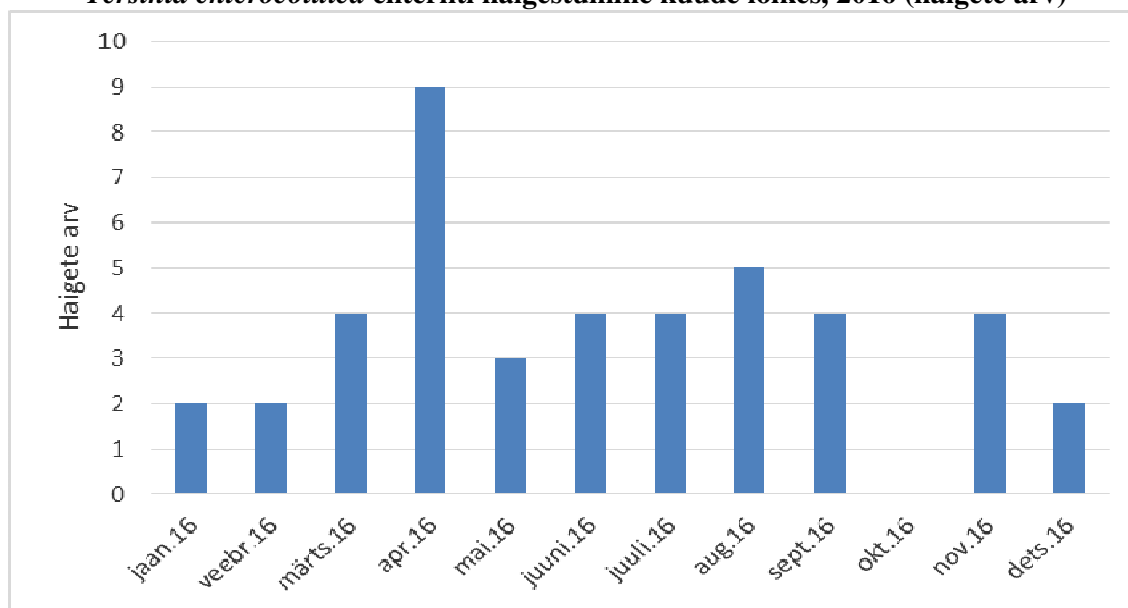
35,6% haigestest olid lapsed vanused 1–4 aastat ning 15,6% - isikud vanuses üle 60 aastat. 55,6% haigestest oli mehi, 44,4% naisi. 37,8% haigestest olid koolieelikud, 20,0% – töötavad isikud. Rühmaviisilist haigestumist ei esinenud.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Hospitaliseeriti 53,3% haigestest.

Sesoonsus ei ole välja kujunenud. Suurem haigestumiste arv oli aprillis.

Joonis 27.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2016 (haigete arv)**

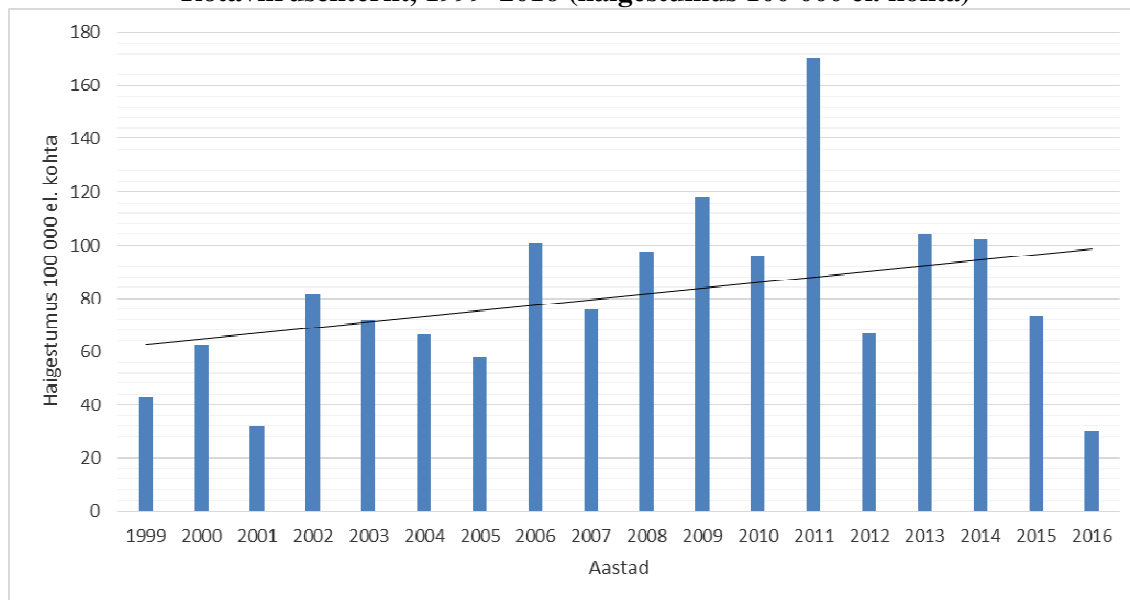

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 396, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 30,1 (2015. a oli 963 haiget ehk 73,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 28.

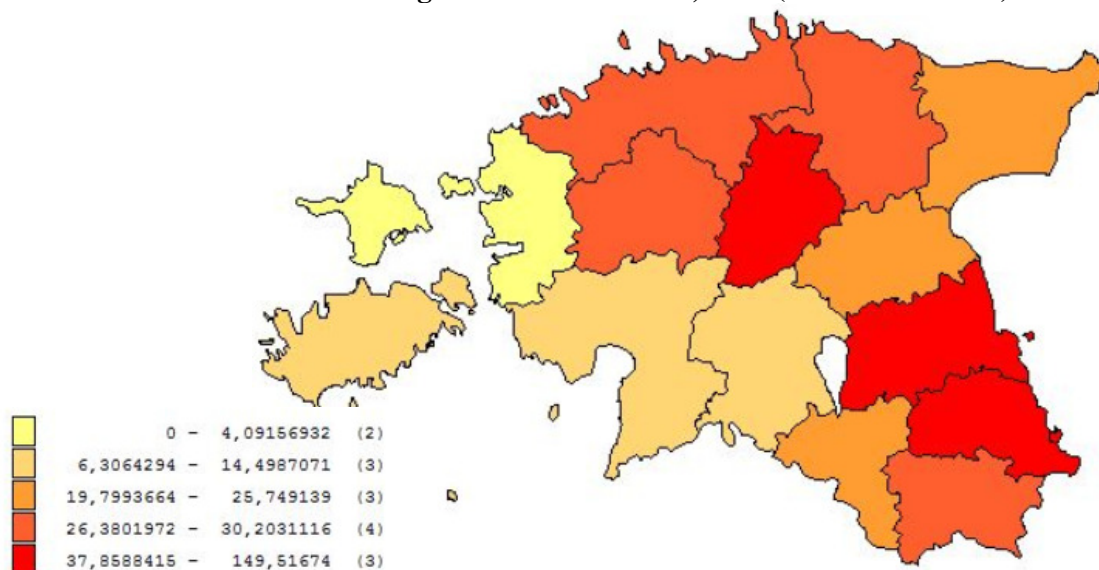
Rotaviirusenteriit, 1999–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Põlvamaal (148,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (71,6), Tartumaal (37,9) ning Tallinnas (32,6).

Joonis 29.

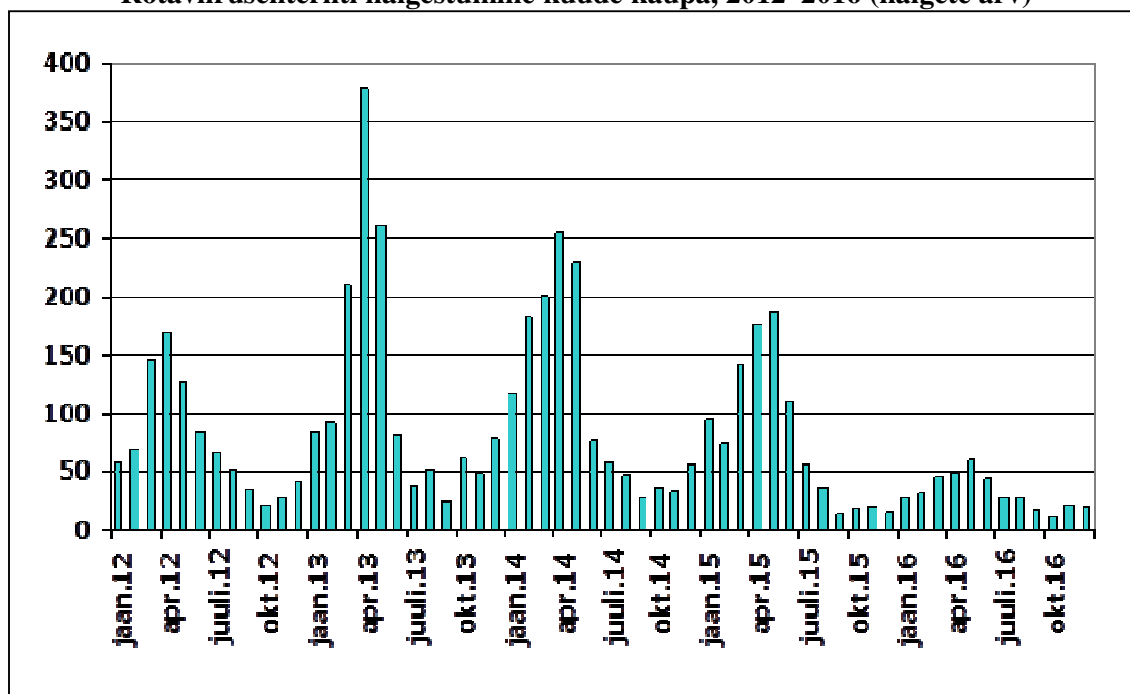
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Maksimaalne haigete arv oli kevadel, märtsist juunini haigestus 50,0% haigete üldarvust.

Joonis 30.

Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2012–2016 (haigete arv)

Haigetest 64,1% olid 0-4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (76,3%). Haigetest oli mehi 48,7%, naisi 51,3%.

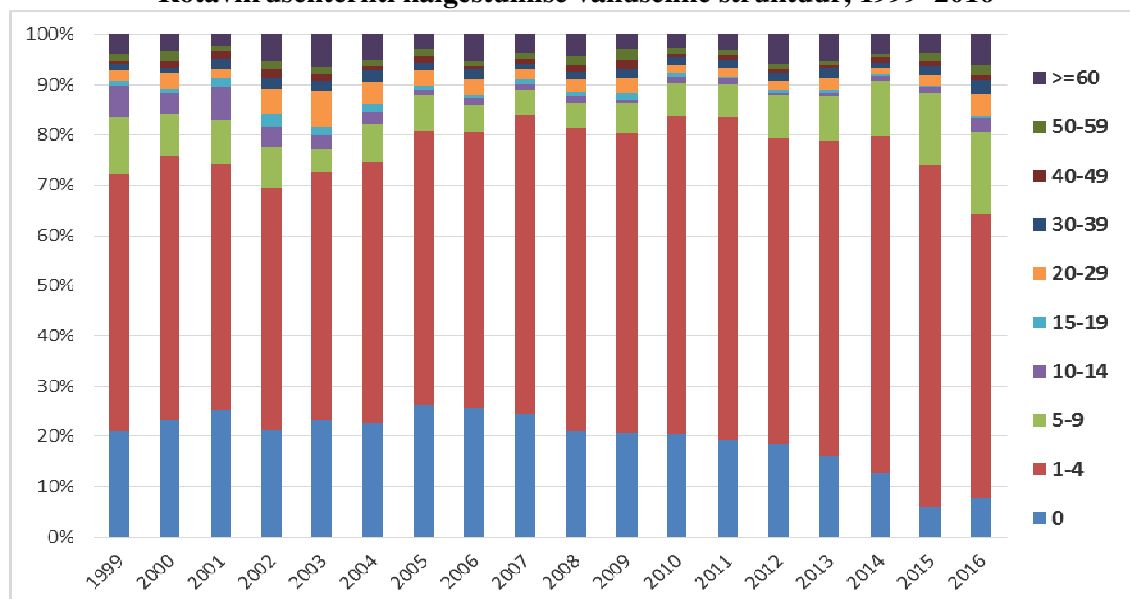
85,1% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 14,9% haigetest registreeriti kolletes 2–5 juhuga. Hospitaliseeriti 84,3% haigetest.

16 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides üks, Bulgaarias viis, Hiinas üks, Hispaanias üks, Horvaatias üks, Indias üks, Malaisias üks, Soomes üks, Suurbritannias üks, Tais üks, Türgis üks ja Venemaal üks).

2016. a vaksineeriti rotaviirusnakkuse vastu 12 466 last.

Joonis 31.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999–2016

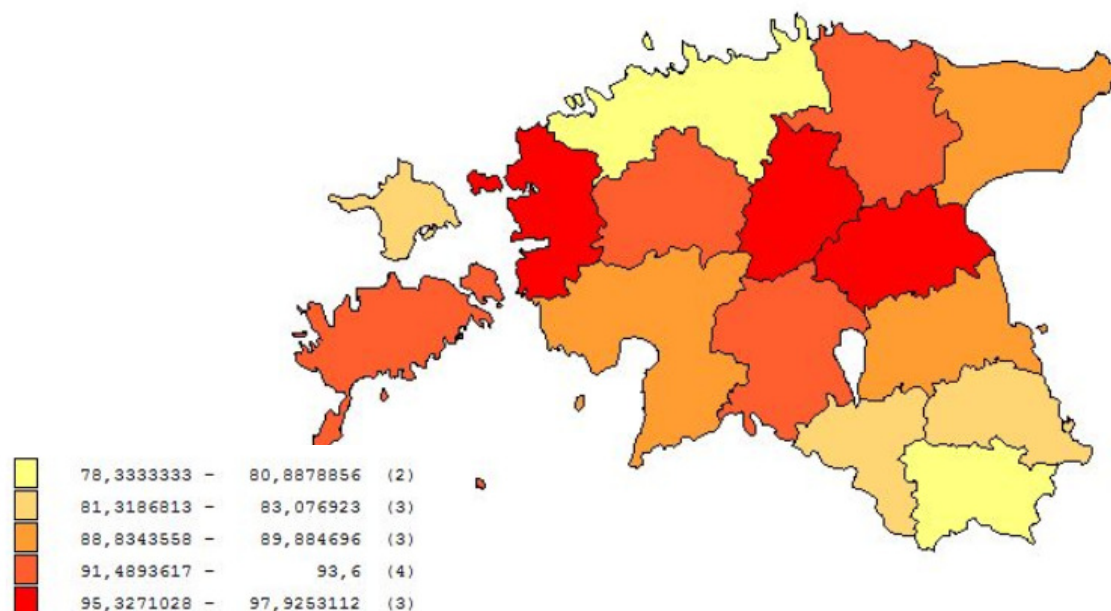

Tabel 6.

Laste hõlmatus immuniseerimisega rotaviirusnakkuse vastu, 2016 (%)

	RV1(2) 0-3 kuud 29 päeva	RV2(3) 4-6 kuud 29 päeva	Vakts-tud 7- 11 kuud 29 päeva	Vakts- tud 1a	Vakts- tud 7k-4a	Alal. v/n 0-4a	Vaktsineeri- misest keeldunud 0-4a
KOKKU	42,6	81,4	87,9	86,8	49,1	0,2	5,5
Tallinn	41,0	79,2	85,9	84,3	49,6	0,2	6,1
Harjumaa	44,0	75,7	79,5	80,9	47,5	0,1	7,9
Hiiumaa	11,1	63,2	94,7	83,1	55,3	0,0	11,0
Ida-Virumaa	65,4	85,5	93,7	89,4	50,2	0,8	6,0
Narva	37,2	82,4	90,5	88,9	46,7	0,4	5,2
Jõgevamaa	36,4	95,5	95,6	97,9	51,3	0,1	1,5
Järvamaa	41,3	86,8	94,0	95,7	59,5	0,4	2,4
Läänemaa	38,8	80,6	87,3	95,3	47,9	0,0	3,5
Lääne-Virumaa	40,0	87,2	97,3	92,4	55,1	0,1	2,8
Põlvamaa	24,1	90,4	84,2	81,3	43,2	0,1	5,5
Pärnumaa	40,1	84,5	88,9	88,8	47,4	0,0	6,1
Raplamaa	49,2	88,9	91,6	93,6	45,5	0,1	3,6
Saaremaa	40,0	72,0	92,2	91,5	44,5	0,3	2,9
Tartumaa	43,1	84,3	91,9	89,9	50,9	0,1	4,7
Valgamaa	41,3	82,8	81,6	83,1	39,6	0,3	7,2
Viljandimaa	39,5	82,4	88,6	92,5	50,6	0,2	4,0
Võrumaa	56,6	81,6	88,9	78,3	39,8	0,1	6,0

Joonis 32.

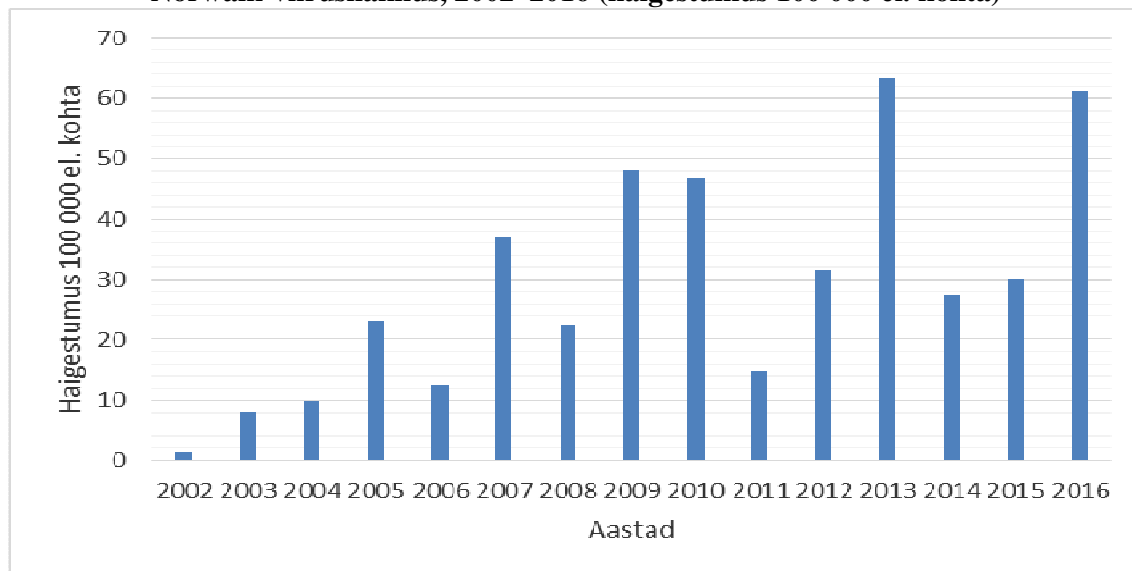
1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega rotaviirusnakkuse vastu maakonniti, 2016 (%)**Norwalk-viirusnakkus (A08.1)**

Haigusjuhte oli 805, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 61,2 (2015. a oli 396 haiget ehk 30,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (192,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (121,7), Järvamaal (94,4) ja Võrumaal (85,4).

Joonis 33.

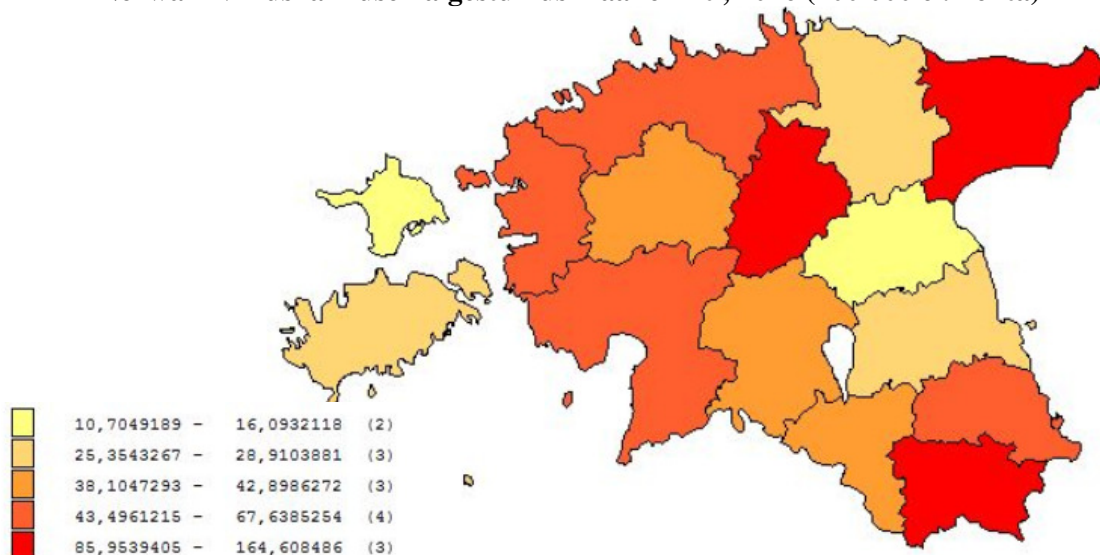
Norwalk-viirusnakkus, 2002–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

73,2% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 12,8% haigetest registreeriti kolletes 2–4 ja 3,5% kolletes 6–8 juhuga. Esines neli rühmaviisilist haigestumist 15–28 juhuga.

Joonis 34.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Haigetest 60,9% olid 0–4-aastased lapsed, 12,3% isikud vanuses üle 60 aastat. Enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (65,1%) ja mittetöötavad inimesed (15,3%). Mehi oli 52,9%, naisi 47,1%.

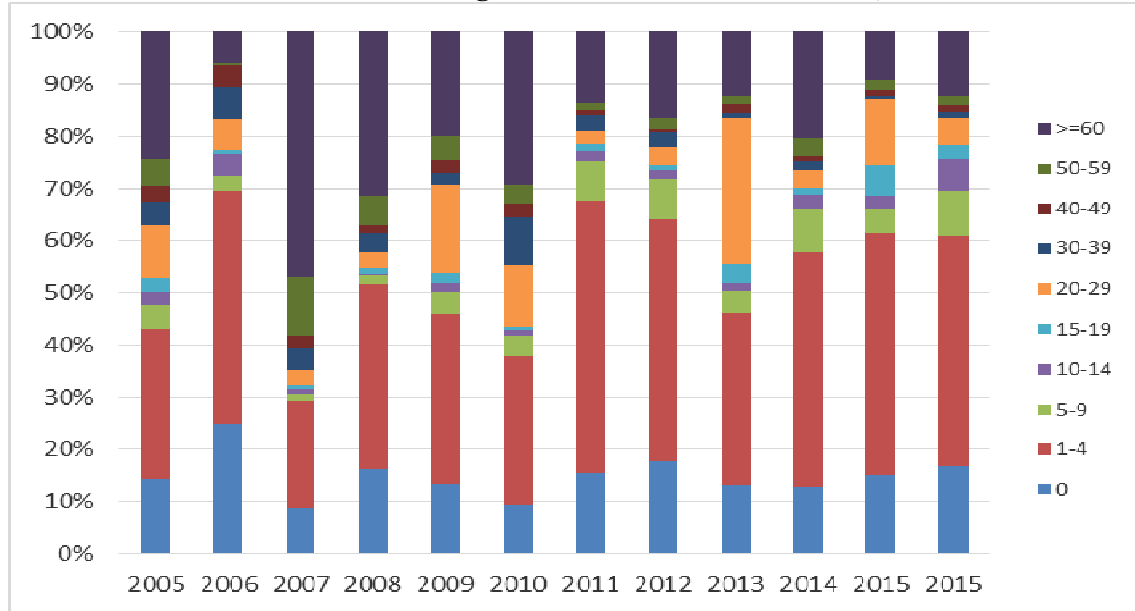
Hospitaliseeriti 84,6% haigetest.

29 juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Araabia Ühendemiraatides üks, Egiptuses üks, Hispaanias kaks, Türgis kaks, Ungaris üks ja Venemaal 22).

Maksimaalne haigete arv haigestus märtsis (15,9% haigete üldarvust).

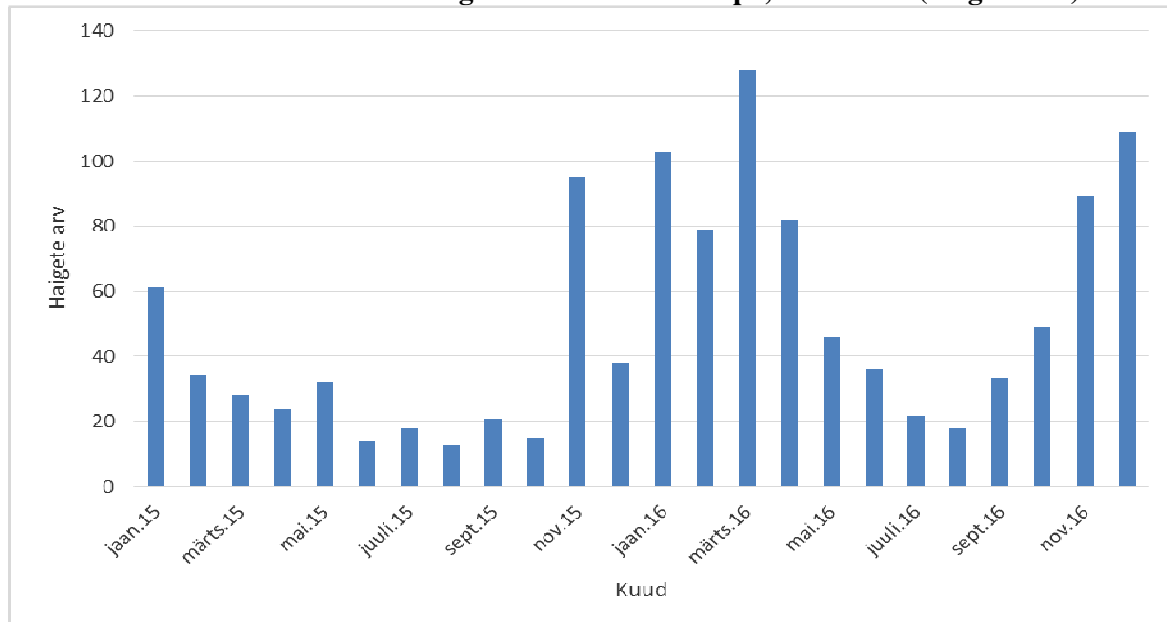
Joonis 35.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumise vanuseline struktuur, 2005–2016

Joonis 36.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumine kuude kaupa, 2015-2016 (haigete arv)

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

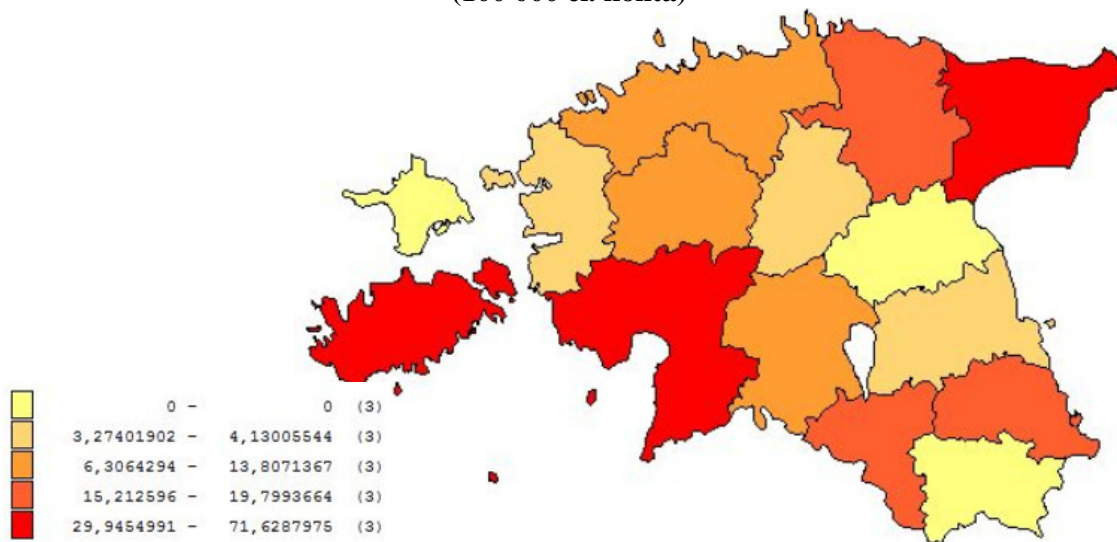
Registreeriti 271 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 20,6 (2015. a oli 398 juhtu ehk 30,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti 12 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (109,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (50,6) ja Saaremaal (29,9).

42,8% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed, 36,2% – üle 60-aastased isikud. Naissoost haigeid oli 55,4% ja meessoost 44,6%. 44,6% haigestunudest olid koolieelikud, 43,9% – mittetöötavad isikud.

Joonis 37.

**Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2016
(100 000 el. kohta)**

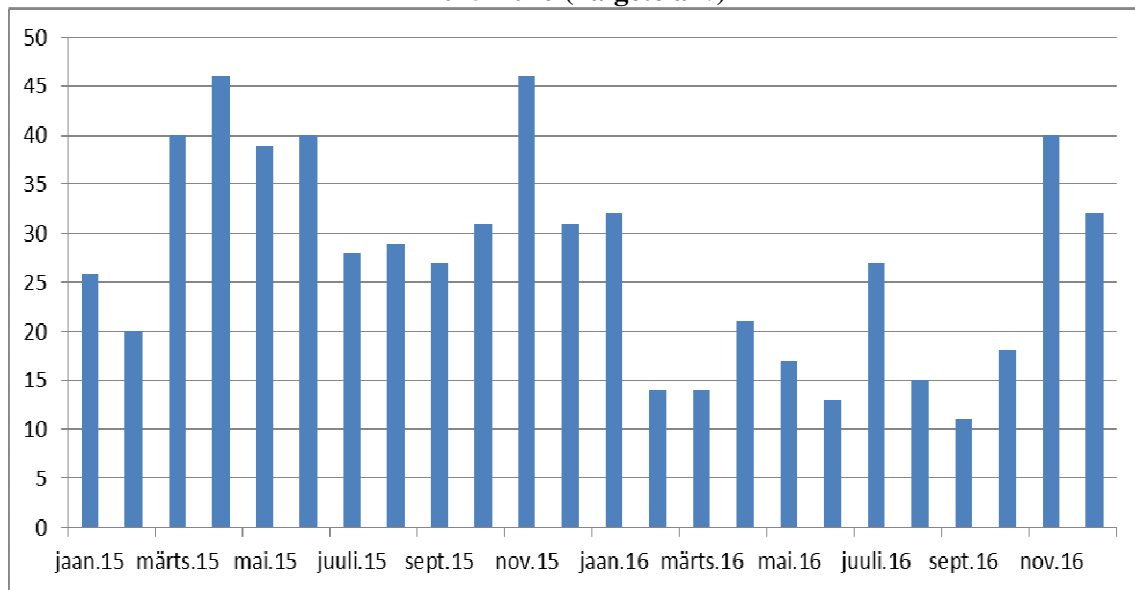
Neljal juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Bulgaarias üks, Hispaanias üks, Lätis üks ja Venemaal üks. Tekitajaks on neljal juhul adenoviirus). Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 79,9% haigetest.

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 42,4% *Clostridium difficile*, 40,2% adenoviirus, 13,3% enteroviirused, 2,6% *Clostridium perfringens*. Üksikjuhtudel oli tekitajaks astroviiirus (2), *Clostridium spp* (1) ja *Klebsiella pneumoniae* (1).

Mõõdukas haigestumise tõus oli novembris-detsembris.

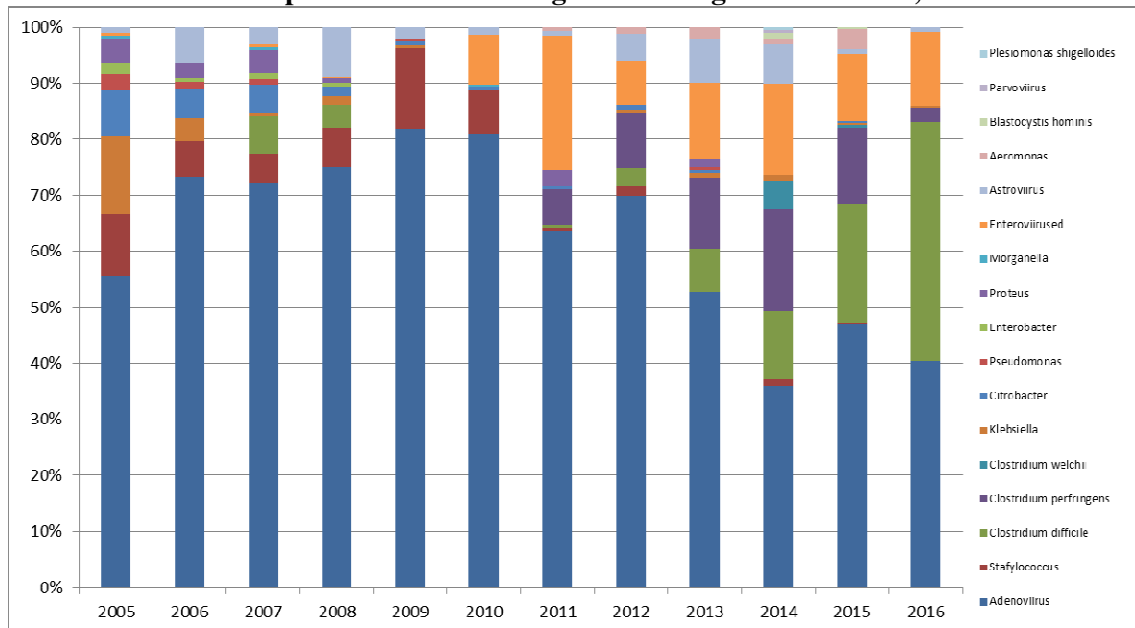
Joonis 38.

Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2015-2016 (haigete arv)

Joonis 39.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005–2016

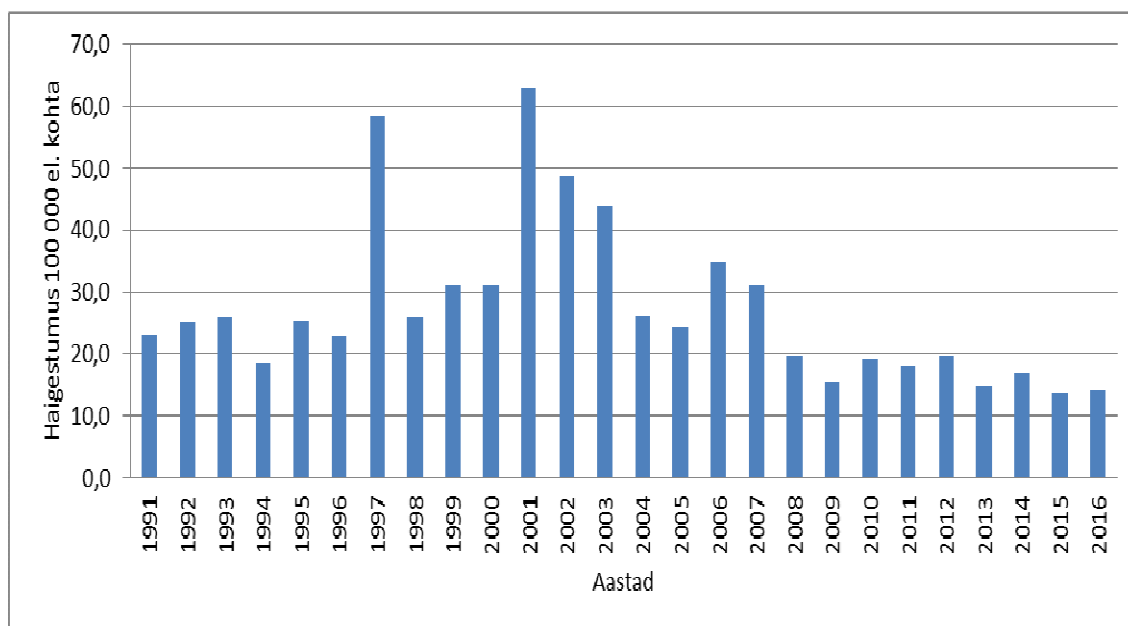

Lamblias ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 187 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 14,2 (2015. a oli 181 juhtu ehk 13,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Joonis 40.

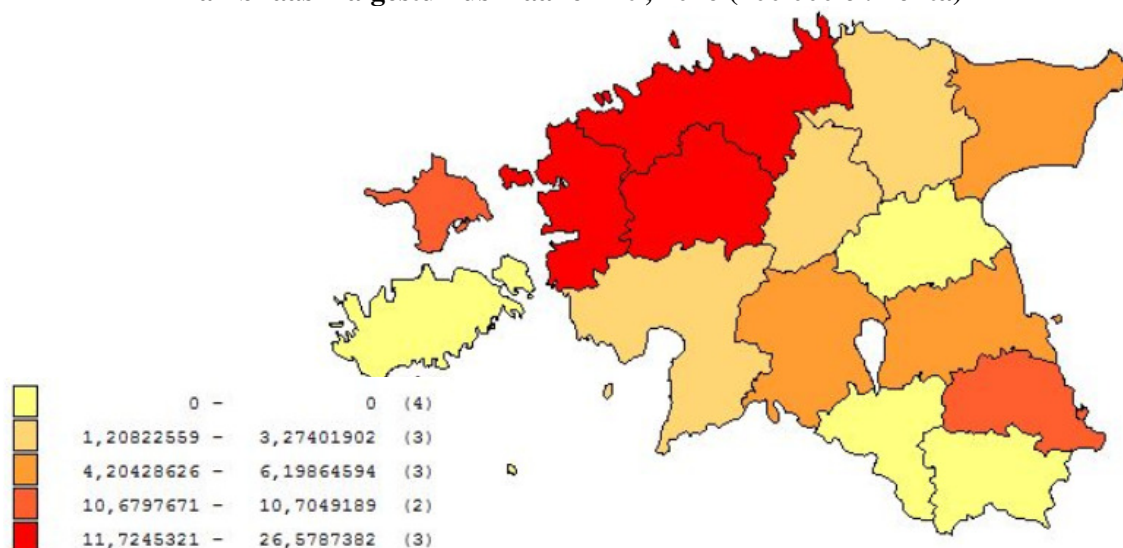
Lambliiaas, 1991-2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Harjumaal (32,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (24,6) ja Läänemaal (16,3).

Joonis 41.

Lambliaasi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

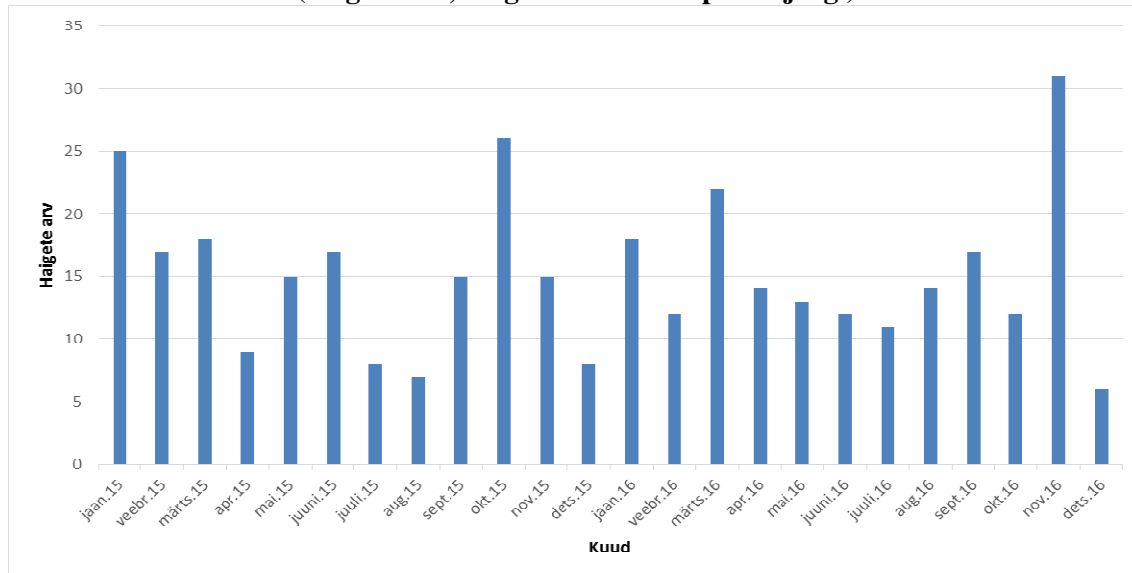

Haigestest 89,8% olid lapsed vanuses 1-14 a. Mehi oli 56,1%, naisi 43,9%. 64,8% haigestunutest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 26,7% – koolilapsed. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Sesoonsus ei ole välja kujunenud, oli kaks mõõdukat tõusu märtsis ja novembris.

Joonis 42.

**Lambliiaasi haigestumine kuude kaupa, 2015-2016
(haigete arv, diagnoosimise kuupäeva järgi)**

Amöbiaas (A06)

Registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,8 (2015. aastal oli 9 juhtu ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

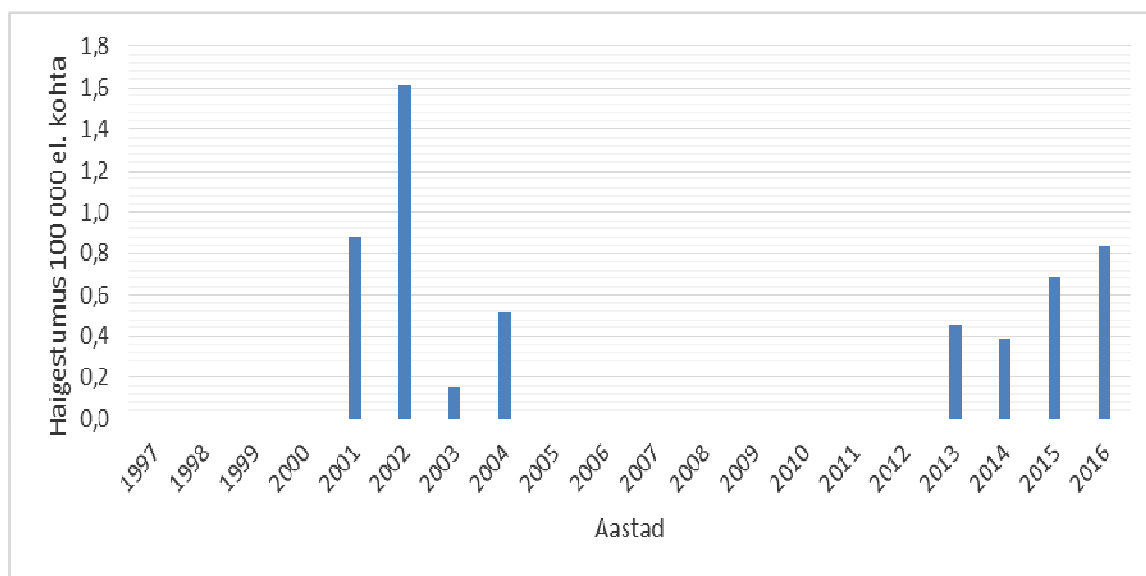
Haigeid registreeriti Viljandimaal (kuus haigusjuhtu ehk 12,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (kolm haigusjuhtu ehk 3,5 juhtu 100 000 el. kohta) ja Narvas (kaks haigusjuhtu ehk 3,3 juhtu 100 000 el. kohta).

Haigetest 45,4% olid lapsed vanuses 1-9 a. Mehi oli 27,3%, naisi 72,7%. 36,4% haigestunudest moodustasid eelkooliealised lapsed, 36,4% töötavad isikud.

45,4% haigetest viibisid haiglaravil. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. 72,7% haigetest haigestusid maist augustini.

Joonis 43.

Amöbiaas, 1997–2004 ja 2013–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

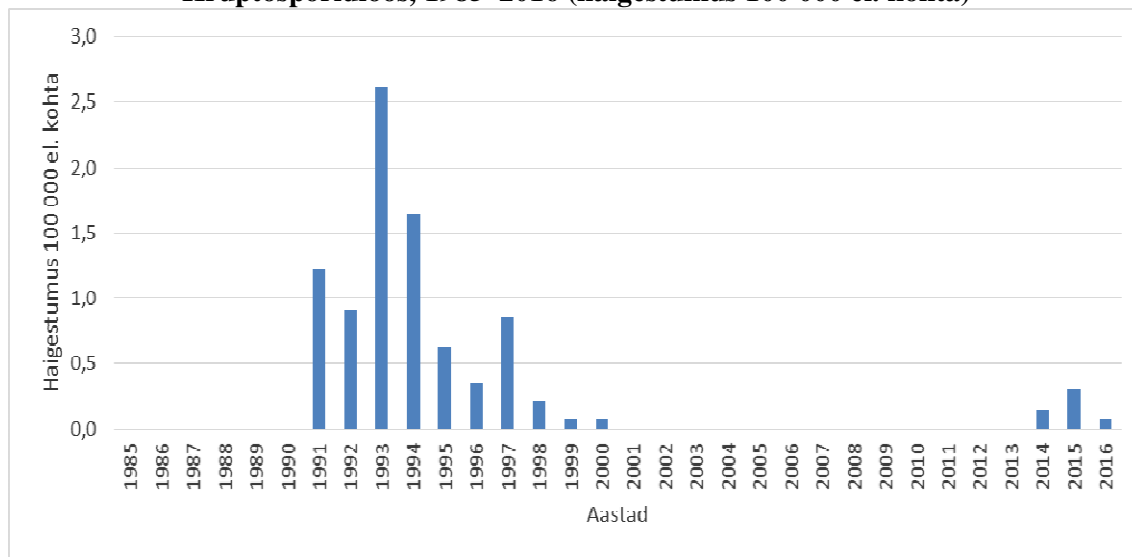
Krüptosporidioos (A07.2)

Registreeriti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1 (2015. aastal oli 4 juhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud. Haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 44.

Krüptosporidioos, 1985–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haige oli naissoost, vanusrühmast 15-19 a, viibis haiglaravil, paranes. Nakatumine toimus oletatavalt Kreekas.

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2016. aastal registreeriti 170116 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 12 927,3 (2015. aastal oli 163 806 juhtu ehk 12 449,0 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 88,4% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 46,4% ja naisi 53,6%. 49,2% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 22,6% vanuses 20-39 a. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (16 241,3 100 000 el. kohta), Narvas (15 773,6) ja Tartumaal (15 682,4).

Maksimaalne haigete arv (7 751 juhtu) registreeriti 6. nädalal (2015. aastal – 6 513 juhtu 8. nädalal).

2016. aastal registreeriti 8 584 gripi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 652,3 (2015. aastal oli 3 703 juhtu ehk 281,4 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 48,8% ja naisi 51,2%. 47,0% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 22,2% isikud vanuses 20-39 a ja 18,1% – üle 50-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Tallinnas (955,1 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (897,5) ja Narvas (896,0).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 6. nädalal – 1 175 gripijuhtu (2015. aastal – 9. nädalal 526 haigusjuhtu).

Tabel 7.

Gripi vastu vaksineerimine, 2004–2016

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Vaksineeritute arv	24066	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119	13618	18130	17382	20331	34665
sh lapsi kuni 14a	2100	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421	939	1274	1184	1458	1031
Vaksineeritud elanikkonnast %	1,8	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0	1,4	1,3	1,5	2,6

Gripi hooaeg 2015/2016

Eestis haigestus 2015/2016 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi 70 000 kuni 75 000 inimest. Võrreldes eelmise hooajaga suurenes grippi haigestunute arv 40% võrra. Raske gripi või gripiga seotud pneumoonia tõttu hospitaliseeriti 970 inimest. Haiglaravi vajanud patsientide arv suurenes 45 protsendi võrra, sealhulgas 56 protsendi võrra kasvas intensiivravi vajanute arv. Surmajuhtude arv jäi eelmise hooajaga samale tasemel. Hooaja intensiivsust võib hinnata mõõdukalt kõrgeks.

Hooaja omapäraks oli:

- ringluses oli üheaegselt ja peaaegu võrdsetes proportsioonides kaks gripiviiruse alatüüpi (A/H1N1pdm2009 & B /Victoria)
- suhteliselt kerge kliiniline pilt ning palju gripile mitteiseloormulikke kliinilisi vorme
- suurenenud hospitaliseerimiste arv
- suurenenud hospitaliseerimist vajanud laste arv vanuses kuni 14 a, mis moodustas 48% kõikidest hospitaliseerimist vajanud patsientidest. Eelmisel hooajal vaid 30%.

Gripi etioloogia

Laboratoorselt kinnitati 1870 gripiviirust, neist 1049 A gripiviirust ja 811 B gripiviirust. Alatüpeeriti 173 A gripiviirust ja 17 B-gripiviirust.

A-gripiviiruse alatüpeerimine näitas, et 172 (93,7%) korral oli tegemist A(H1N1)pdm09 ning ühel korral A(H3N2) gripiviiruse tüvega. Alatüpeeritud B gripiviirustest olid kõik B/Victoria tüved.

A gripiviiruse A(H1N1)pdm09 tüvi on olnud aastaid kasutusel gripivastase vaktsiini ühe komponendina. Seni pole täheldatud muutusi pandeemilise gripiviiruse A(H1N1)pdm09 geneetilises ega antigeenses struktuuris ega ka patogeensuses, seega ringlev gripiviirus A(H1N1)pdm09 langes hästi kokku vaktsiinitüvega. Gripi vastu on aga Eestis vaksineeritud ainult 1,1 protsenti elanikkonnast, nende hulgas 5499 tervishoiutöötajat. Vaksineerimisega hõlmatus vanemaealiste seas, kes on peamine riskirühm gripi suhtes, moodustas 1,4%.

Gripi haigestumise raskusaste*

Gripiviiruse A(H1N1)pdm2009 põhjustatud haigestumise kulgu loetakse kergeks, samas on tal kõrgeim levimus laste seas. Paljudel juhtudel põetakse grippi väikese palaviku ja eriliste sümptomiteta. Püstijalu grippi põdev inimene võib ühest küljest levitada viirust riskirühmadele, kelle jaoks grippi haigestumine võib kujuneda eluohtlikuks. Teisest küljest raskendab ta enda tervise seisundit, kuna püstijalu põdemisel on suurem risk saada tõsisemid tüsistusi. Sellega saab seostada haiglaravi vajanute arvu 45 protsendilist suurenemist.

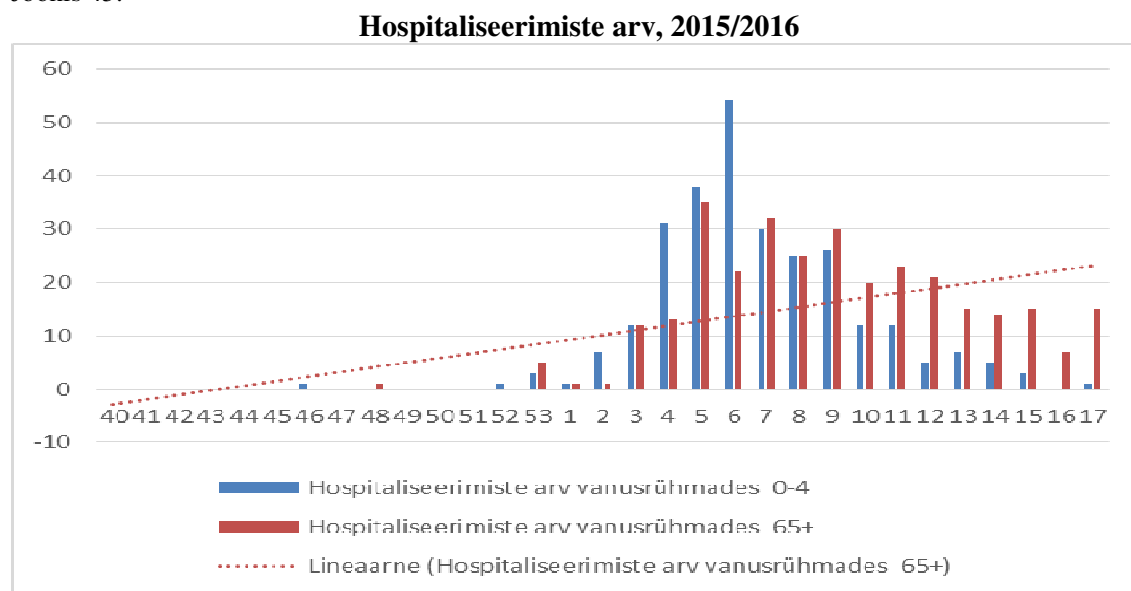
Raske gripi või gripiga seotud pneumoonia tõttu hospitaliseeriti 970 inimest. 48 protsenti haiglaravivajanutest olid lapsed ja noorukid vanuses kuni 19 eluaastat. Eelmistel hooaegadel moodustas laste hospitaliseerimise protsent 20-30 % kogu gripi tõttu hospitaliseeritustest.

28,6% hospitaliseeritud olid vanemaealised patsiendid, haiglaravi vajab selles vanuserühmas 274 inimest. Teisel kohal olid lapsed vanuserühmas 0-4 eluaastat, neist vajab haiglaravi 248 ehk 25,8 protsenti. Tööealiste vanuserühmas 20-64 eluaastat vajab haiglaravi 206 ehk 21,5 protsenti.

Tähelepanuväärne on, et hooaja algusest kuni märtsini vajabid hospitaliseerimist põhiliselt lapsed. Selle perioodi jooksul hospitaliseeriti 75% kõikidest hospitaliseerimist vajanud lastest.

Olukord hakkas muutuma märtsi teisest poolest, mil hakkas jõuliselt kasvama hospitaliseerimist vajanud vanemaealiste inimeste arv. Viimase 1,5 kuu jooksul hospitaliseeriti 152 vanemaealist patsienti, ehk 57,4 % kogu hooaja vältel selles vanuserühmas hospitaliseeritustest.

Joonis 45.

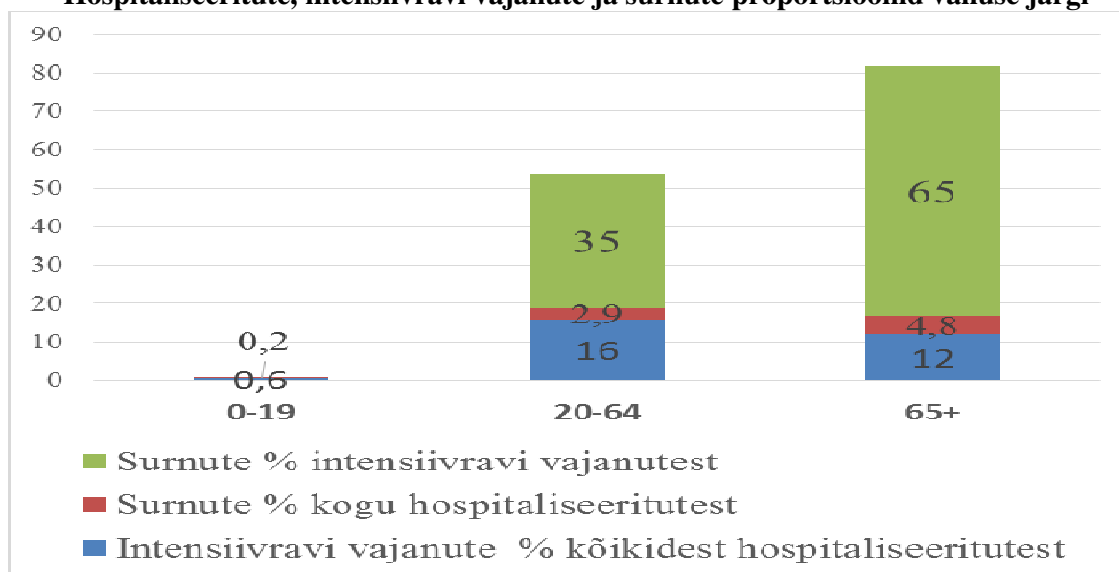
Üheks põhjuseks võib olla grippi haigestunud laste jätmine vanavanemate hoolde. Laps läheb pärast tervenemist tagasi kooli/lasteaeda, aga vanemaealised hooldavad haiglasse. Näiteks oli juhtum, kus infarktist toibunud vanavanem sattus pärast kontakti palavikuga lastelastega uuesti haigla intensiivravisse ning vaatamata kõikidele kasutusele võetud ravimeetmetele tema elu gripi käest päästa ei suudetud.

Gripi tõttu vajab intensiivravi kokku 69 inimest vanuses 7 – 91 eluaastat, neist vanemaealisi patsiente (65 ja vanem) oli 33 ehk 47,8% (eelmisel hooajal 77,3%), sama palju oli ka tööealisi patsiente vanuses 29-64 inimesi. Üle 75 % tööelistest intensiivravi vajanutest patsientidest olid vanuses 50 aastat ja üle.

Sel hooajal vajab gripi tõttu intensiivravi kolm last vanuses 7-15 eluaastat. Intensiivravi osakonda sattus 6,7% (eelmisel hooajal 6,9%) kõikidest gripi tõttu hospitaliseeritud patsientidest, kusjuures intensiivravi vajanutte protsent oli kõrgeim tööealiste patsientide seas 16,9%, vanemaealised - 13,2%, lapsed – 0,65%.

Joonis 46.

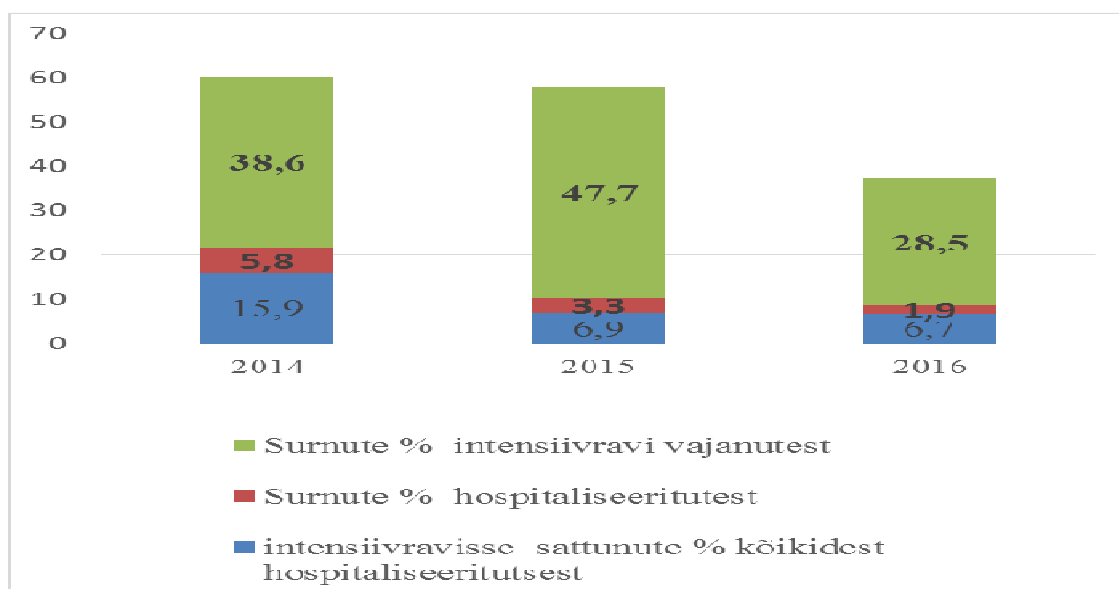
Hospitaliseeritute, intensiivravi vajanute ja surnute proportsioonid vanuse järgi

Intensiivravisse sattunutest suri 28,9%, ehk igas kolmas (eelmisel hooajal - 47,7 %) neist vanemaealistest intensiivravisse sattunud patsientidest suri 65 protsenti, tööealistest patsientidest 35 protsenti.

Joonis 47.

Hospitaliseeritute, intensiivravi vajanute ja surnute proportsioonid hooegade järgi

Intensiivravisse sattunutest 63-l inimesel ehk 91,3%-l olid kaasuvad haigused. Kolm inimest olid (nende endi väitel) eelnevalt terved, kolme inimese kohta andmed kaasuvate haiguste kohta puudusid.

Kaasuvatest haigustest olid esikohal südame-veresoonkonnahaigused – 54,7%. Puhtalt kardiovaskulaarsed haigused olid 54,3% inimestel, ülejäänutel lisandusid ka muud haigused nagu diabeet (25,7%), ülekaalulisus (17,1%), neeruhaigused (10%).

Teisel kohal olid haigused, mis on seotud immuunpuudulikkusega (10.1%) ja ülekaalulisega (11,45), diabeet ja kopsuhaigused.

Kõik patsiendid said hapnikuravi läbi maski või olid juhitalval hingamisel/kunstlikul ventileerimisel.

11 patsiendi puhul (17,2%) võib oletada haiglasest nakkust, kuna need inimesed olid hospitaliseeritud muude tervisehäirete tõttu ning gripi diagnoos pandi neile hiljem. Neist kuus inimest suri.

Surmajuhud

Kaheksa haigla andmetel suri gripi tõttu 20 inimest. Surnutest 13 (65%) olid vanemaealised, 6 inimest vanuses 29-64, ning üks laps vanuses 14.

Kõik gripi tõttu surnud kuulusid riskirühmadesse, kõikidel lisandusid kaasuvad haigused. Kõik olid vaksineerimata.

Haiglaravi kestvus oli keskmiselt 17 p (1-50p)

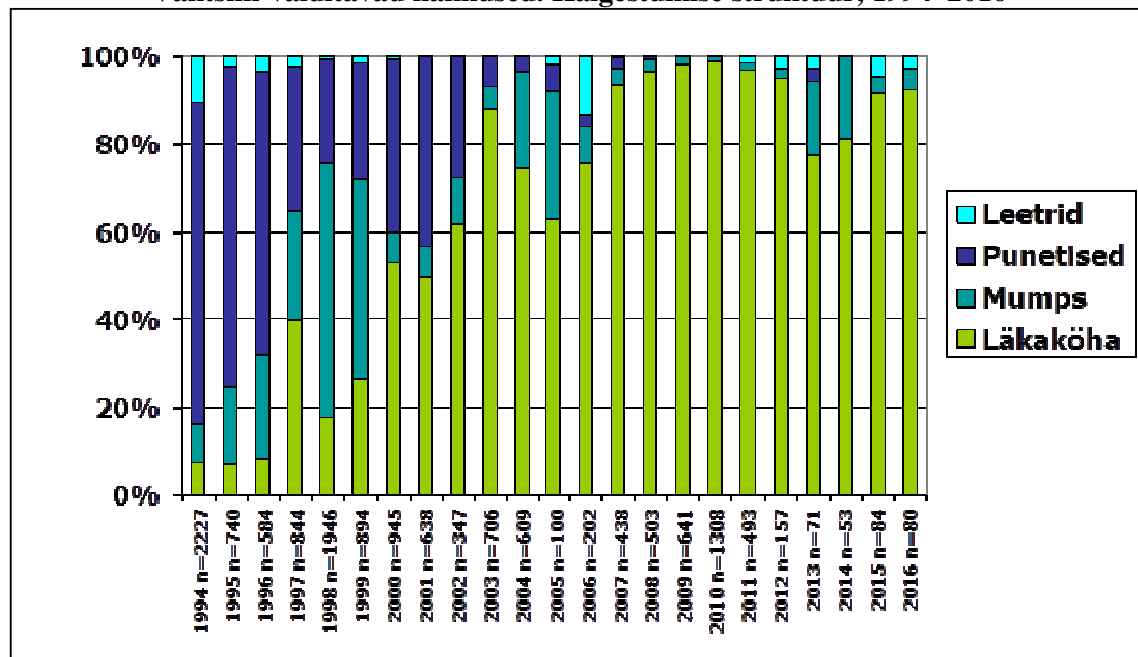
Põhjused, mis viisid surmani

- Vaksineerimatus
- Antiviraalse ravi ebapiisav kasutamine
- Patsientide hiline pöördumine arsti poole

* Kokkuvõtte tugineb SA E-tervise andmetel ning Ida-Viru Keskhaigla, Tartu Ülikooli Kliinikumi, Lääne-Tallinna Keskhaigla, Põhja-Eesti Regionaalhaigla, Tallinna Laste haigla, Narva, Viljandi ja Pärnu haiglate poolt saadetud andmetel.

Joonis 48.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994–2016

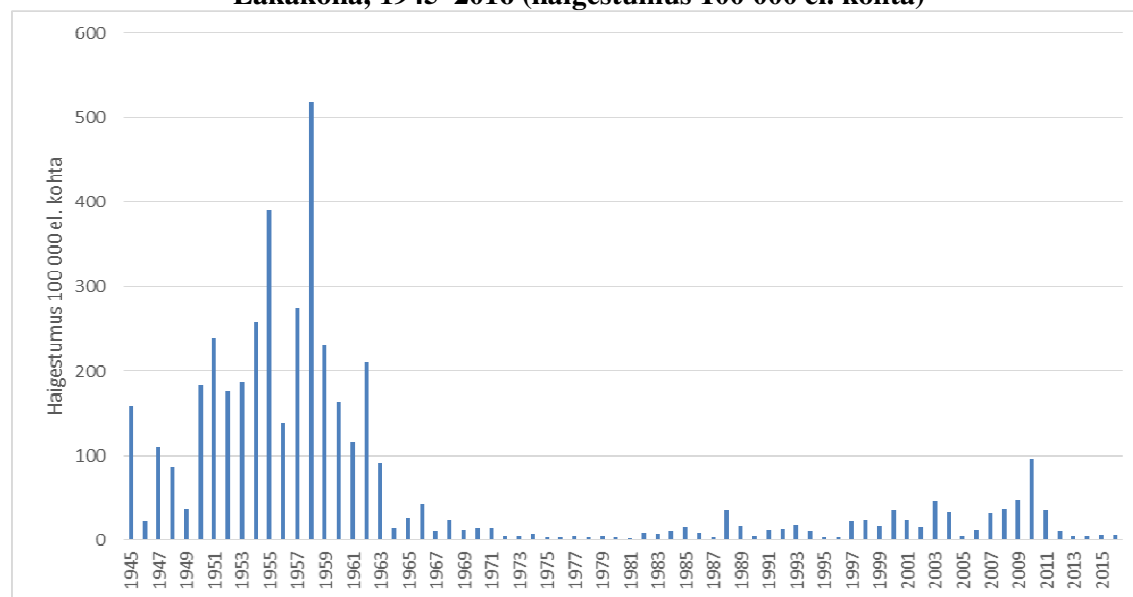
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 74 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,6 (2015. a oli 77 juhtu ehk 5,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Valgamaal (36,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (11,5), Tartumaal (10,3) ja Lääne-Virumaal (10,1).

Joonis 49.

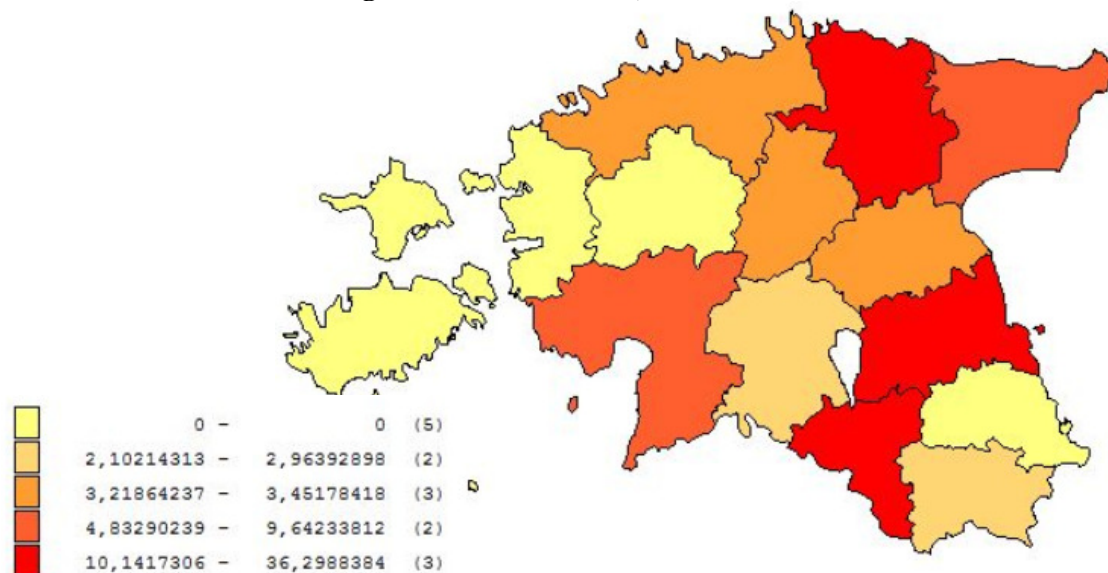
Läkaköha, 1945–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestusid peamiselt 40-59-aastased isikud (29,7%) ning üle 60-aastased isikud (28,4%). Haigete keskmine vanus oli 43,1 aastat.

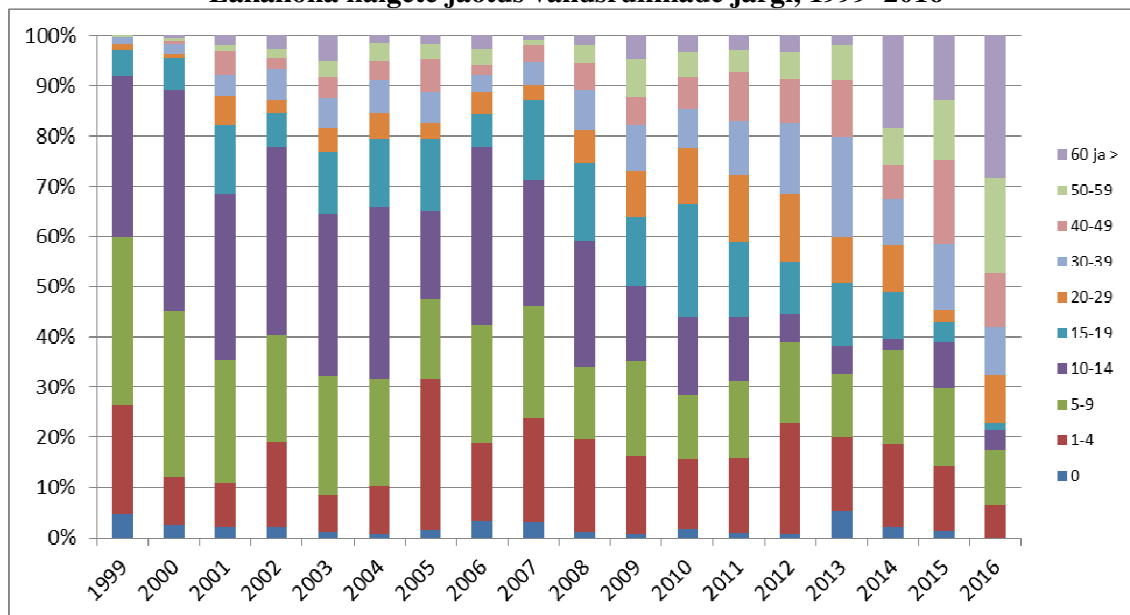
Joonis 50.

Läkaköha haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

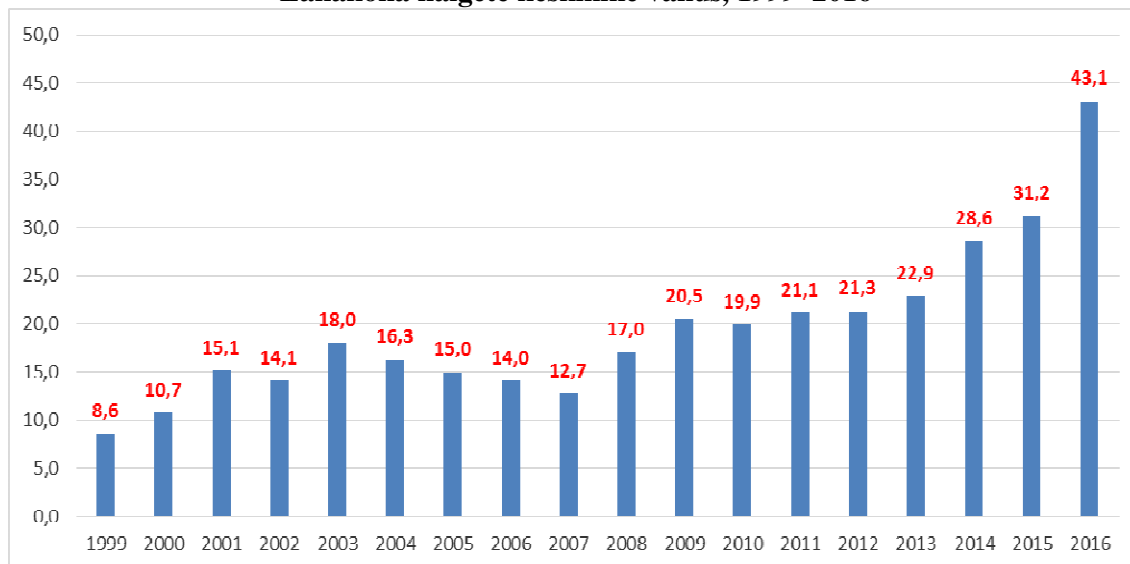
Joonis 51.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999–2016

Joonis 52.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999–2016

Töötavad isikud moodustasid 41,9% haigete üldarvust, mittetöötavad isikud 33,8%, kooliõpilased 10,8% ja koolieelsed lapsed 10,3%. Haigestunutest oli naisi 63,5%, mehi 36,5%.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Venemaal).

Hospitaliseeriti 2,7% haigetest.

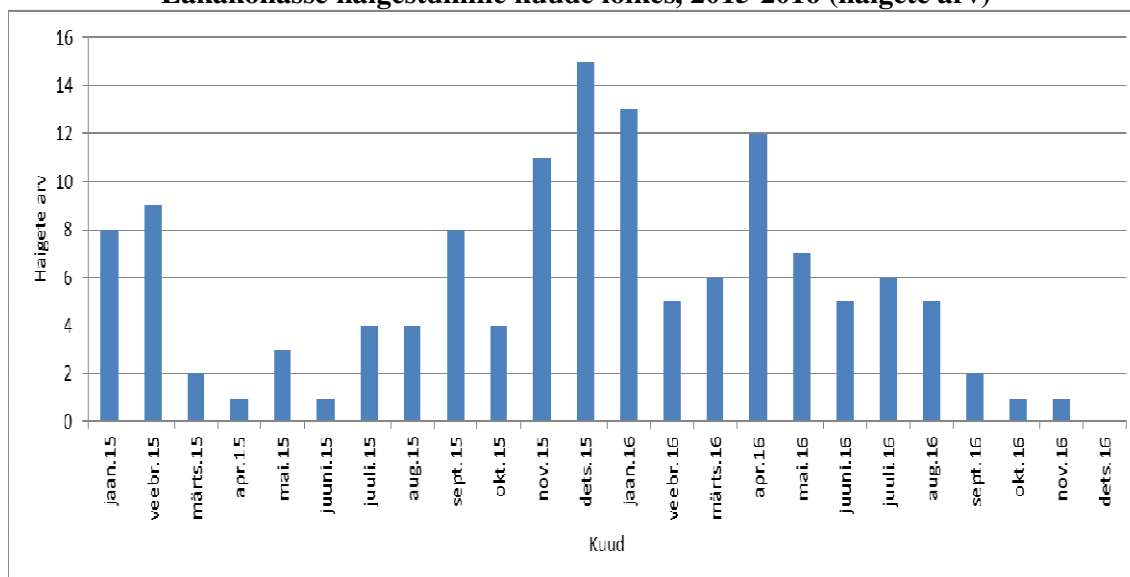
Haigestumise tõus esines talvel-kevadep, jaanuarist maini haigestus 58,1% haigetest.

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 85,1% üldarvust. 14,9% haigetest registreeriti kolletes 2-3 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Haigetest 23% olid vaksineeritud.

Joonis 53.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2015-2016 (haigete arv)

Tabel 8.

Immuniseeritud läkaköha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2016

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos															0
2 doosi													1		1
3 doosi													2		2
4 doosi						1	1			1			3		6
5 doosi					1				2		1				4
6 doosi															0
Teadmata dooside arv							1							3	4
KOKKU	0	0	0	0	1	1	2	0	2	1	1	0	6	3	17

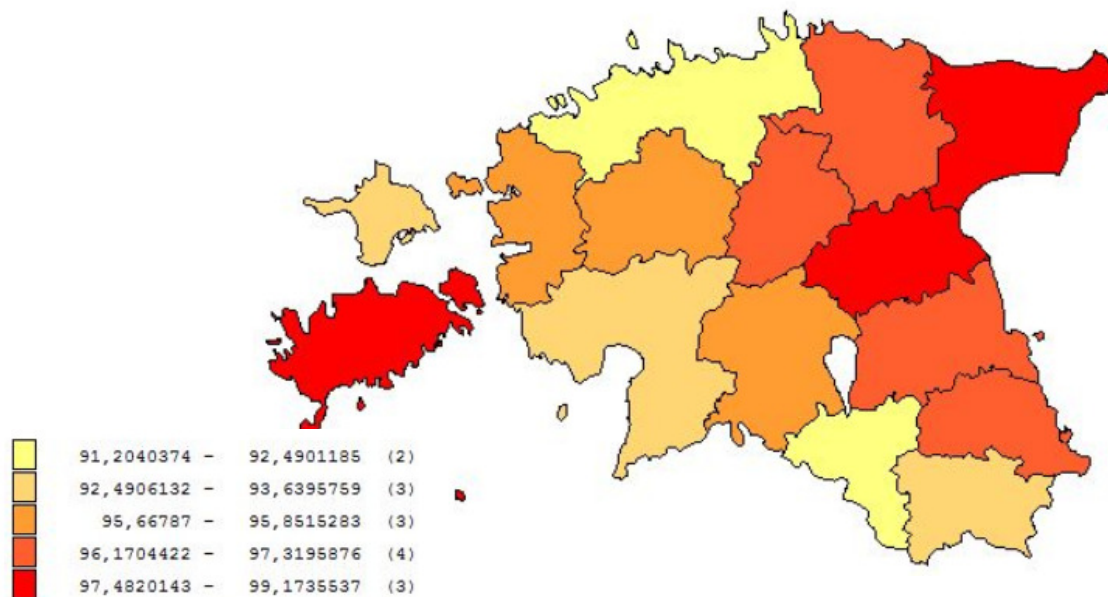
Tabel 9.

Laste hõlmatus immuniseerimisega läkaköha vastu, 2016 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	95,2	93,7	0,1	93,1	88,9	3,9
Tallinn	94,4	91,3	0,1	91,8	86,8	4,4
Harjumaa	95,3	91,2	0,1	93,5	91,7	3,7
Hiiumaa	96,8	92,9	0,4	97,6	98,1	2,9
Ida-Virumaa	98,3	98,7	0,1	97,0	96,7	1,2
Narva	97,1	95,5	0,1	95,8	95,3	2,5
Jõgevamaa	98,9	99,2	0,0	98,2	96,5	0,9
Järvamaa	97,9	96,6	0,0	97,2	95,6	1,9
Läänemaa	97,3	95,8	0,1	96,3	95,9	1,7
Lääne-Virumaa	96,9	97,3	0,1	95,8	93,4	2,8
Põlvamaa	96,5	96,7	0,0	95,0	92,5	3,1
Pärnumaa	96,0	92,5	0,0	94,5	91,3	3,3
Raplamaa	97,7	95,7	0,1	97,5	96,9	2,3
Saaremaa	97,6	97,5	0,2	96,2	95,2	1,8
Tartumaa	96,7	96,2	0,1	95,9	92,4	2,9
Valgamaa	95,7	92,5	0,1	94,8	94,2	3,8
Viljandimaa	96,7	95,9	0,0	96,2	94,8	2,8
Võrumaa	96,7	93,6	0,1	95,3	94,3	3,1

Joonis 54.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega läkaköha vastu maakonniti, 2016 (%)

2016. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 14 024 inimest, nendest 0-14 a lapsed – 13 939, noorukeid (15-17 a) – 16 ja täiskasvanuid – 69. Revaktsineeriti 36 553 inimest, nendest 0-14 a lapsed – 25 500, noorukeid (15-17 a) – 10 704 ja täiskasvanuid – 349.

Difteeria (A36)

2015. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Difteeria tekitaja suhtes uuriti 150 tonsilliidihaiget, tuvastati kaks mittetoksigeenset *C. diphtheriae*.

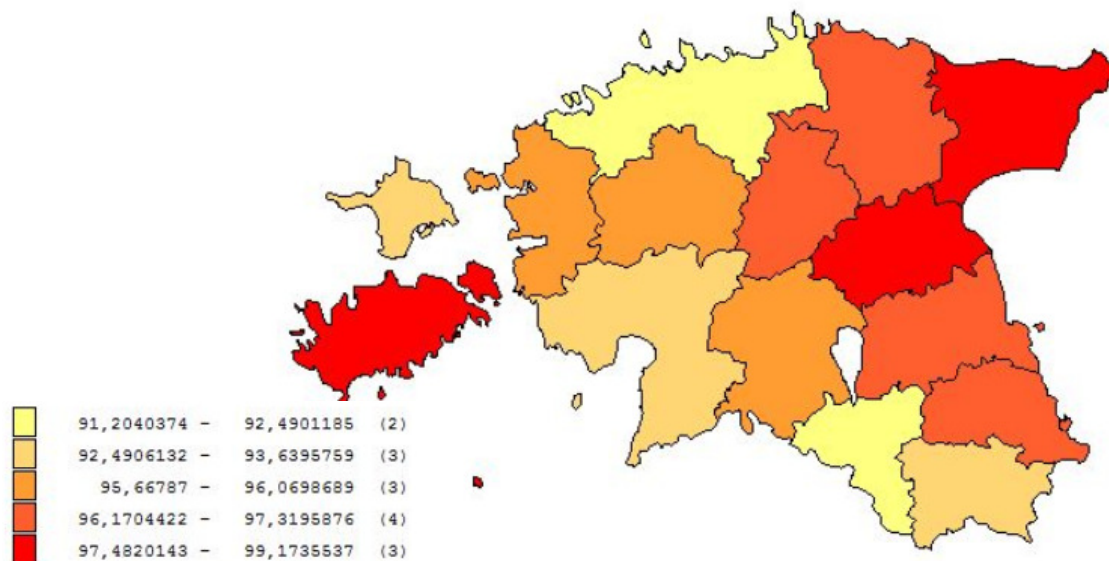
Tabel 10.

Laste hõlmatus immuniseerimisega difteeria ja teetanuse vastu, 2016 (%)

	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	93,7	95,9	94,4	91,6	0,1	3,3
Tallinn	91,3	94,4	92,0	87,1	0,1	4,4
Harjumaa	91,2	95,3	93,5	91,7	0,1	3,7
Hiiumaa	92,9	96,8	97,6	98,1	0,4	2,9
Ida-Virumaa	98,7	98,3	97,0	96,7	0,1	1,2
Narva	95,5	97,1	95,8	95,4	0,1	2,5
Jõgevamaa	99,2	98,9	98,3	96,6	0,0	0,9
Järvamaa	96,6	97,9	97,2	95,6	0,0	1,9
Läänemaa	95,8	97,3	96,3	95,9	0,1	1,7
Lääne-Virumaa	97,3	96,9	95,8	93,4	0,1	2,8
Põlvamaa	96,7	96,5	95,0	92,5	0,0	3,1
Pärnumaa	92,5	96,0	94,5	91,4	0,0	3,3
Raplamaa	95,7	97,7	97,5	96,9	0,1	2,3
Saaremaa	97,5	97,7	96,2	95,2	0,2	1,8
Tartumaa	96,2	96,8	96,0	92,8	0,1	2,9
Valgamaa	92,5	95,7	94,8	94,2	0,1	3,8
Viljandimaa	96,1	96,8	96,2	94,8	0,0	2,8
Võrumaa	93,6	96,7	95,3	94,3	0,1	3,0

Joonis 55.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega difteeria ja teetanuse vastu maakonniti, 2016 (%)

2016. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 14 109 inimest, nendest 0-14 a lapsed – 13 947, noorukeid (15-17 a) – 18 ja täiskasvanuid – 144. Revaktsineeriti 61 997 inimest, nendest 0-14 a lapsed – 25 521, noorukeid (15-17 a) – 10 772 ja täiskasvanuid – 25 704.

Leetrid (B05)

2016. aastal registreeriti 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2015. a oli 4 haigusjuhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 el. kohta). Leetrite suhtes uuriti 77 vereseerumi proovi. Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

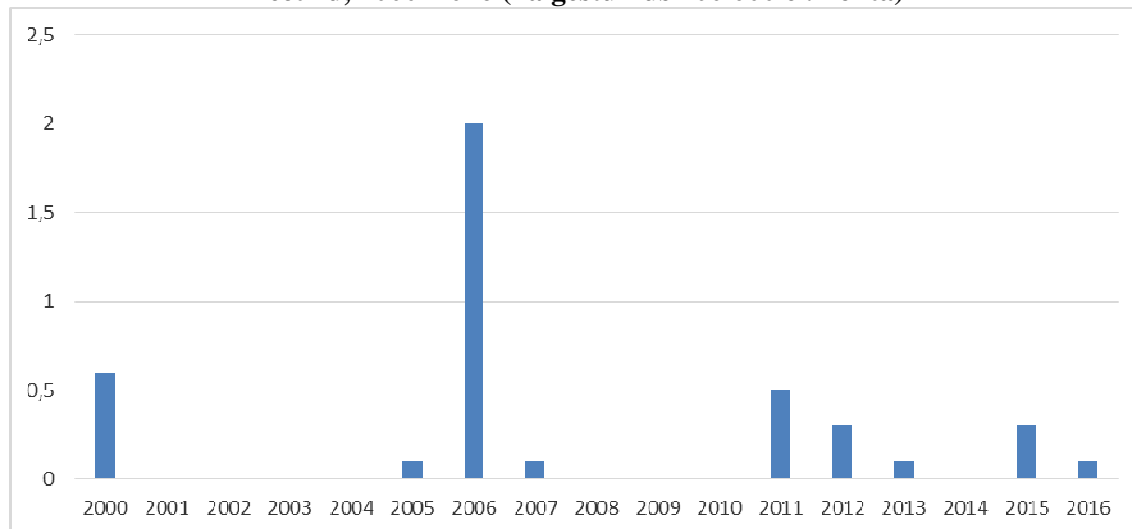
Haiged olid vanuses 40-59 aastat, üks mees ja üks naine, töötavad isikud. Andmed immuniseerimisstaatus kohta puudusid mõlemal haigel.

Haigestumine toimus jaanuaris ja märtsis. Mõlemal juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses ja Indoneesias).

Haiged hospitaliseeriti. Surmajuhtumeid ega rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Joonis 56.

Leetrid, 2000–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

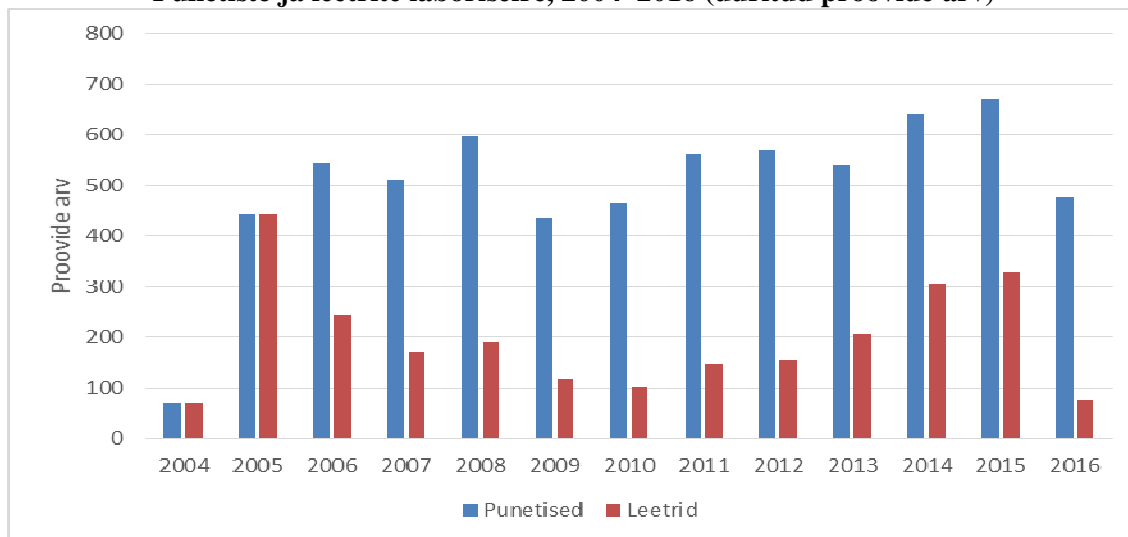

Punetised (B06; P35.0)

2016. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (2015. a samuti ei esinenud). Punetiste suhtes uuriti 477 vereseerumi proovi.

Joonis 57.

Punetiste ja leetrite laboriseire, 2004–2016 (uuritud proovide arv)

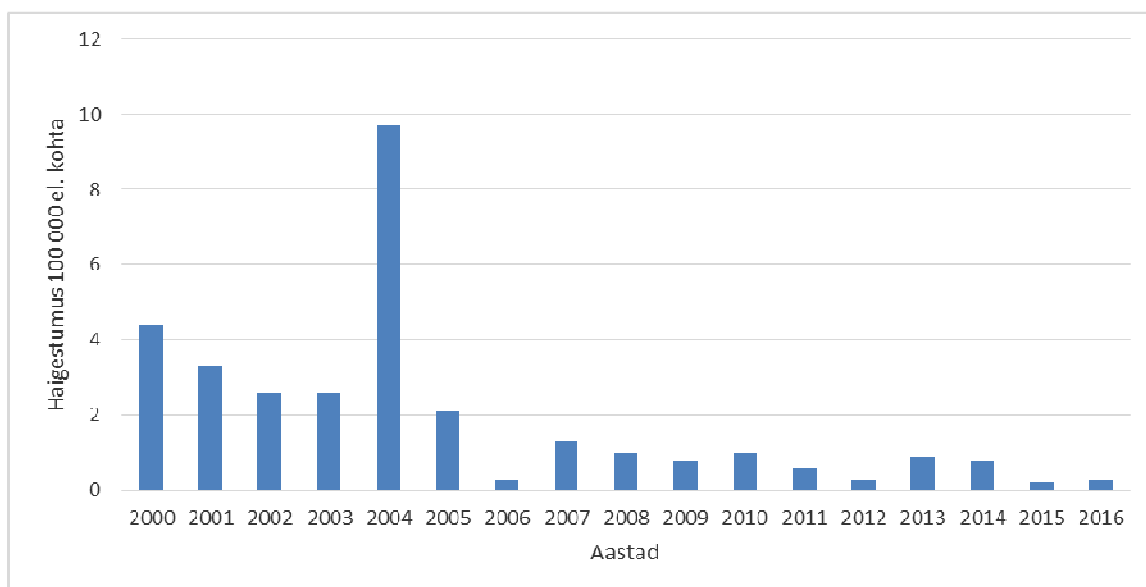
Mumps (B26)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2015. a oli 3 haiget ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel ühel ning kliinilise pildi alusel kolmel haigel.

Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (3,0) ja Tartumaal (0,7).

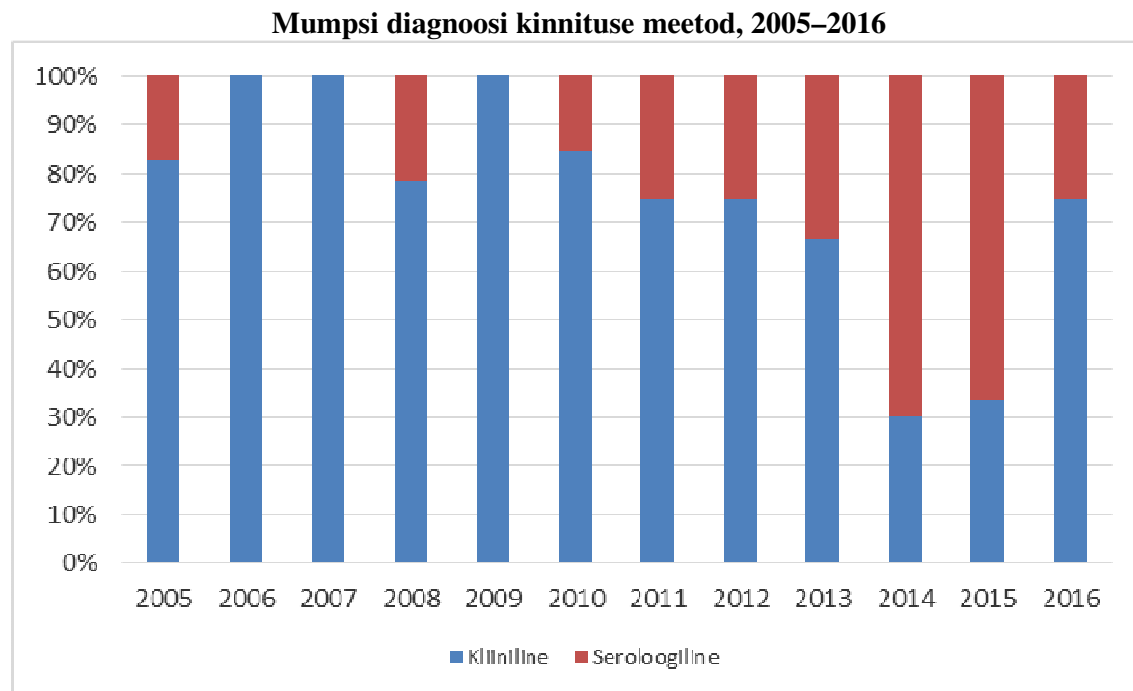
Joonis 58.

Mumps, 2000–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigete seas oli kaks last vanuses 4-9 aastat (organiseeritud koolieelik ja koolilaps) ning kaks täiskasvanut vanuses 20-49 aastat (üks töötav ja üks mittetöötav isik. Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

Joonis 59.

Rühmaviisilisi haigestumisi ei olnud, kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Saksamaal).

75% haigestest haigestusid oktoobris-novembris.

Haigestunudest kaks olid vaktsineeritud, kahel haigel puudusid andmed immuniseerimise kohta.

2016. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsi vastu 13 177 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 005, noorukeid (15-17 a) – 17 ja täiskasvanuid – 155. Revaktsineeriti 10 797 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 10 468, noorukeid (15-17 a) – 182 ja täiskasvanuid – 147.

Tabel 11.

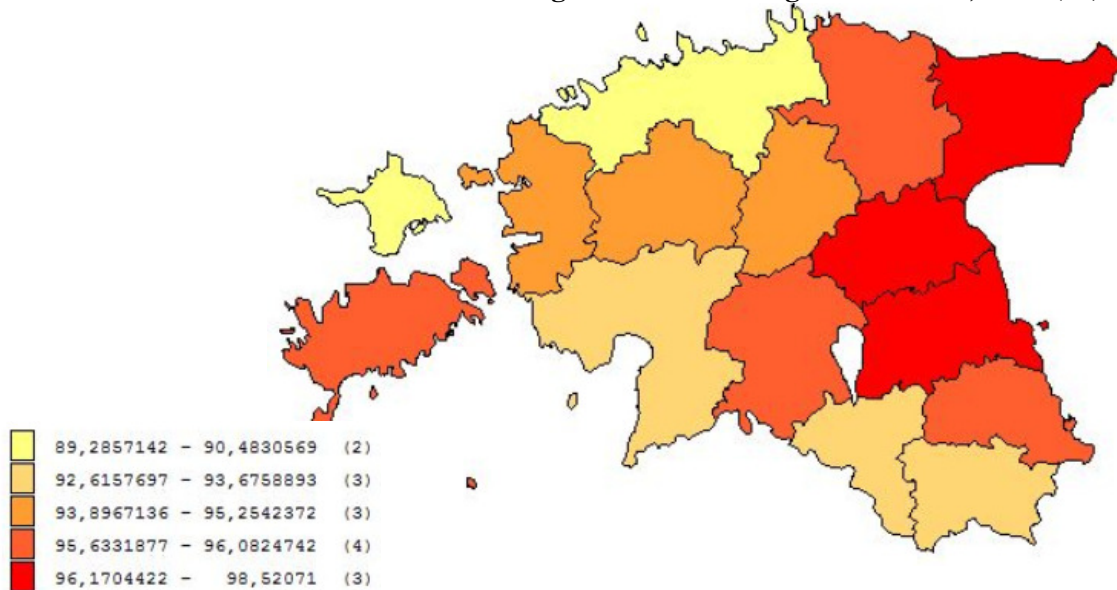
Laste hõlmatus immuniseerimisega leetrite, punetiste ja mumpsi vastu, 2016 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeld 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts-tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,2	3,8	95,4	87,4	0,6	95,4	87,4	95,4	87,4
Tallinn	90,9	5,2	93,7	85,3	0,2	93,7	85,3	93,7	85,3
Harjumaa	90,5	4,2	94,5	85,8	0,1	94,5	85,8	94,5	85,8
Hiiumaa	89,3	4,3	95,2	92,0	0,2	95,2	92,0	95,2	92,0
Ida-Virumaa	98,5	1,2	98,2	88,9	7,5	98,2	88,9	98,2	88,9
Narva	95,5	2,5	97,0	94,7	0,2	97,0	94,7	97,0	94,7
Jõgevamaa	98,3	1,2	98,5	94,1	0,0	98,5	94,1	98,5	94,1
Järvamaa	95,3	1,8	97,5	91,1	0,1	97,5	91,1	97,5	91,1
Läänemaa	93,9	1,8	96,8	90,6	0,1	96,8	90,6	96,8	90,6
Lääne-Virumaa	96,1	2,9	96,4	83,4	0,1	96,4	83,4	96,4	83,4
Põlvamaa	95,7	3,2	96,1	81,5	0,1	96,1	81,5	96,1	81,5

Pärnumaa	92,6	3,8	95,5	85,6	0,1	95,5	85,6	95,5	85,6
Raplamaa	94,9	2,6	97,5	93,2	0,1	97,5	93,2	97,5	93,2
Saaremaa	95,7	1,6	97,5	89,8	0,5	97,5	89,8	97,5	89,8
Tartumaa	96,2	3,3	96,3	89,2	0,1	96,3	89,2	96,3	89,2
Valgamaa	93,7	3,7	95,3	88,7	0,3	95,3	88,7	95,3	88,7
Viljandimaa	95,6	2,8	96,4	85,0	0,2	96,4	85,0	96,4	85,0
Võrumaa	92,9	3,0	96,3	93,9	0,2	96,3	93,9	96,3	93,9

Joonis 60.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega MMR vaktsiiniga maakonniti, 2016 (%)

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 5 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2015. a oli 4 haiget ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (üks haigusjuht), meningiidina (kolm juhtu) ja täpsustamata meningokokknakkusena (üks haigusjuht). Letaalseid juhte ei olnud. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Austrias).

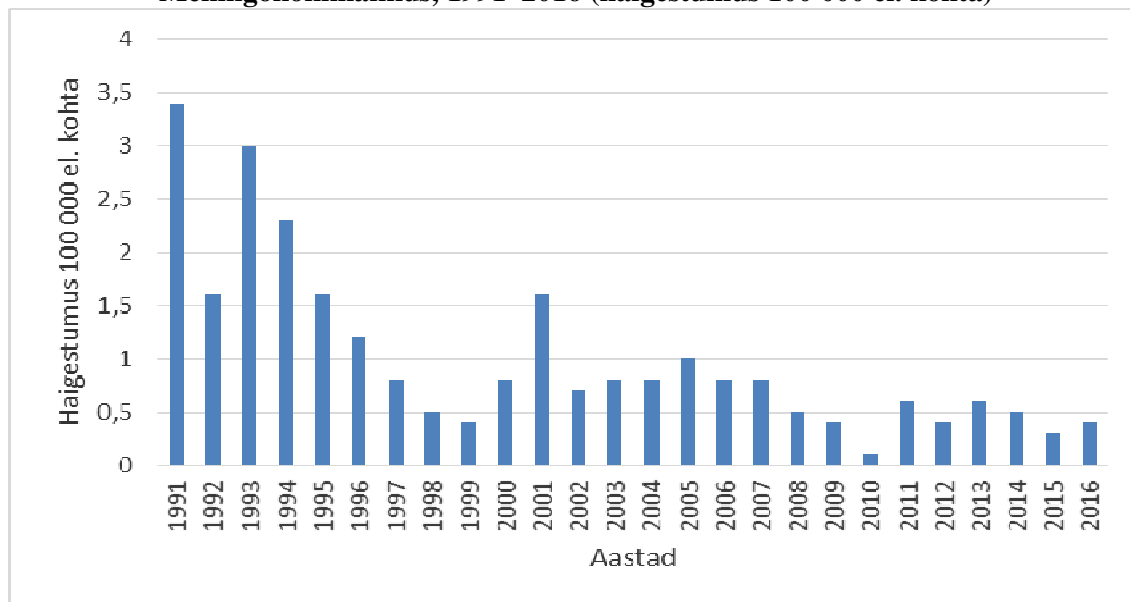
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (1,7) ja Pärnumaal (1,2). Haigestunutest 40,0% olid lapsed vanuses 0-4 a ja 60,0% – 20-49-aastased isikud. Mehi oli 80,0%, naisi 20,0%.

Haigusjuhud olid sporaadilised. 60% haigetest haigestus sügisel (septembrist novembrini). 80,0% haigetest hospitaliseeriti. Mikrobioloogiliselt oli tekitajaks kahel juhul *N. meningitidis* serogrupp B ning kolmel juhul serogrupp ei ole teada.

2016. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 191 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 40 ja täiskasvanuid – 151. Revaktsineeriti 9 täiskasvanud isikut.

Joonis 61.

Meningokokknakkus, 1991–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haemophilus influenzae nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)

Registreeriti 48 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,6 (2015. a oli 49 juhtu ehk 3,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus 45 juhul kopsupõletikuna ja kolmel juhul täpsustamata nakkusena. Oli neli letaalsset juhtu.

Nakkushaigust registreeriti 7 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (20,5 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (20,2) ja Harjumaal (3,9).

Enamus haigestunutest olid üle 50-aastased isikud (91,7%). Mehi oli 60,4%, naisi 39,6%. 81,3% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumine esines kevadel, veebruarist maini haigestusid 50,0% registreeritud haigestunutest. Hospitaliseeriti 91,7% haigetest.

Tabel 12.

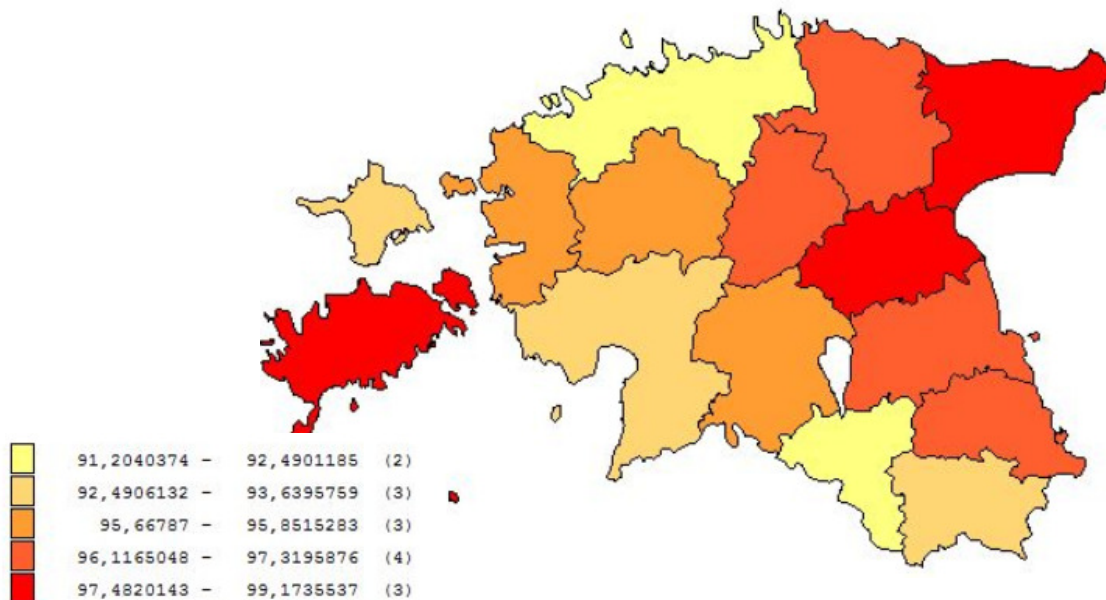
Laste hõlmatus immuniseerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu, 2016. a (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	87,3	93,8	0,1	76,1	3,0
Tallinn	88,7	91,6	0,1	71,5	3,5
Harjumaa	89,7	91,2	0,1	86,0	3,6
Hiiumaa	86,8	92,9	0,4	85,9	2,9
Ida-Virumaa	85,6	98,4	0,4	73,3	1,0
Narva	86,0	95,7	0,1	71,3	2,5
Jõgevamaa	86,4	99,2	0,0	73,7	0,9
Järvamaa	86,8	96,6	0,0	79,7	1,8
Läänemaa	85,2	95,8	0,1	78,3	1,6
Lääne-Virumaa	87,0	97,3	0,1	79,3	2,7
Põlvamaa	84,9	96,7	0,0	77,1	2,8
Pärnumaa	86,6	92,5	0,0	74,4	3,3
Raplamaa	88,1	95,7	0,2	87,2	1,9
Saaremaa	85,4	97,5	0,1	71,0	1,7

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
Tartumaa	85,5	96,1	0,1	78,9	2,7
Valgamaa	81,7	92,5	0,1	72,2	3,7
Viljandimaa	85,0	95,9	0,0	76,9	2,7
Võrumaa	84,5	93,6	0,1	76,2	2,9

Joonis 62.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu maakonniti, 2016. a (%)

2016. aastal vaktsineeriti *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu 13 882 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 862 ja täiskasvanuid – 20. Revaktsineeriti 12 143, nendest 0-14 a lapsi – 12 131, noorukeid (15-17 a) - 11 ja täiskasvanuid – 1.

Sarlakid (A38)

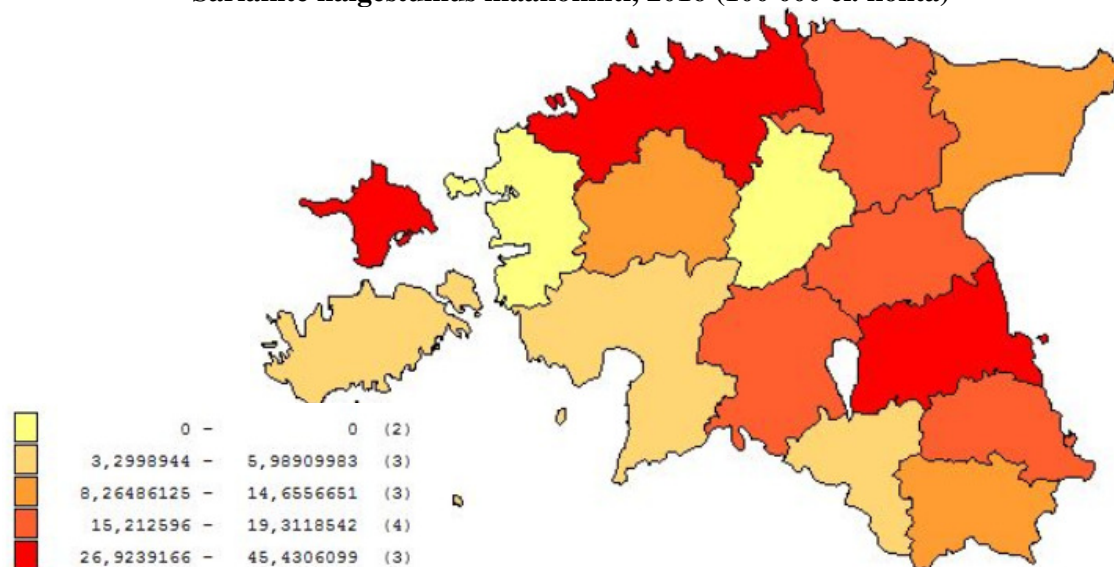
Registreeriti 280 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 21,3 (2015. a vastavalt 413 ja 31,4). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Järvamaa ja Läänemaa. Suurem haigestumus oli Tartumaal (45,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (32,1), Tallinnas (29,0) ja Harjumaal (21,6).

Haigestunutest 91,8% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 55,0%, naisi 45,0%. 82,5% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 15,0% – kooliõpilased. Haigestumise tõus oli esimesel poolaastal. Jaanuarist maini haigestus 54,3% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 5% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

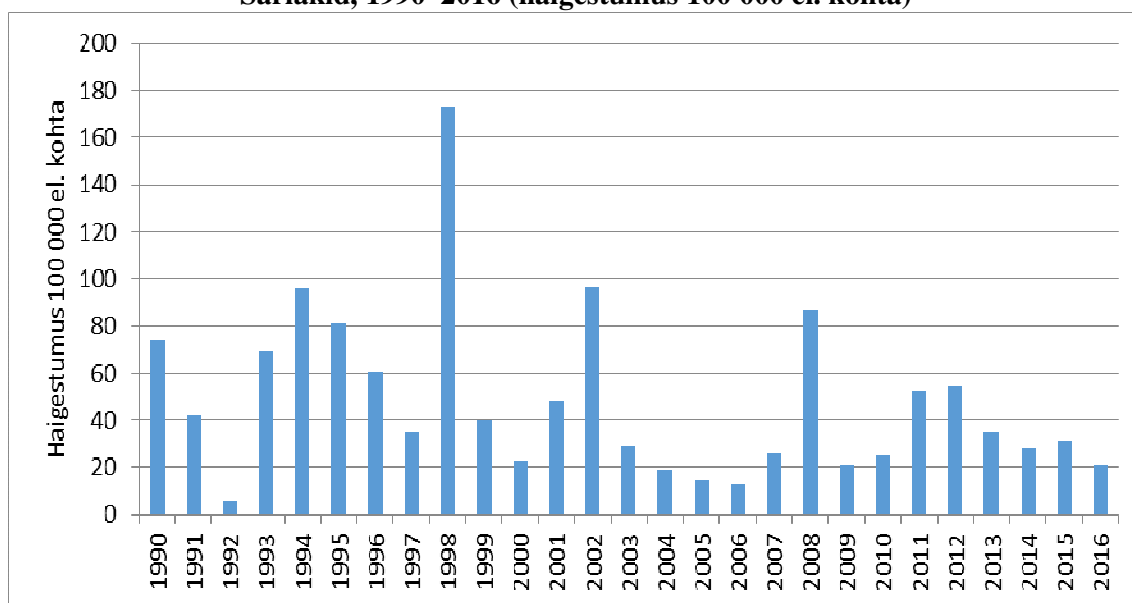
Joonis 63.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Joonis 64.

Sarlakid, 1990–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

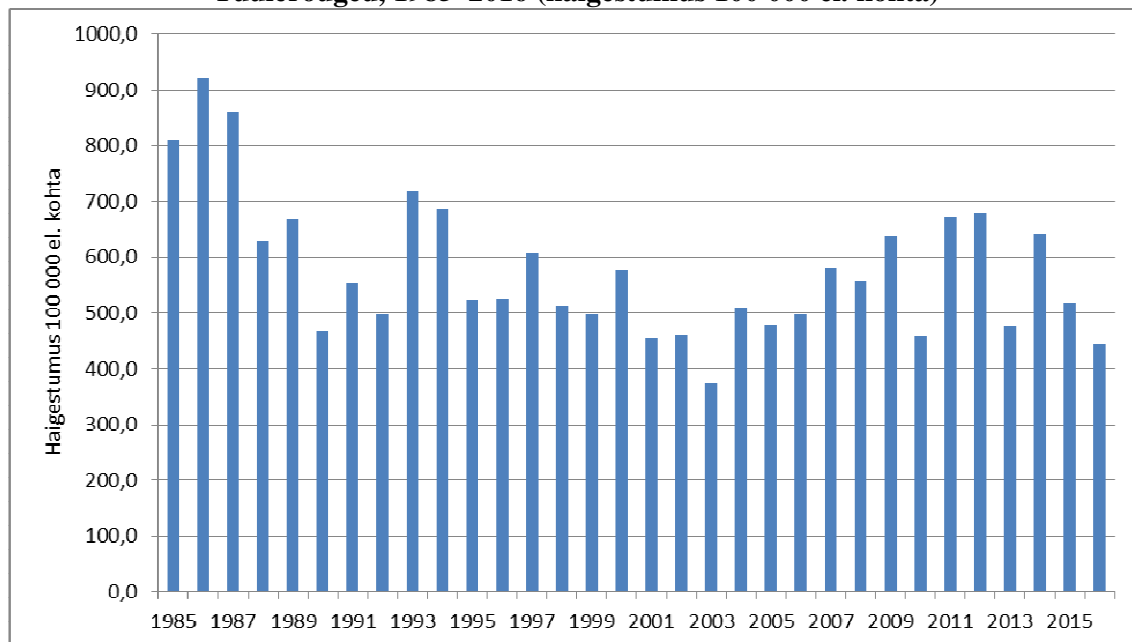

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 5 846 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 444,2 (2015. a vastavalt 6 819 ja 518,2). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Narvas (1270,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (1123,2) ja Viljandimaal (583,0).

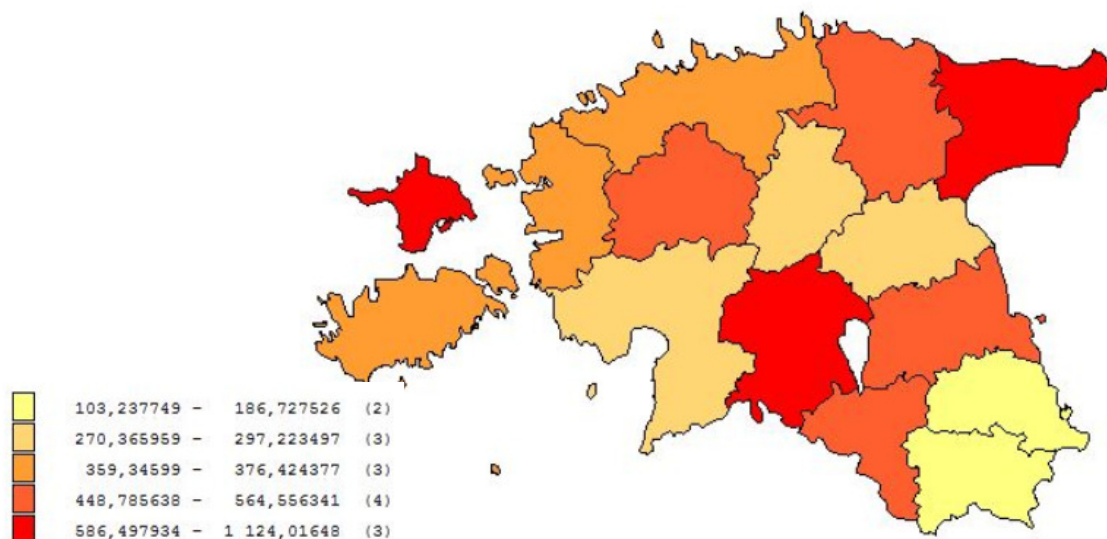
Joonis 65.

Tuulerõuged, 1985–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 66.

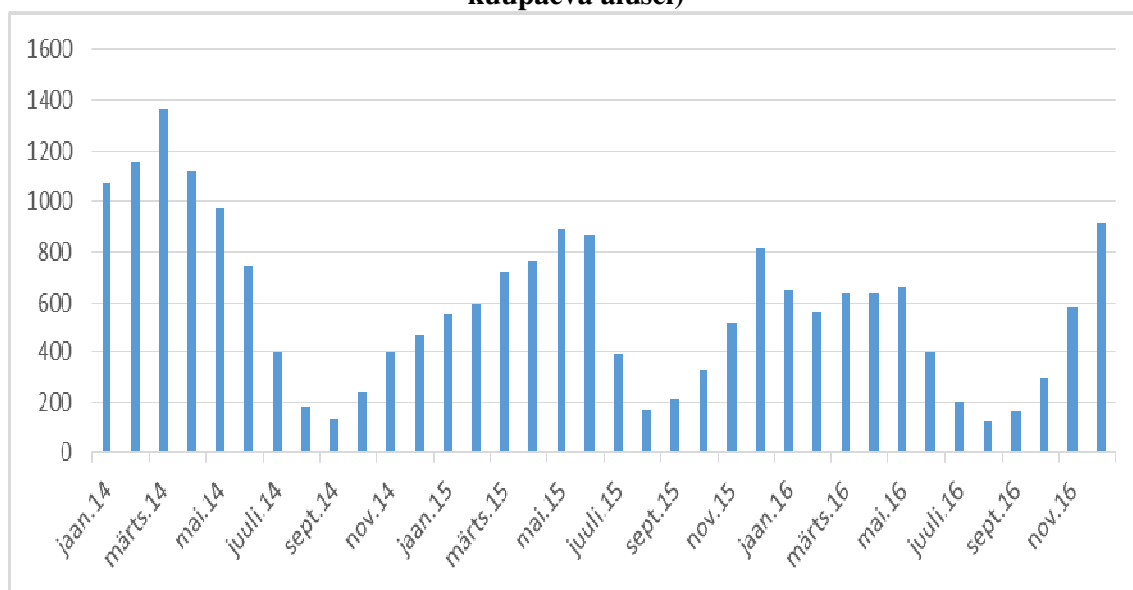
Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 56,1% moodustasid 1-4-aastased ja 31,6% – 5-9-aastased lapsed. 69,4% haigestunutest moodustasid organiseeritud koolieelikud, 15,3% kodused lapsed ja 12,5% kooliõpilased. Mehi oli 51,4%, naisi 48,6%. Haigestumisel on selgelt kujunenud sesoonsus haigestumise tõusuga talvel-kevad. 2016. aastal oli enim haigusjuhte esimesel poolaastal ja novembris-detsembris. Jaanuarist maini haigestus 53,9% haigete üldarvust, novembris-detsembris 25,6%.

Joonis 67.

Tuulerõugetesse haigestumine kuude lõikes, 2014-2016 (haigete arv, registreerimise kuupäeva alusel)

2016. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 397 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 265, noorukeid (15-17 a) – 4 ja täiskasvanuid – 128. Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati kahel juhul (täiskasvanud isikutele).

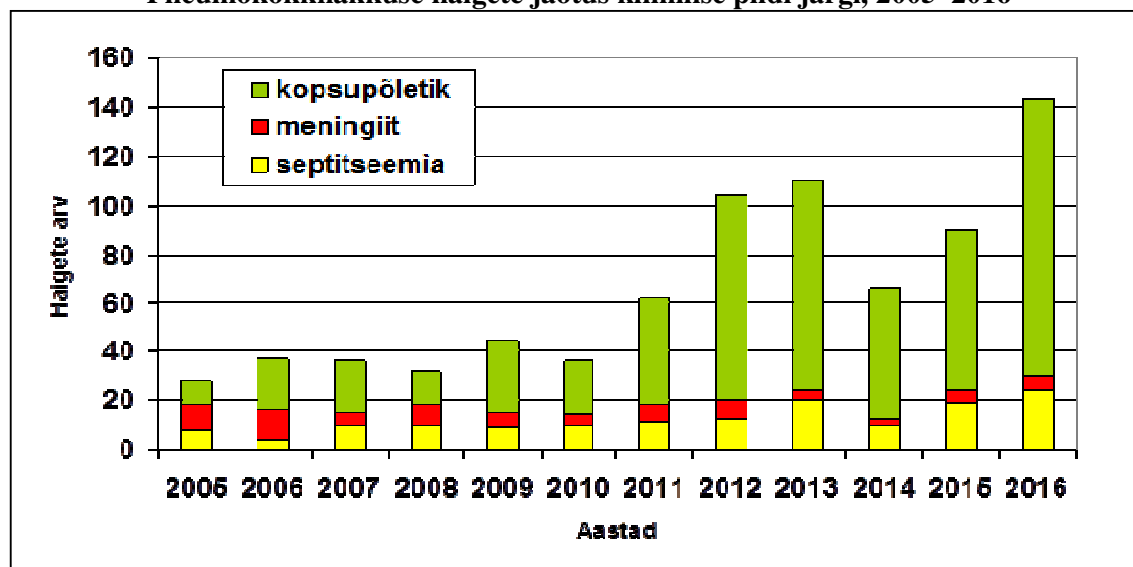
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 143 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,9 (2015. a oli 90 juhtu ehk 6,8 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemiana 15,4% juhtudest, meningiidina 4,2% juhtudest, septitseemia+kopsupõletikuna 1,4%, kopsupõletikuna 79,0% juhtudest. Oli 11 letaalsset juhtu.

Joonis 68.

Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005–2016

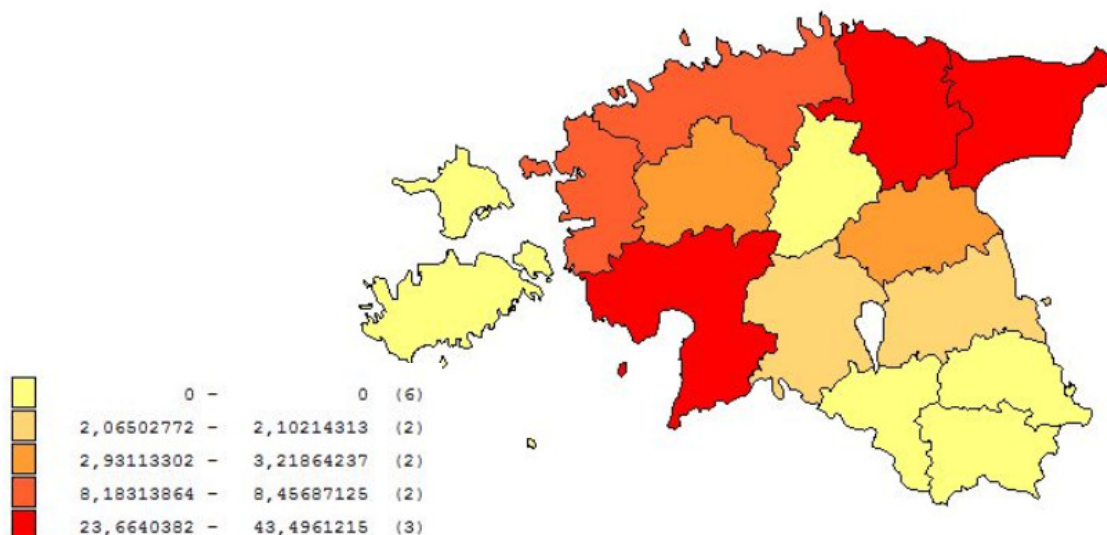

Neljal juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Hispaanias üks, Rootsis kaks ja Soomes üks).

Nakkushaigust registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (43,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (31,5) ja Lääne-Virumaal (23,5).

Joonis 69.

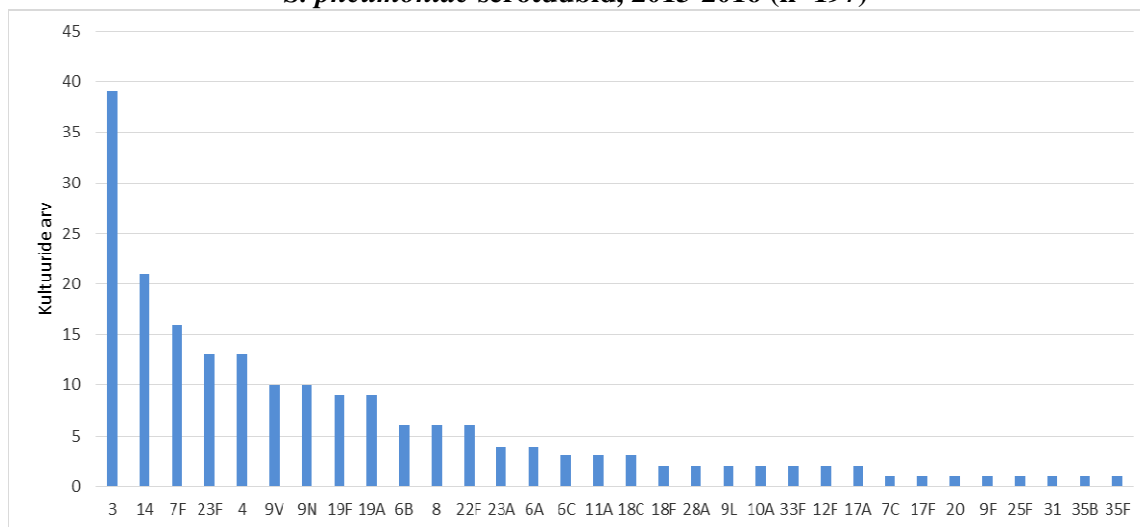
Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Terviseameti laboris toimus 2013.-2016. a *S. pneumoniae* kultuuride tüpeerimine (kokku 211 kultuuri, neist tüpeeriti lõpuni 197), avastati 32 erinevat serotüüpi. Serotüüp 3 moodustas 19,8% kõikidest tekitajatest, 14 – 10,6%, 7F – 8,1%, 23F – 6,6%, 4 – 6,6%.

Joonis 70.

***S. pneumoniae* serotüübid, 2013-2016 (n=197)**

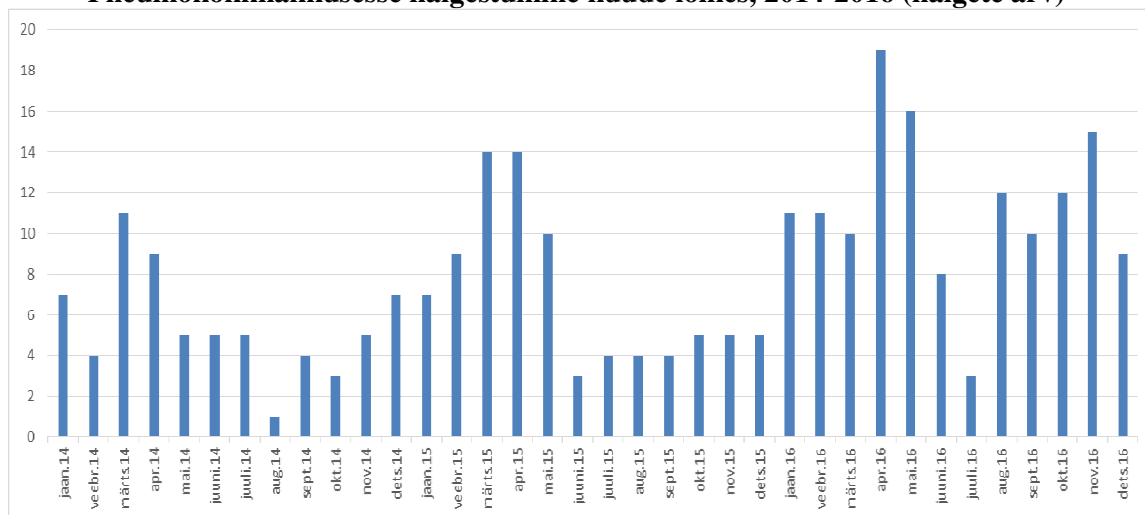

Haigestest 72,0% olid 50-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 54,5%, naised 45,5%. 66,4% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 18,9% töötavad isikud.

Oli kaks haigestumise tõusu, kevadel ja sügisel. Veebruaris-mais haigestus 39,2% haigete üldarvust, augustis-novembris 34,3% haigete üldarvust. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 96,5% haigestest hospitaliseeriti.

Joonis 71.

Pneumokokknakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2014-2016 (haigete arv)

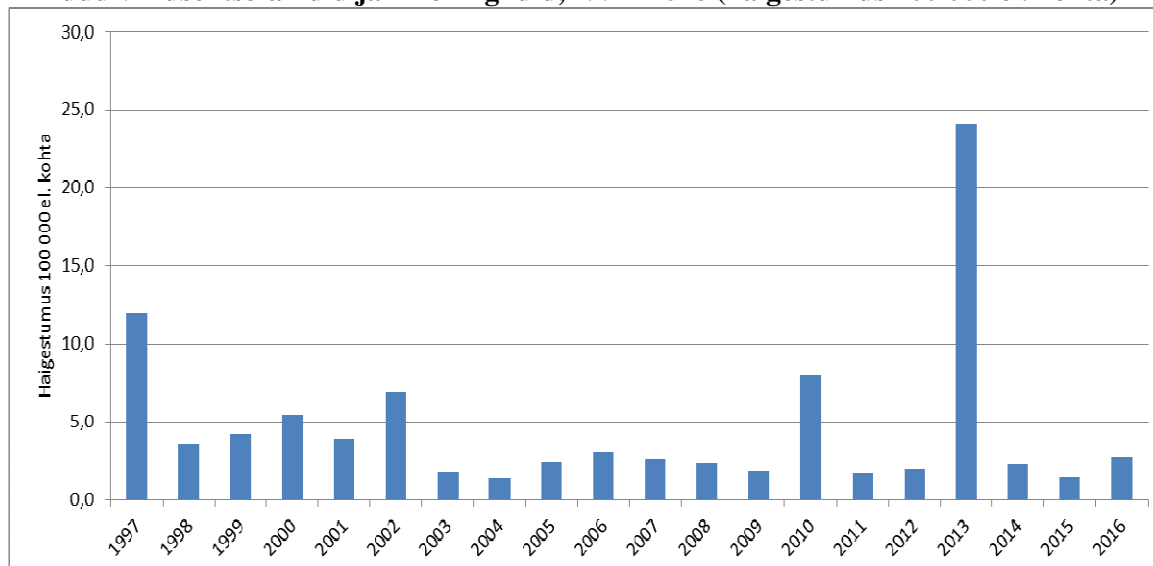
2016. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 1 206 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 837, noorukeid (15-17 a) – 6 ja täiskasvanuid – 363. Revaktsineeriti 166 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 66, täiskasvanuid – 100.

Muud viirusedentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)

Registreeriti 35 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,7 (2015. a oli 18 juhtu ehk 1,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). 82,8% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. 24 juhul (68,6%) esines enteroviirusmeningiit ja –entsefaliit, ühel juhul oli tekitajaks Varicella-Zoster viirus, ühel juhul hantaviirus ja kolmel juhul Epstein-Barri viirus. Haigusjuhte registreeriti 7 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Harjumaal (5,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Raplamaal (5,9), Tallinnas (4,3) ja Järvamaal (3,3).

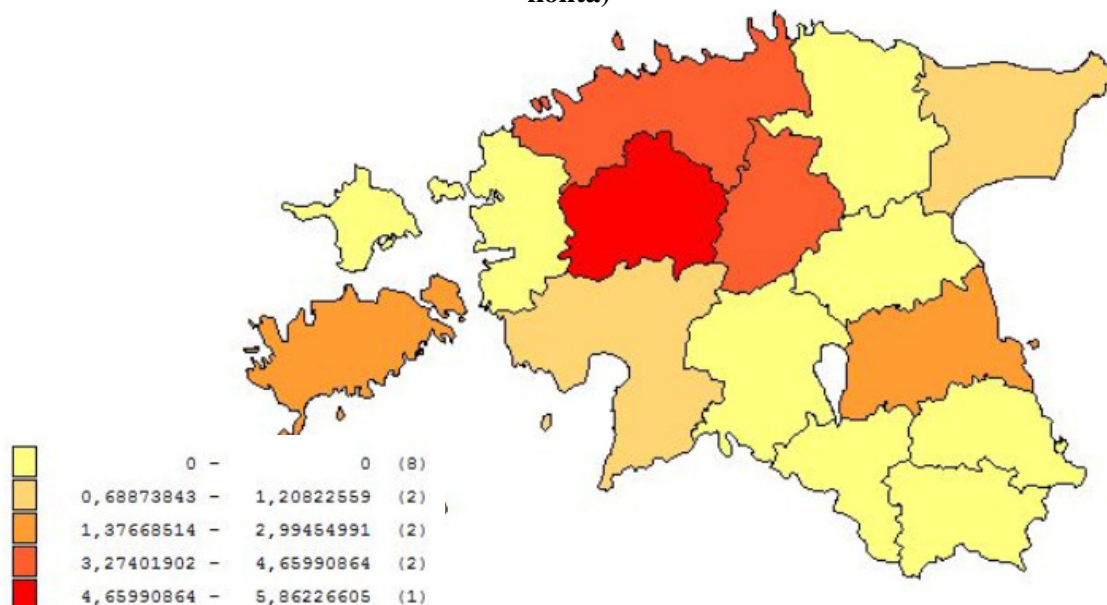
Joonis 72.

Muud viirusedentsefaliidid ja –meningiidid, 1997–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 73.

Muude viirusentsefaliitide ja -meningiitide haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

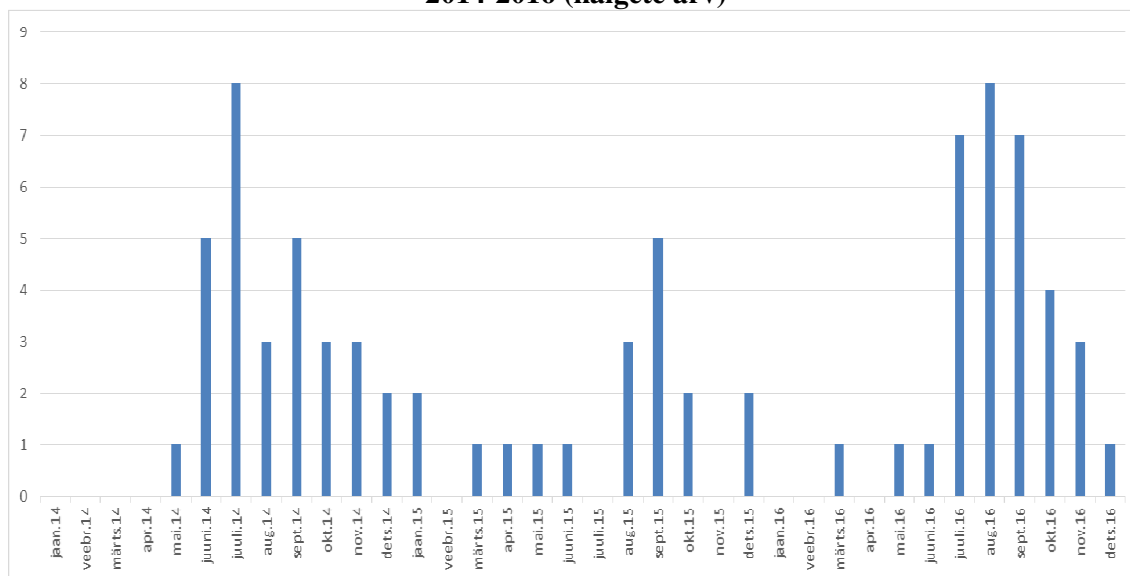

Haigestest 65,8% olid 0-9-aastased lapsed, 17,2% – 20-39-aastased isikud. Mehi oli 45,7%, naisi 54,3%. 48,6% haigestunutest olid koolieelsed lapsed, 22,9% kooliõpilased, 17,1% – töötavad isikud.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Rootsis ja Suurbritannias). Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist oktoobrini haigestus 74,3% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigestest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 94,3% haigestest.

Joonis 74.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumine kuude lõikes, 2014-2016 (haigete arv)

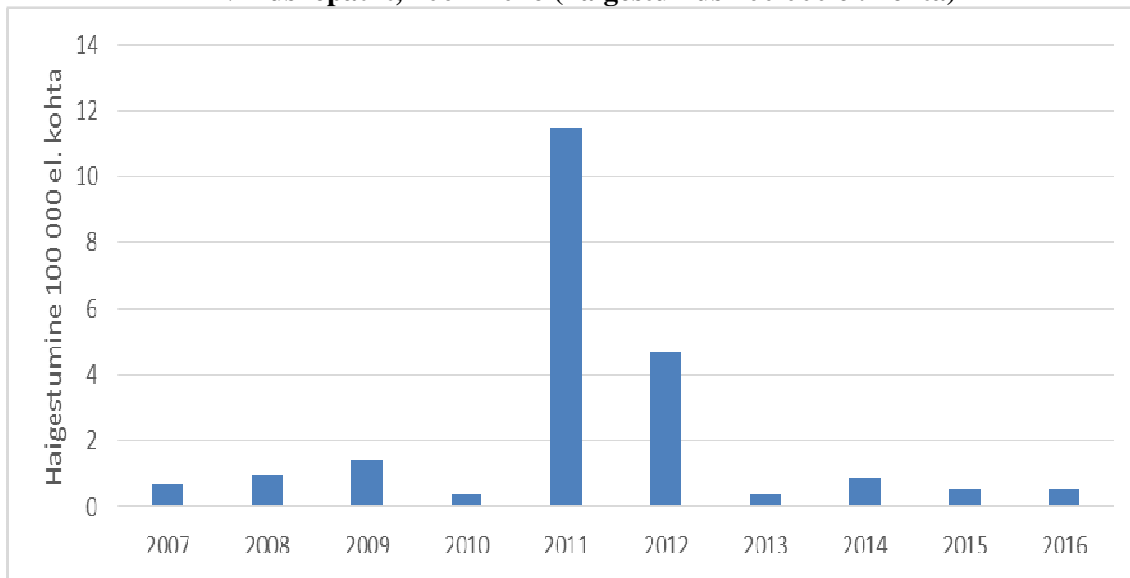
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 7 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2015. a haigestus 6 inimest ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

Joonis 75.

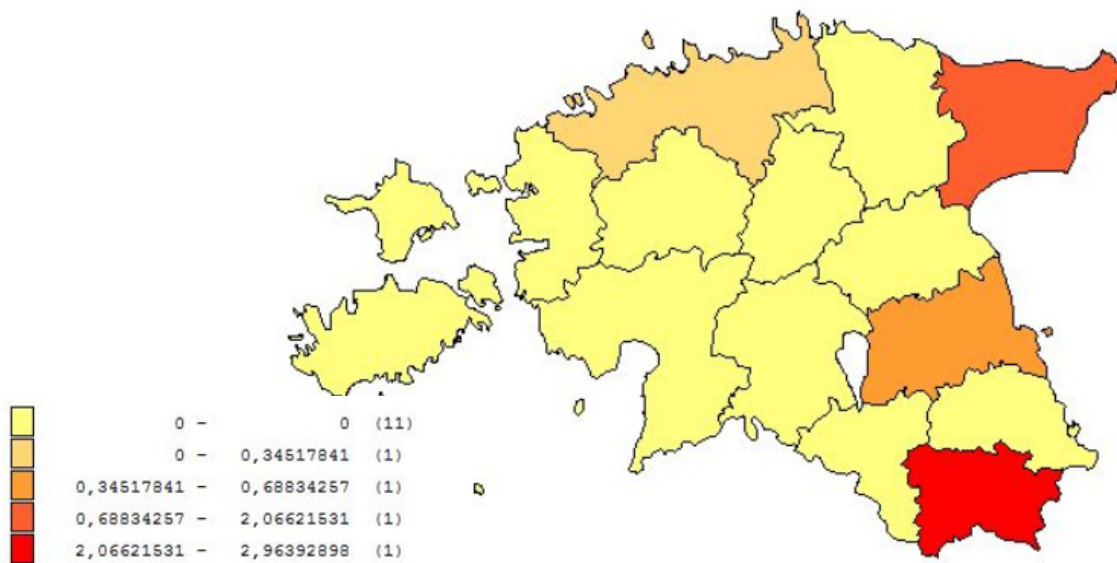
A-viirushepatiit, 2007–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 el. kohta), Ida-Virumaal (3,5), Tartumaal (0,7) ja Võrumaal (2,9).

Joonis 76.

A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

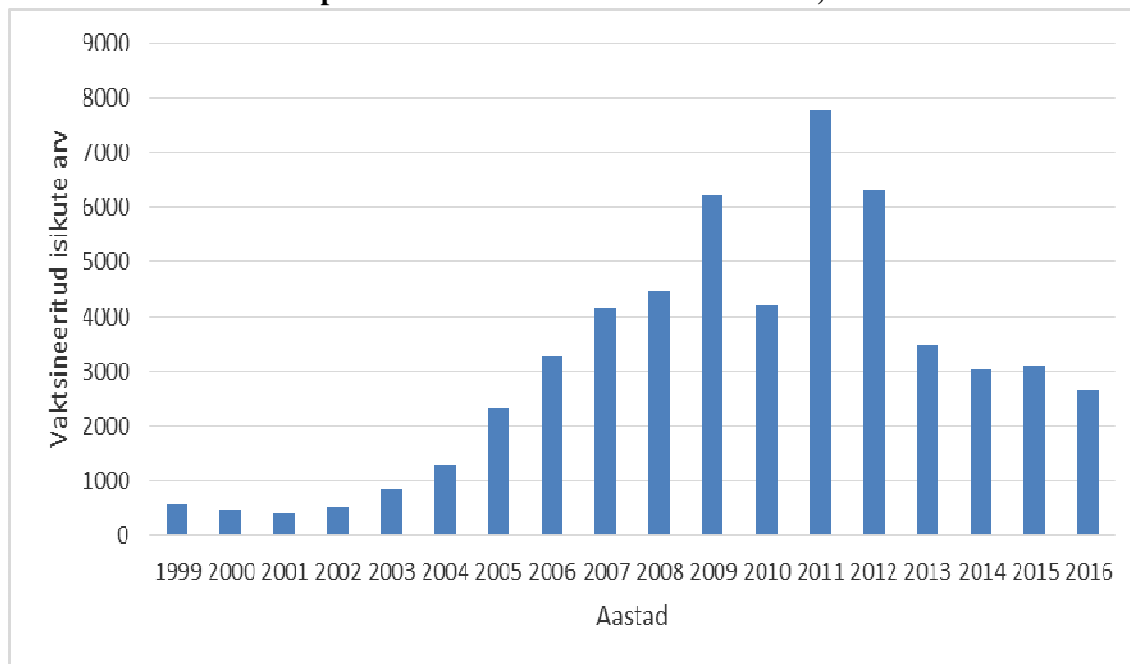

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Brasiilias, Bulgaarias ja Türgis). 57,1% haigusjuhtudest olid sporaadilised. Esines üks kodune kolle kolme juhuga. 57,1% haigestest olid vanuses üle 40 aastat, 28,6% - lapsed 10-14 aastat. Mehi oli 85,7%, naisi 14,3%. 28,6% haigestunudest olid töötavad, 28,6% mittetöötavad isikud ja 28,6% kooliõpilased.

2016. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 2 650 inimest, neist 0-14 a lapsi – 439, noorukeid (15-17 a) – 103, täiskasvanuid – 2 108. Revaktsineeriti 16 täiskasvanud isikut.

Joonis 77.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999–2016

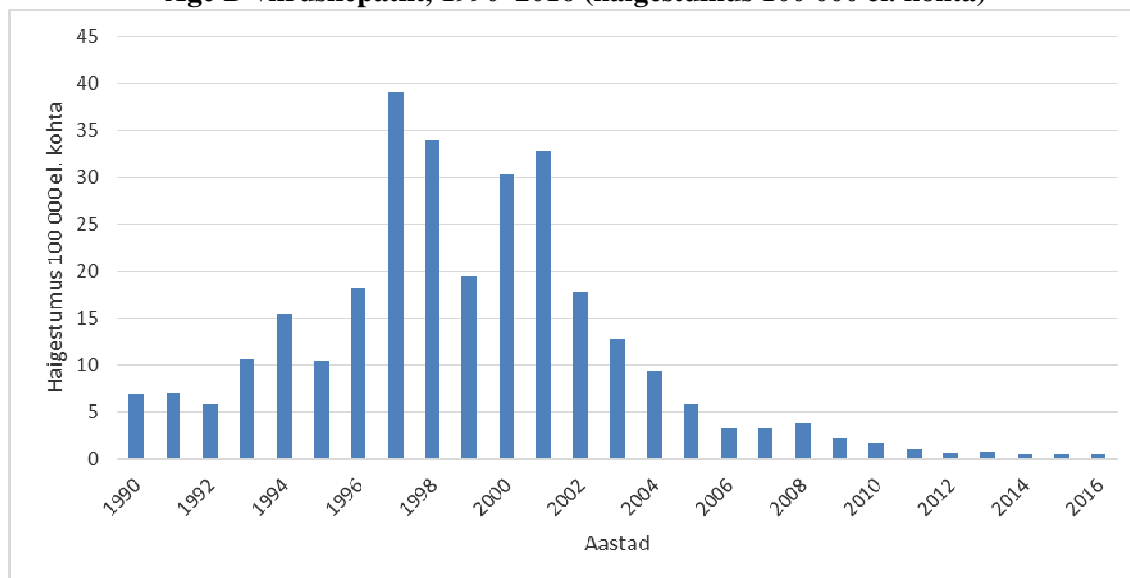

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 8 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2015. a oli 6 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 78.

Äge B-viirushepatiit, 1990–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

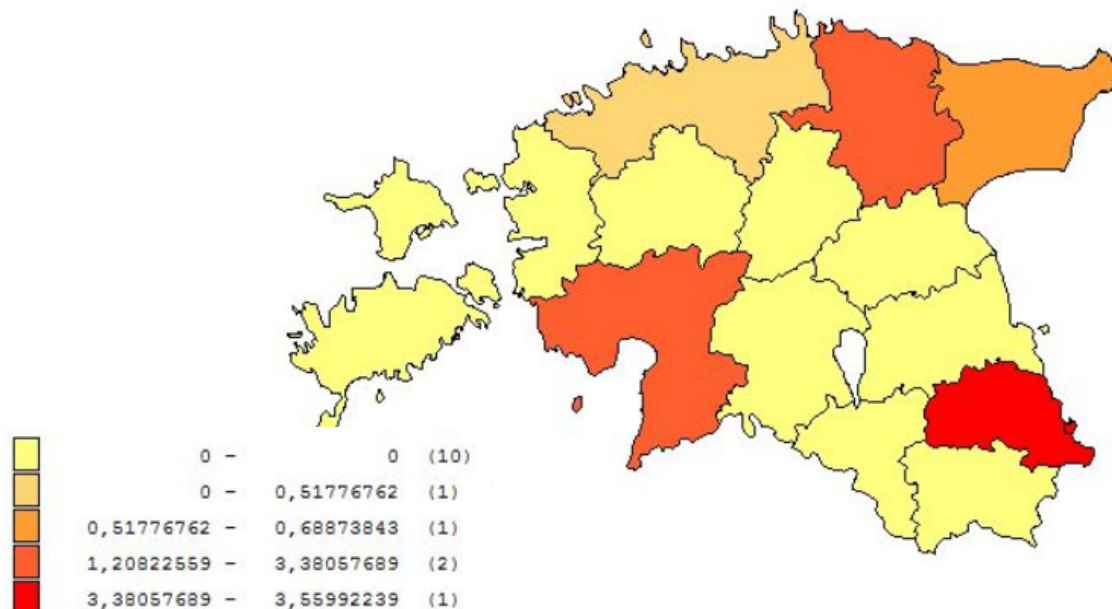

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,5 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Narvas (1,6), Lääne-Virumaal (3,4), Põlvamaal (3,5) ja Pärnumaal (1,2).

Haigestunutest oli 30-39-aastaseid 25,0% ja üle 40-59-aastaseid 75,0%. Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

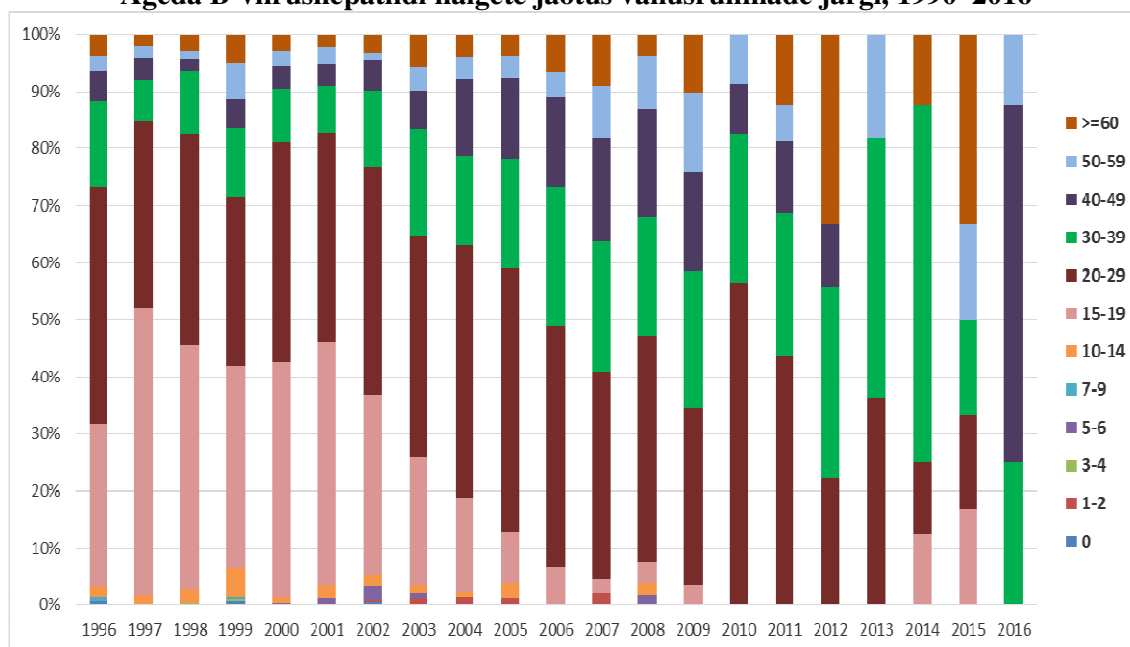
Joonis 79.

Ägeda B-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Joonis 80.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1990–2016

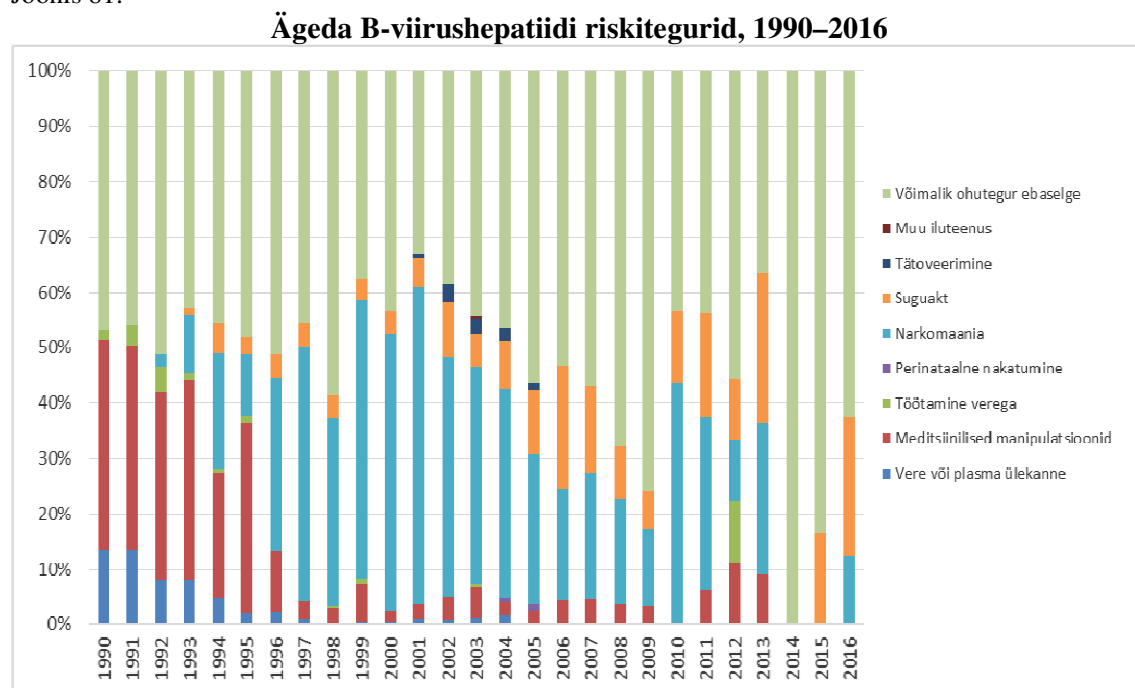

87,5% haigetest moodustasid töötavad ja 12,5% mittetöötavad inimesed. 62,5% haigestunudest jäid haigeks teisel poolaastal (augustist detsembrini).

Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Saksamaal). Hospitaliseeriti 50,0% haigetest.

Kahel juhul võib oletada nakatumist heteroseksuaalsel teel, ühel juhul narkootikumide parenteraalsel kasutamisel. Riskitegurid jäid välja selgitamata viiel juhul.

Joonis 81.

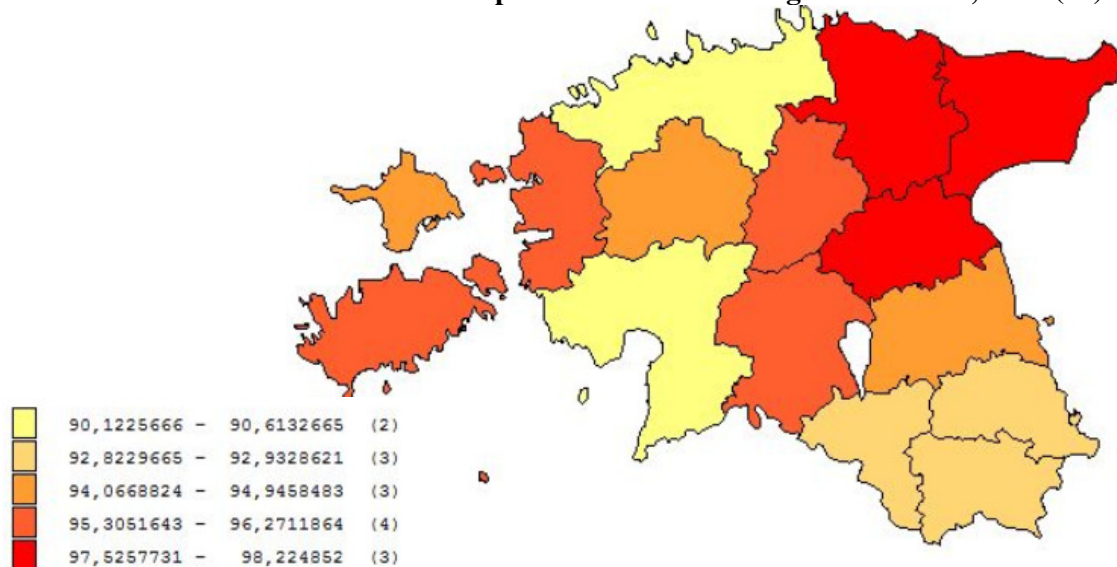
Tabel 13.

Laste hõlmatus B-viirushepatiidi immuniseerimisega, 2016 (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	95,1	92,5	96,3	0,1	3,9
Tallinn	93,8	90,0	96,5	0,1	4,9
Harjumaa	94,0	90,1	94,1	0,0	4,1
Hiiumaa	96,5	94,6	99,4	0,1	3,4
Ida-Virumaa	97,5	98,2	99,0	0,1	1,1
Narva	97,0	95,9	99,1	0,1	2,5
Jõgevamaa	98,0	97,9	98,5	0,0	1,5
Järvamaa	97,6	96,3	97,9	0,0	1,9
Läänemaa	96,6	95,3	95,9	0,1	2,1
Lääne-Virumaa	96,4	97,5	96,0	0,1	3,0
Põlvamaa	95,2	92,8	95,5	0,0	4,0
Pärnumaa	95,1	90,6	95,2	0,0	3,9
Raplamaa	97,2	94,9	97,3	0,1	2,3
Saaremaa	97,0	96,0	96,4	0,2	2,2
Tartumaa	95,3	94,1	95,4	0,1	4,3
Valgamaa	93,7	92,9	92,7	0,2	5,4
Viljandimaa	96,3	95,4	96,4	0,1	3,1
Võrumaa	95,7	92,9	97,6	0,1	3,9

Joonis 82.

2-aastaste laste hõlmatus B-viirushepatiidi vaksineerimisega maakonniti, 2016 (%)

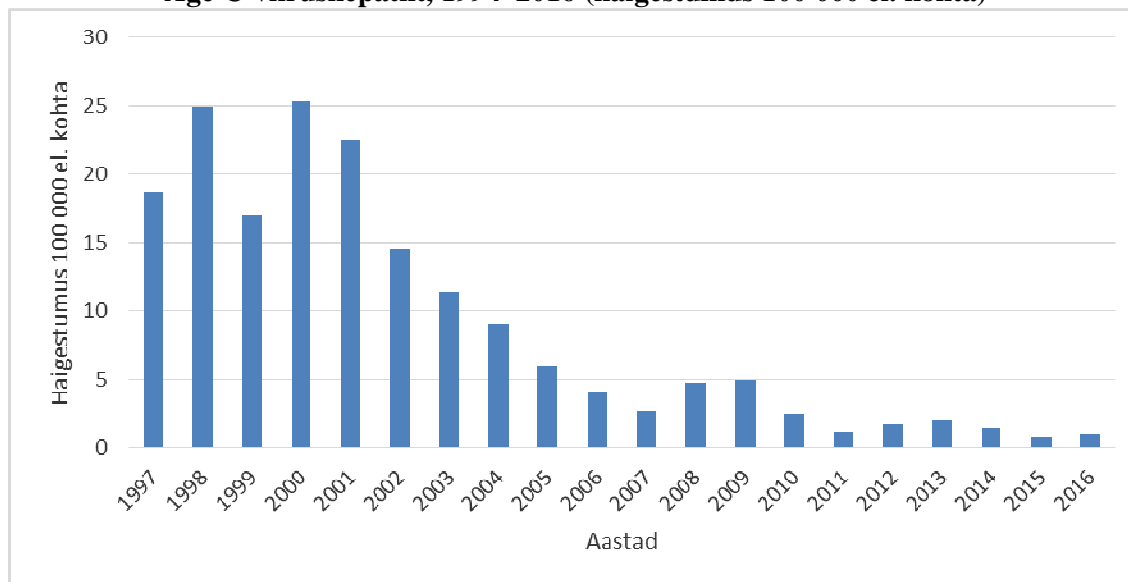
2016. aastal vaksineeriti B-viirushepatiidi vastu 15 134 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 906, noorukeid (15-17 a) – 57 ja täiskasvanuid – 1 171. Revaksineeriti 1 laps ja 184 täiskasvanud isikut. Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati ühel juhul (lapsele 0-14 a).

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 15 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2015. a oli 10 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 83.

Äge C-viirushepatiit, 1994–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

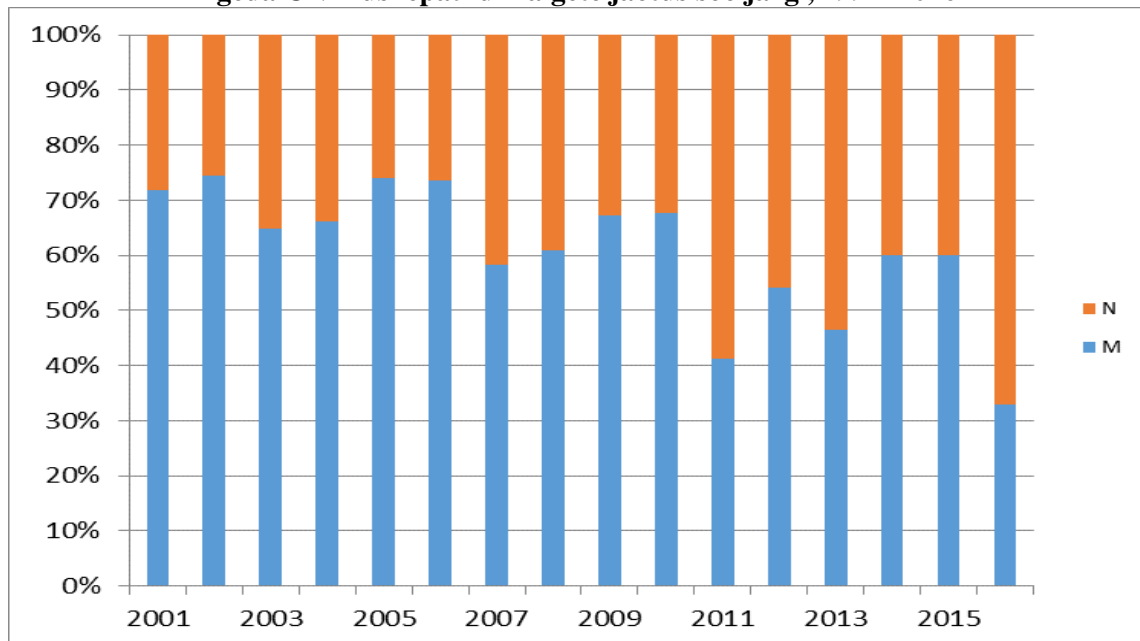

Kõik haigusjuhud olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (2,4 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,7), Ida-Virumaal (1,2), Narvas (1,6) ja Lääne-Virumaal (3,4).

53,4% haigestunudest olid üle 40-aastased ning 20,0% – 20-29-aastased isikud. Esines 2 haigusjuhtu 1-4-aastaste laste seas ning 2 haigusjuhtu 15-19-aastaste noorukite seas. Mehi oli 33,3% ja naisi 66,7%. 40,0% moodustasid mittetöötavad, 33,3% töötavad inimesed, 13,3% eelkooliealised lapsed ning 6,7% kooliõpilased.

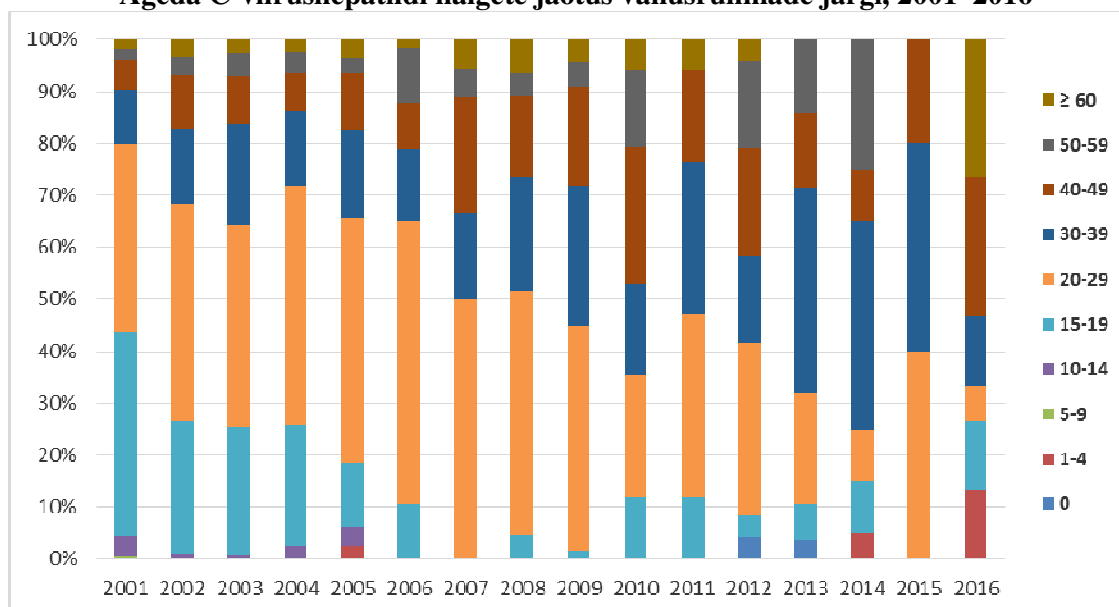
Joonis 84.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 1994–2016

Joonis 85.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001–2016

Haiged haigestusid aastaringselt. Kõik haiged viibisid kodusel ravil.

Oletatavad nakatumise viisid olid: perinataalne nakatumine 13,3%, narkootikumide parenteraalne kasutamine 26,7% juhtudest, sugulisel teel 6,7% juhtudest, töötamine verega 6,7% juhtudest. 46,7% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2015. a – 40,0%, 2014. a – 39,3%, 2013. a – 39,3%, 2012. a – 58,3%, 2011. a – 46,5%, 2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

Joonis 86.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003–2016

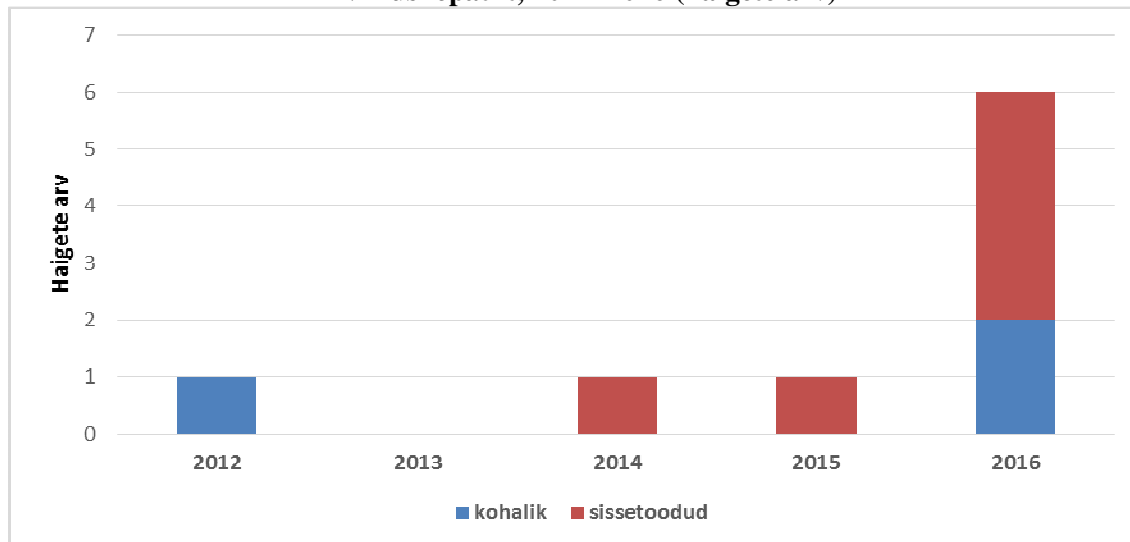

E-viirushepatiit (B17.2)

2016. aastal registreeriti kuus haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,5 (2015. aastal oli üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1). Haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta) ja Harjumaal (2,0). Kõik juhud on laboratoorselt kinnitatud, kahel juhul on teada viiruse genotüüp (genotüüp 3 ühel juhul ja genotüüp 1 ühel juhul). Neljal juhul toimus nakatumine arvatavasti väljaspool Eestit (Bangladeshis kahel juhul, Hispaanias ühel juhul ja Venemaal ühel juhul).

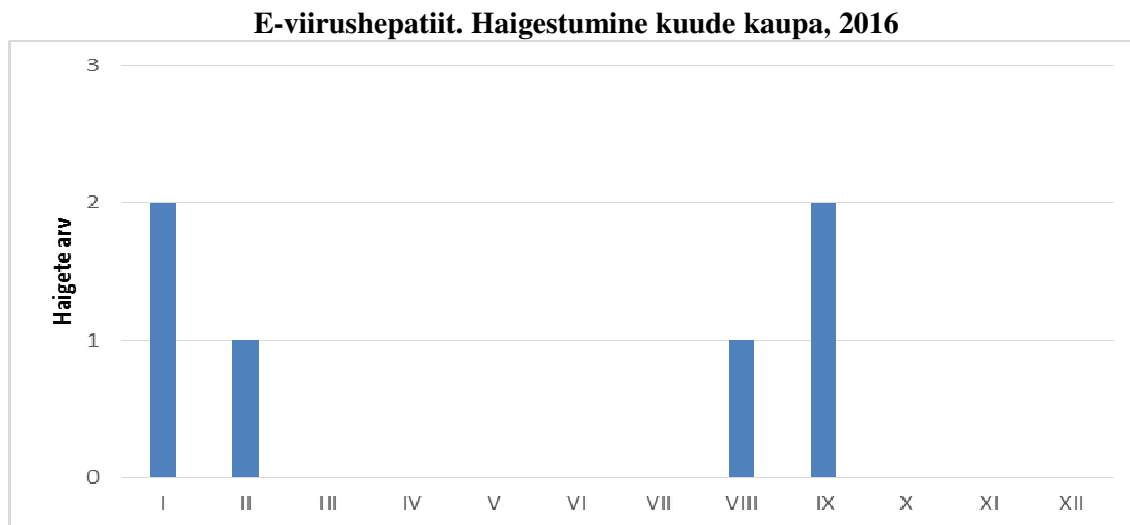
Joonis 87.

E-viirushepatiit, 2012–2016 (haigete arv)

66,7% haigestunutest olid üle 40-aastased ning 33,3% – 15-29-aastased isikud. Mehi oli 66,7% ja naised 33,3%. 50% moodustasid töötavad, 33,3% üliõpilased ja 16,7% vanaduspensionärid. Haiged haigestusid talvel ja sügisel. Hospitaliseeriti 100% haigetest.

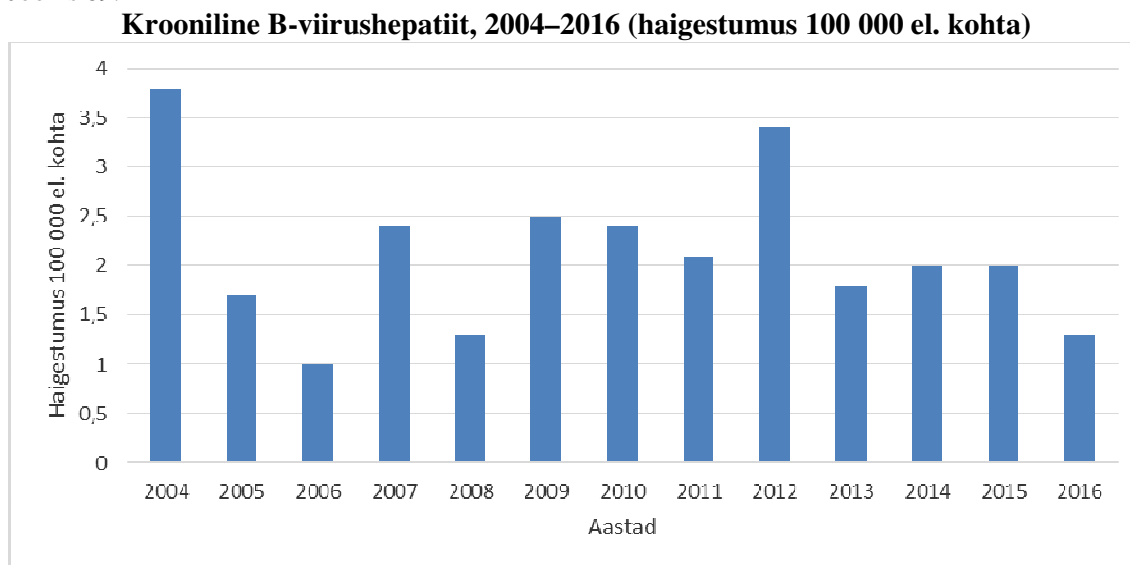
Joonis 88.

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 17 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,3 (2015. a oli 26 juhtu ehk 2,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 89.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (1,9 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (2,0), Ida-Virumaal (2,3), Narvas (3,3) ja Pärnumaal (2,4). 64,7% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem ning 23,5% – 30-39-aastased isikud. Mehi oli 58,8%, naised 41,2%. Tegevusala järgi: 41,2% haigetest olid töötavad ja 47,1% – mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 11,8% haigetest.

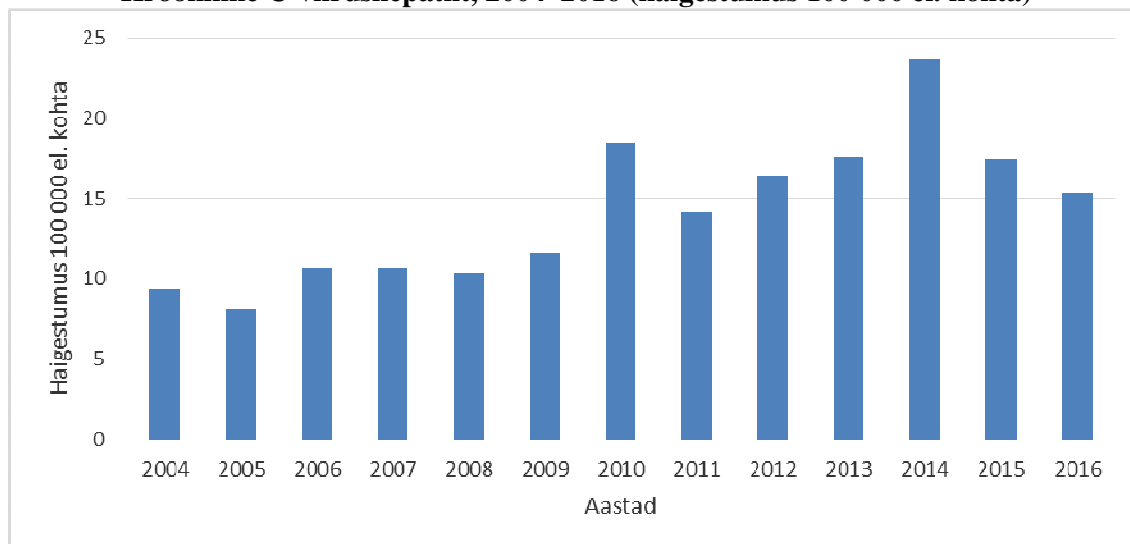
Oletatavad nakatumise viisid on teada kahel juhul (perinataalselt ja narkootikumide parenteraalsel kasutamisel). 88,2% juhtudest jäi riskitegur teadmata. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Nigeerias).

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 202 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 15,4 (2015. a vastavalt 229 ja 17,4). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Joonis 90.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

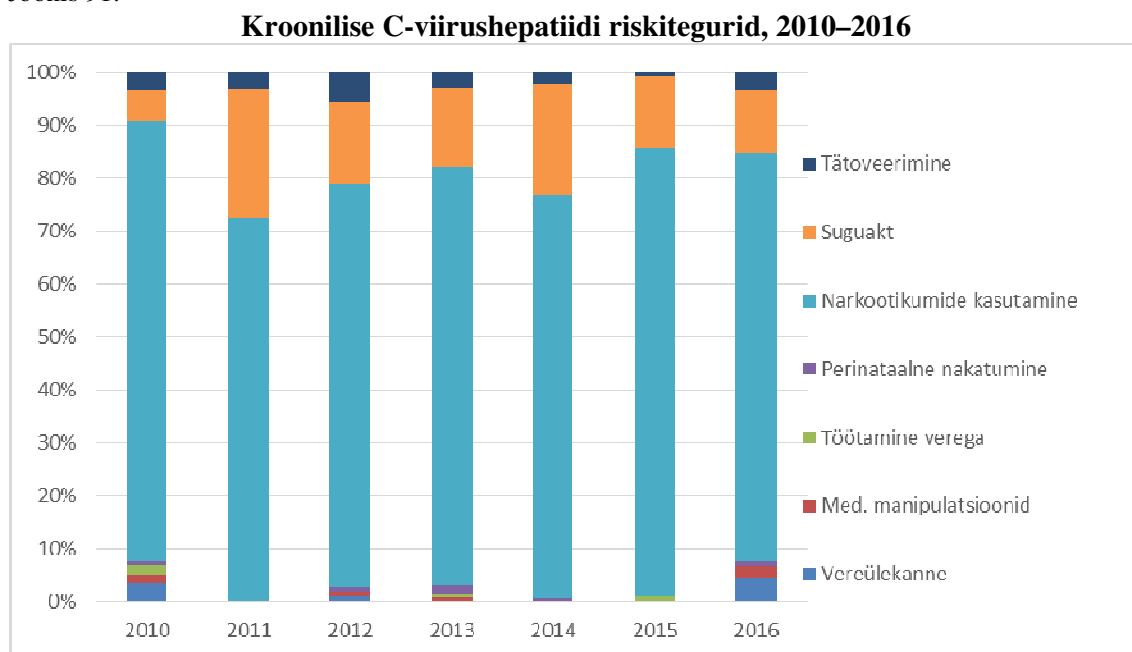
Haigusjuhte registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (54,3 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (30,1) ja Pärnumaal (20,5).

50,5% haigestunutest olid vanuses 30-49 aastat, 20,3% moodustasid 50-59-aastased isikud. Töötavad isikud moodustasid 34,2% haigetest, mittetöötavad isikud 57,4% haigetest (sealhulgas kinnipeetavad, kelle osakaal haigete üldarvust oli 29,2%). Mehi oli 56,4%, naisi 43,6%. Hospitaliseeriti 8,4% haigetest.

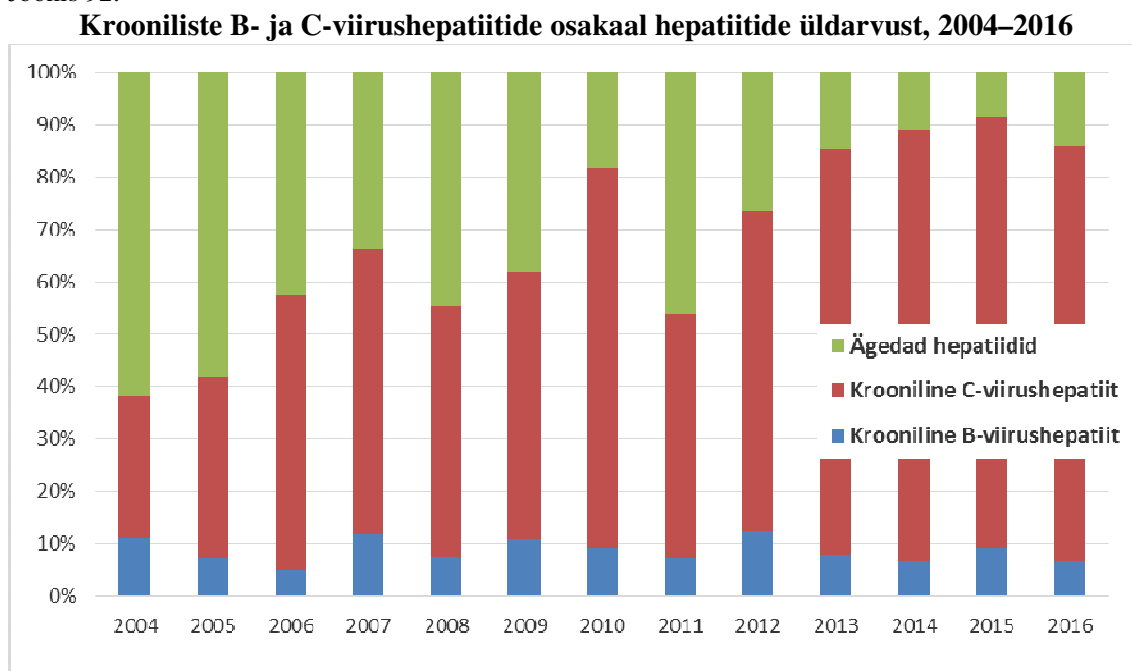
Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 45,5% juhtudest.

C-hepatiidi viiruse genotüüp on teada 33 juhul: 1a – 8 juhtu, 1b – 11 juhtu, 2 – 1 juht, 3a – 13 juhtu.

Joonis 91.

Joonis 92.

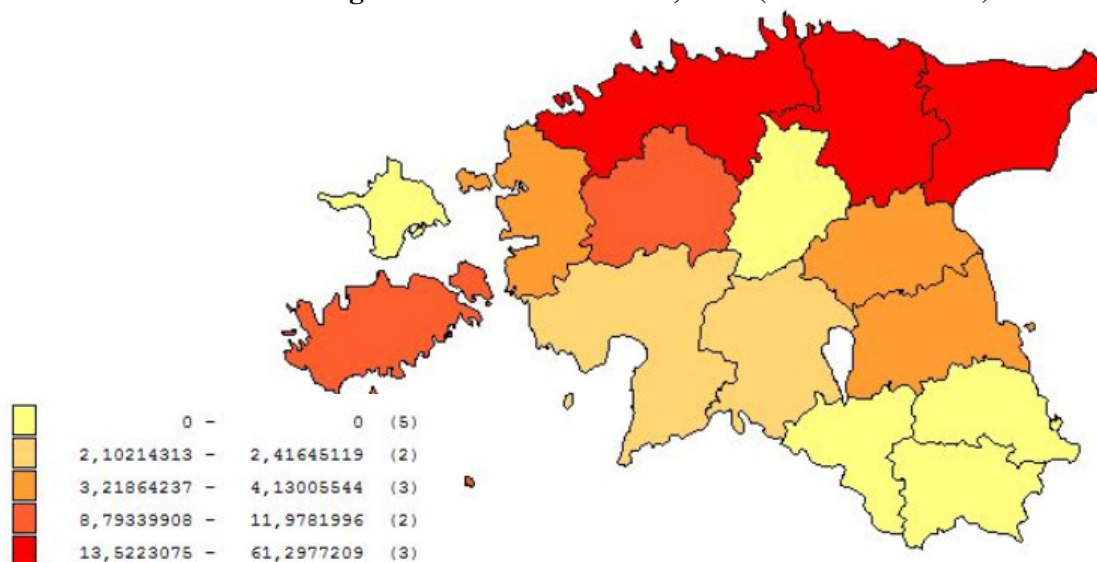

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul diagnoositud (seisuga 31.12.2016. a) **HIV-nakkust** 9492 inimesel. 2016. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 229, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 17,4 (2015. a vastavalt 270 ja 20,5). Enim 2015. a avastatud nakatunuid elab Tallinnas (48,5%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 38,9%).

Joonis 93.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

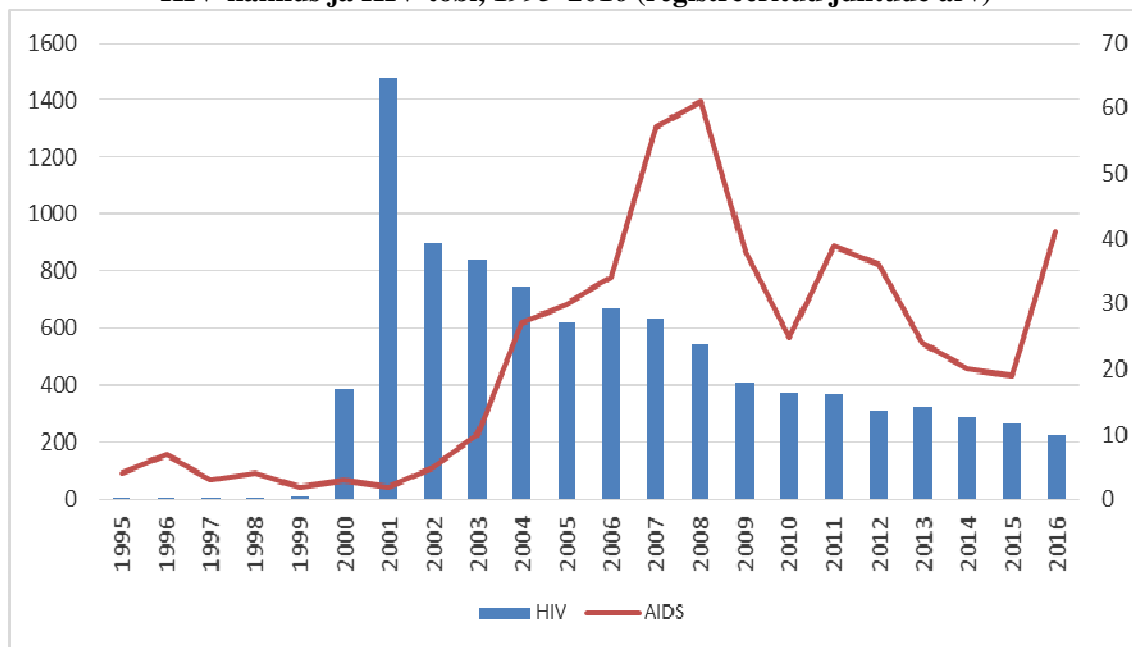
Tabel 14.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987–2016

	1987-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	148	185	138	132	111	3795
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		12		7	4	3	287
Hiiumaa				1											1				2
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	79	73	63	59	55	2435
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	52	50	59	53	34	2364
Jõgevamaa				1	1		1										1	1	5
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3					1	2		16
Läänemaa					1		1									1	1	1	5
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	3	5	4	2	8	121
Põlvamaa				1		1			1		1					1			5
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	1	2	2	3	2	33
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		1		3	1	3	20
Saaremaa		2	1		2			1	1							1		4	12
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	16	8	9	10	6	347
Valgamaa				1					2		1		1	1		1			7
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		2	1	1	1	1	18
Võrumaa					2				1								1		4
Muu	11					4	1												16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	315	325	291	270	229	9492

Joonis 94.

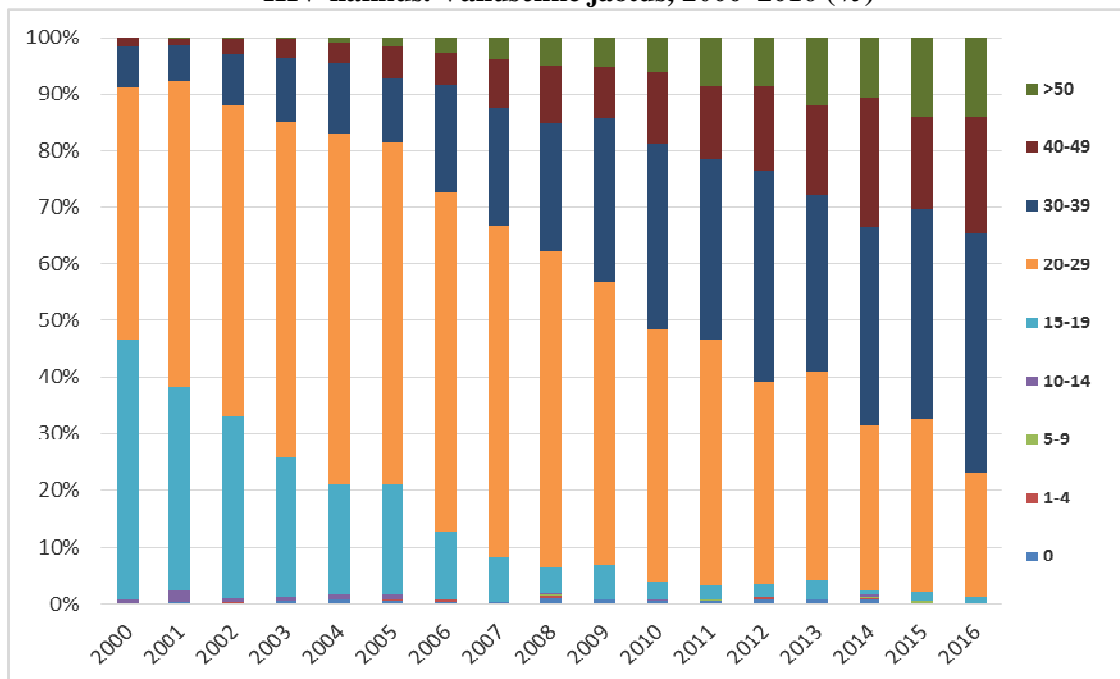
HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995–2016 (registreeritud juhtude arv)

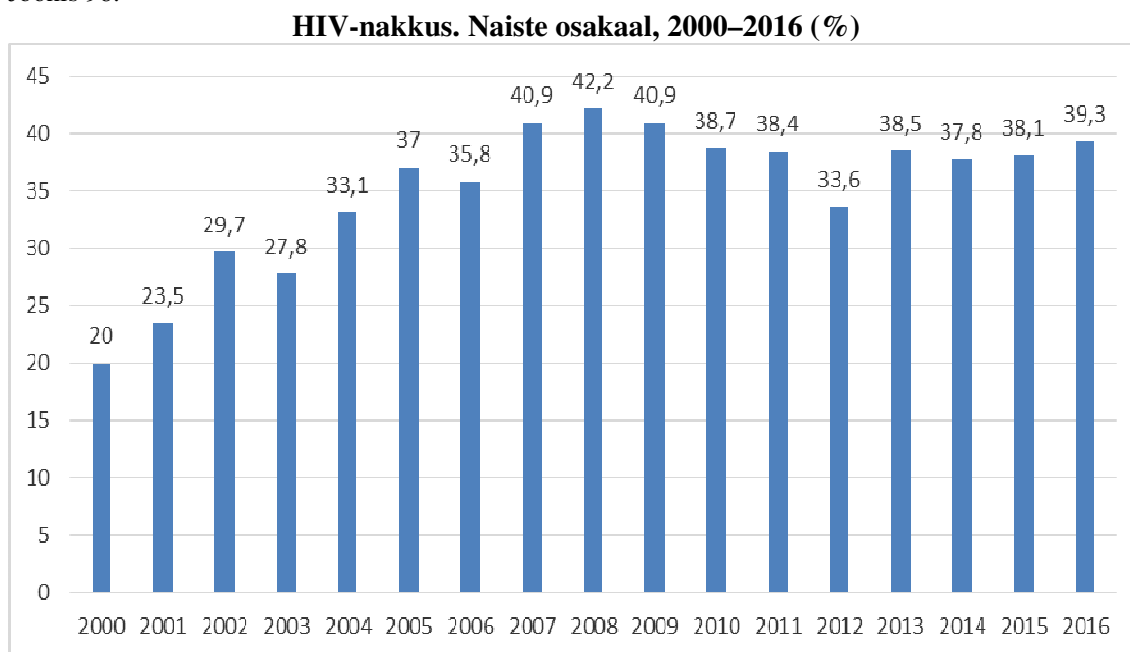
Vanusrühmas 0-14 a ei diagnoositud ühtegi juhtu. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 30-39 (42,4%), 20-29 (21,8%) ja 40-49 (20,5%). HIV-nakatunutest 60,7% on mehed ja 39,3% naised.

Joonis 95.

HIV-nakkus. Vanuseline jaotus, 2000–2016 (%)

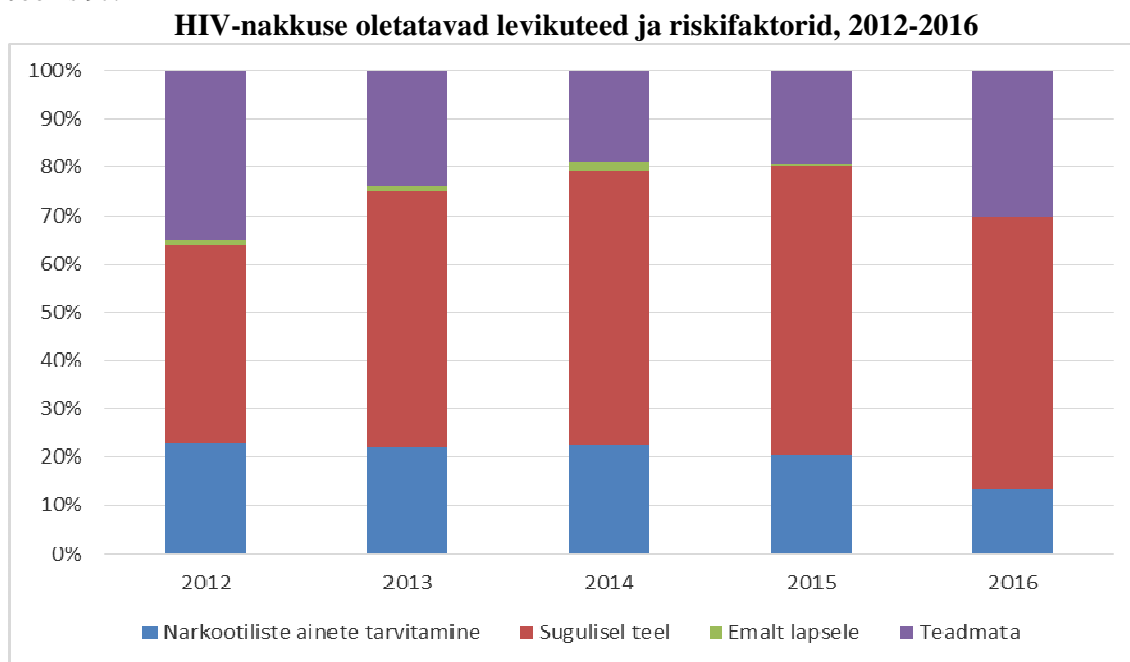

Joonis 96.

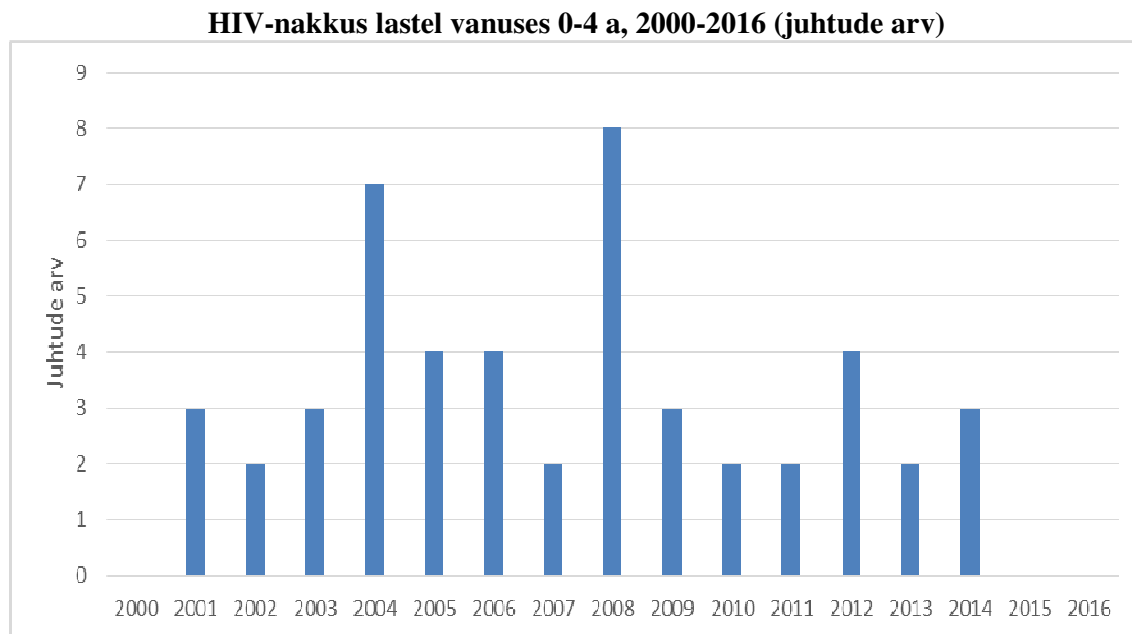
Oletatavad levikuteed on teada 69,1% 2016. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: parenteraalne (narkootiliste ainete süstimine) – 30 (13,1% üldarvust), heteroseksuaalne – 113 (49,3%), homoseksuaalne – 9 (3,9%), täpsustamata seksuaalne – 8 (3,5%).

Joonis 97.

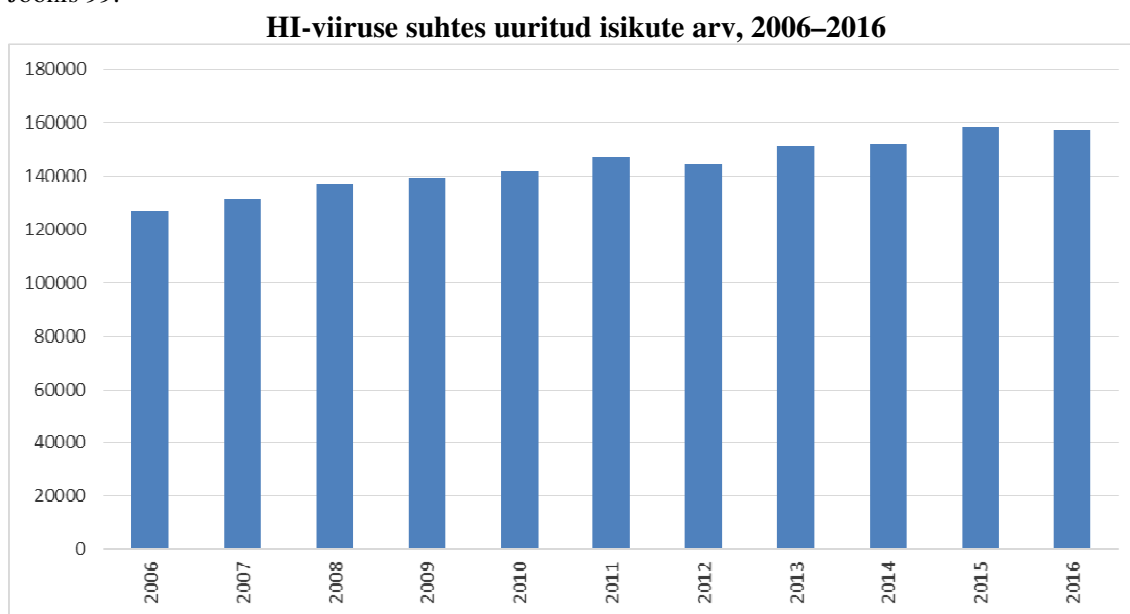
Ühtegi nakkuse ülekandmist emalt lapsele ei registreeritud.

Joonis 98.

2016. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 157 472 isikut. Kokku uuriti aasta jooksul 198 441 proovi.

Joonis 99.

Tabel 15.

HI-viiruse suhtes uuritud isikud uuringupõhjuste kaupa, 2011–2016

Uuritud kontingent	2011		2012		2013		2014		2015		2016	
	Uuritute arv	Neist nositiiused	Uuritute arv	Neist nositiiused	Uuritute arv	Neist nositiiused	Uuritute arv	Neist nositiiused	Uuritute arv	Neist nositiiused	Uuritute arv	Neist nositiiused
HIV-tõvestunutega seksuaalvahekorras olnud isikud		5		5		4		5		4		
Narkootiliste ainete tarvitajad		13		8		5		1				
Suguhaiged		1										2
Abordilõppega rasedused		3										
Vere- ja elundidonorid	58 393	3	65 164	4	63 972	4	63 199	2	62 683	4	57 917	3
Rasedad	31 633	20	21 049	19	18 554	15	16 546	17	17 281	14	13 898	9
Vere ja organite retsiipiendid												
Relvajõududes teenivad isikud	19		57		73	1	2		1			
Kinnipeetavad isikud	3 970	53	3 937	46	3 456	29	3 534	31	3 178	28	2 572	19
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud		2						4				
Anonüümselt uuritud isikud	4 035	26	6 058	27	5 390	42	6 324	27	8 307	36	9 419	19
Tervishoiutöötajad	771		773		1 401		913		894		773	1
Profülaktiliselt uuritud isikud	48 632	244	47 551	206	58 795	225	61 271	204	66 233	184	72 893	176
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud												

Tabel 16.

Testimine HI-viiruse suhtes maakonniti, 2016

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	93249	133373
Harjumaa		
Hiiumaa	164	164
Ida-Virumaa	5577	6105
Narva	5525	5614
Jõgevamaa	448	448
Järvamaa	692	692
Läänemaa	787	787
Lääne-Virumaa	1324	1324
Põlvamaa	474	474
Pärnumaa	9448	9448
Raplamaa	433	433
Saaremaa		
Tartumaa	37694	37778

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Valgamaa	427	571
Viljandimaa	1230	1230
Võrumaa		
Kokku	157472	198441

HIV-tõbe diagnoositi 41 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 3,1 (2015. aastal 19 juutu ehk 1,4 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2016. a) HIV-tõbi diagnoositud 494 inimesel.

Tabel 17.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988–2016

Maakond/ aasta	1988- 1999	2000- 2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Kokku
Tallinn		7	3	11	10	11	27	27	15	5	10	15	11	10	7	26	195
Harjumaa		1		2	1	4	1	2	1	10	4	5	2	2	1	5	41
Hiiumaa		1															1
Ida-Virumaa			1	4	9	7	13	21	12	6	6	9	5	1	4	1	99
Narva (eraldi)			5	7	8	11	13	10	8	3	15	5	2	5	2	2	96
Jõgevamaa					1		1										2
Järvamaa													1		1		2
Läänemaa												1					1
Lääne- Virumaa				1					1	1	1	1	3		3	2	13
Põlvamaa																	0
Pärnumaa				1							3			1		2	7
Raplamaa								1	1								2
Saaremaa			1													3	4
Tartumaa				1			1							1	1		4
Valgamaa					1	1	1										3
Viljandimaa																	0
Võrumaa																	0
Muu/teadmata	23		1														24
Kokku:	23	9	11	27	30	34	57	61	38	25	39	36	24	20	19	41	494

2016. aastal registreeriti nakkushaigust Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Lääne-Virumaal, Pärnumaal ja Saaremaal. Suurem haigestumus oli Saaremaal (9,0 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (6,1) ja Lääne-Virumaal (3,4).

48,8% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 30-39 aastat, 39,0% – 40-59 aastat. Mehi oli 58,5%, naisi 41,5%.

Tabel 18.

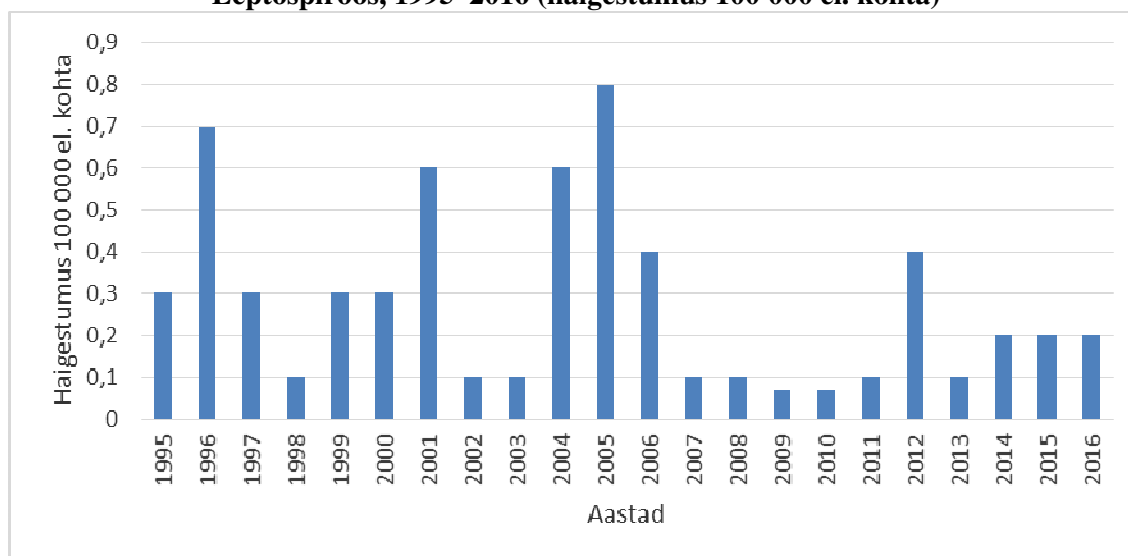
Haigused ja seisundid, mille alusel diagnoositi HIV-tõbi, 2016

Indikaatorhaigus	Haigete arv
Aju toksoplasmoos	1
Immuunoblastiline lümfoom	1
Entsefalopaatia	1
Kurtumussündroom	4
Kurtumussündroom + söögitorukandidiaas	1
Täpsustamata lümfoom	1
<i>Pneumocystis jirovecii</i> pneumoonia	6
Progresseeruv multifokaalne leukoentsefalopaatia	3
Söögitorukandidiaas	2
Muud liiki või identifitseerimata mükobakternakkused, dissemineerunud või kopsuväline	1
<i>Mycobacterium tuberculosis</i> etioloogiaga kopsutuberkuloos	3
Tsütomegaloviirushaigus	1
Oportunistlikud nakkused, täpsustamata	1
Teadmata	15

Muud zoonoosid**Leptospiroos (A27)**

Registreeriti 3 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2015. a oli 2 juhtu ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Ida-Virumaal (1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (1,7) ja Saaremaal (3,0).

Joonis 100.

Leptospiroos, 1995–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

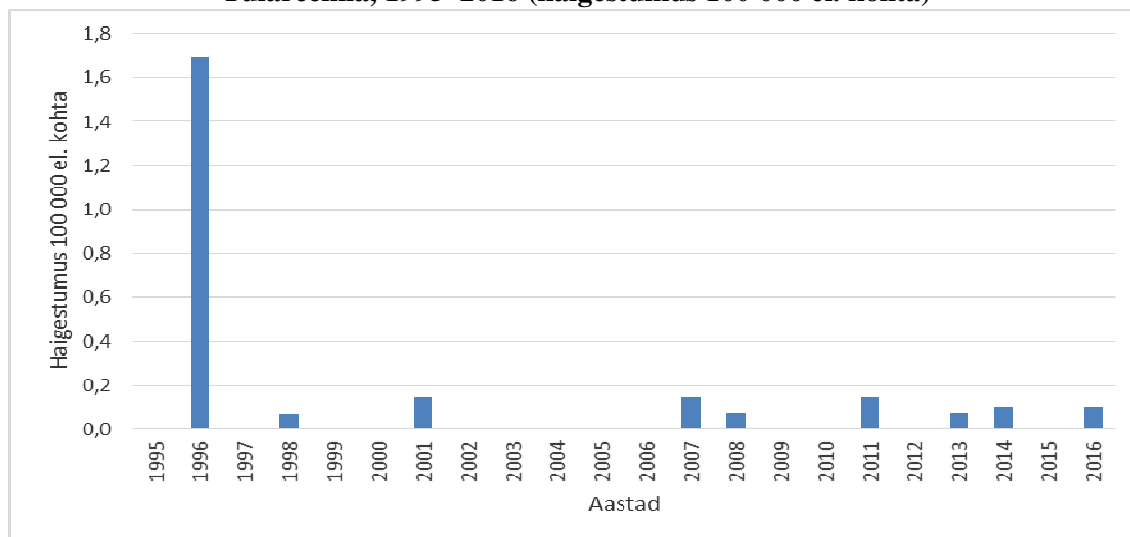
Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud (ühel juhul *Leptospira Pomona*, kahel juhul *Leptospira* spp). Kõik haiged olid meessoost, vanuses üle 40 a, hospitaliseeriti, paranesid. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Tulareemia (A21)

2016. aastal registreeriti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1 (2015. aastal tulareemiat ei esinenud). Haigusjuhte registreeriti Tartumaal (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 101.

Tulareemia, 1995–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

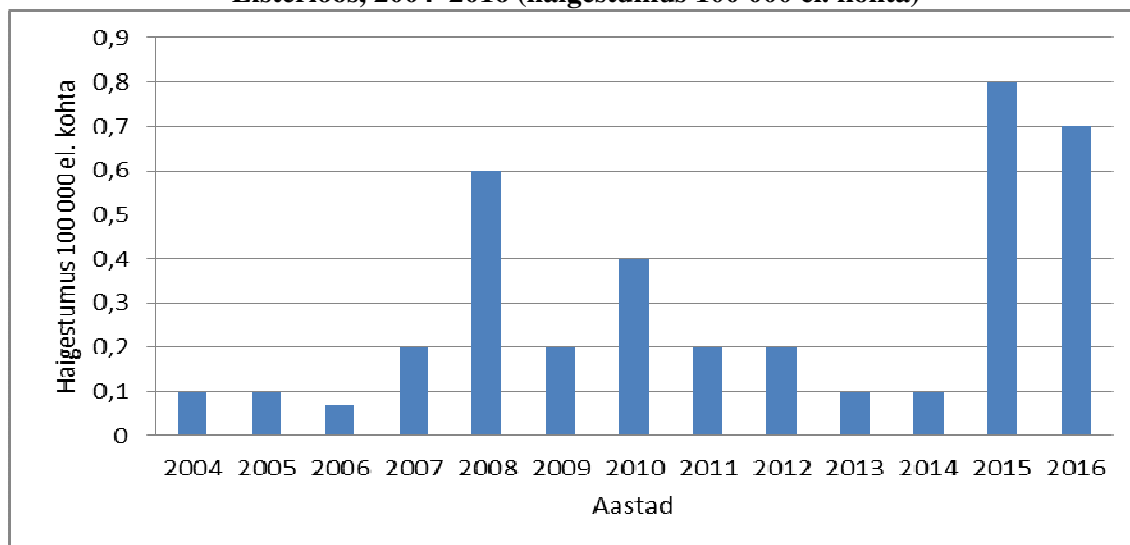
Diagnoos on laboratoorselt kinnitatud. Haige oli meessoost, vanuses üle 60 a, vanaduspensionär, viibis kodusel ravil, paranes. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Listerioos (A32)

Registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,7 (2015. a oli 11 juhtu ehk 0,8 100 000 elaniku kohta). Nakkushaigus esines Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Narvas (3,3), Pärnumaal (3,6) ja Raplumaal (2,9).

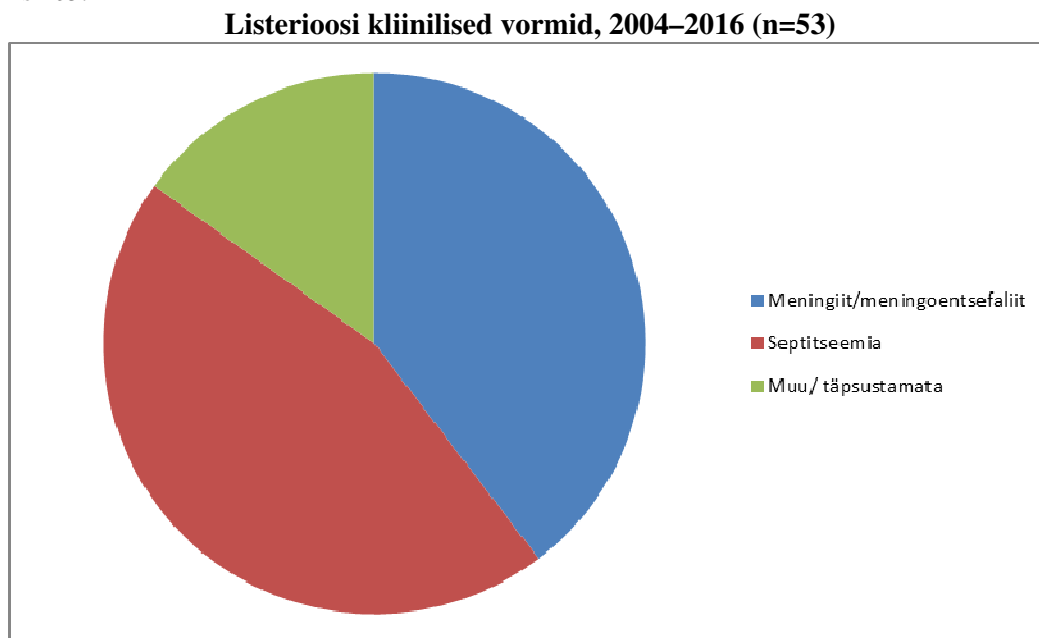
Joonis 102.

Listerioos, 2004–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid oli laboratoorselt kinnitatud. Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud järgmiselt: meningiit 33,3%, septicseemia 44,4%, muud vormid või täpsustamata listerioos 22,2%. 44,4% haigetest olid vanuses 40-59 aastat, 55,6% vanuses üle 60 aastat. Vanaduspensionärid moodustasid 55,6% haigetest, mittetöötavad isikud 33,3% haigetest. Hospitaliseeriti 100% haigetest. Esines 2 surmajuhtu.

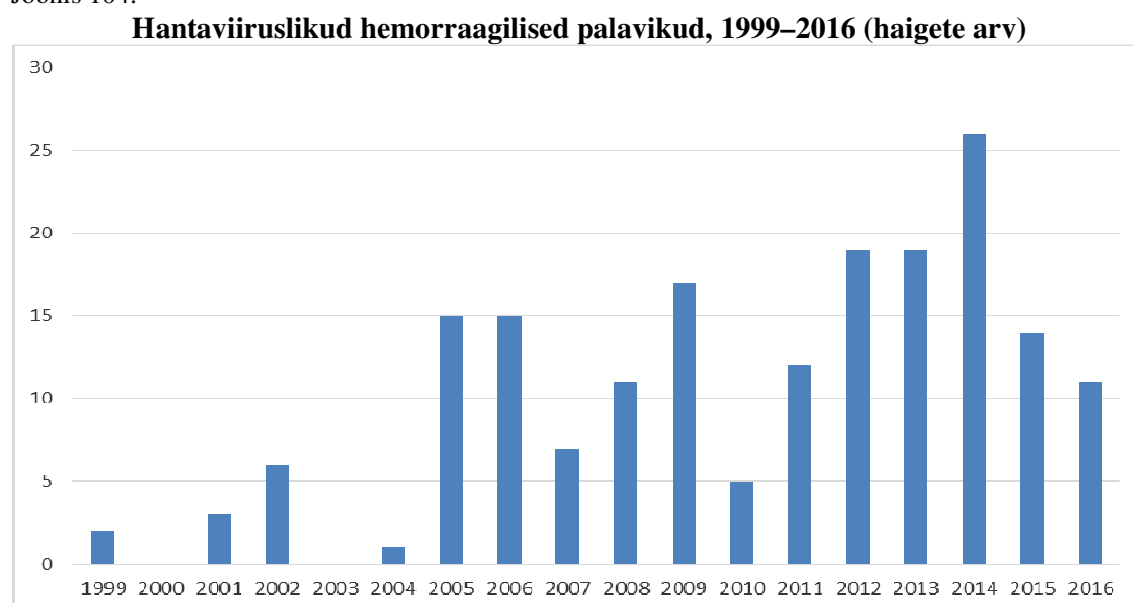
Joonis 103.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5)

Registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2015. a oli 14 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

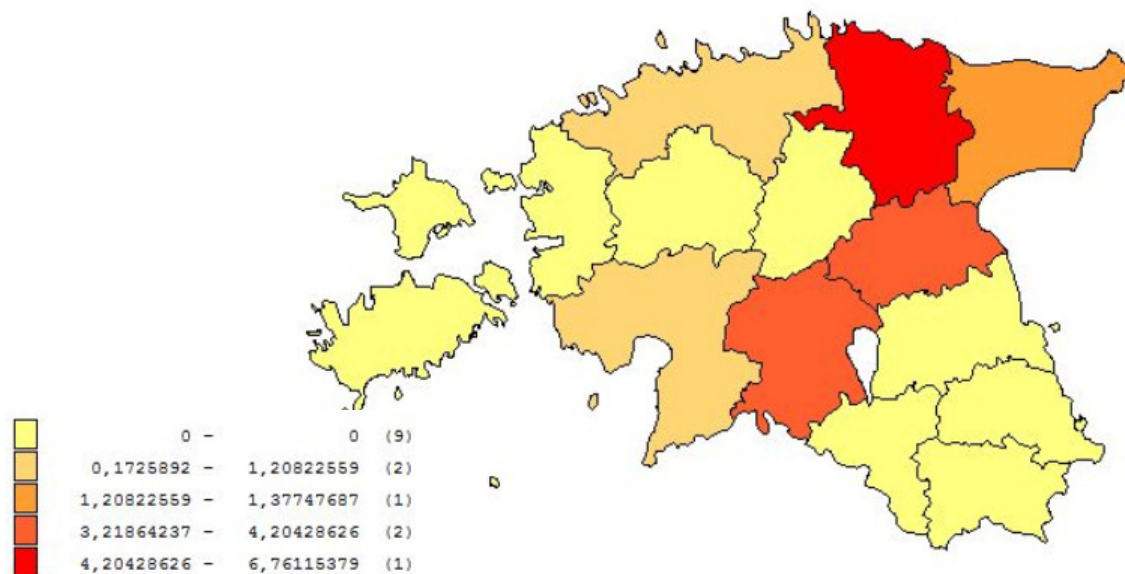
Joonis 104.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,2 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (2,3), Jõgevamaal (3,2), Lääne-Virumaal (6,7), Pärnumaal (1,2) ja Viljandimaal (4,2).

Joonis 105.

**Neerusündroomiga hemorraagilise palaviku (A98.5) haigestumus maakonniti, 2016
(100 000 el. kohta)**

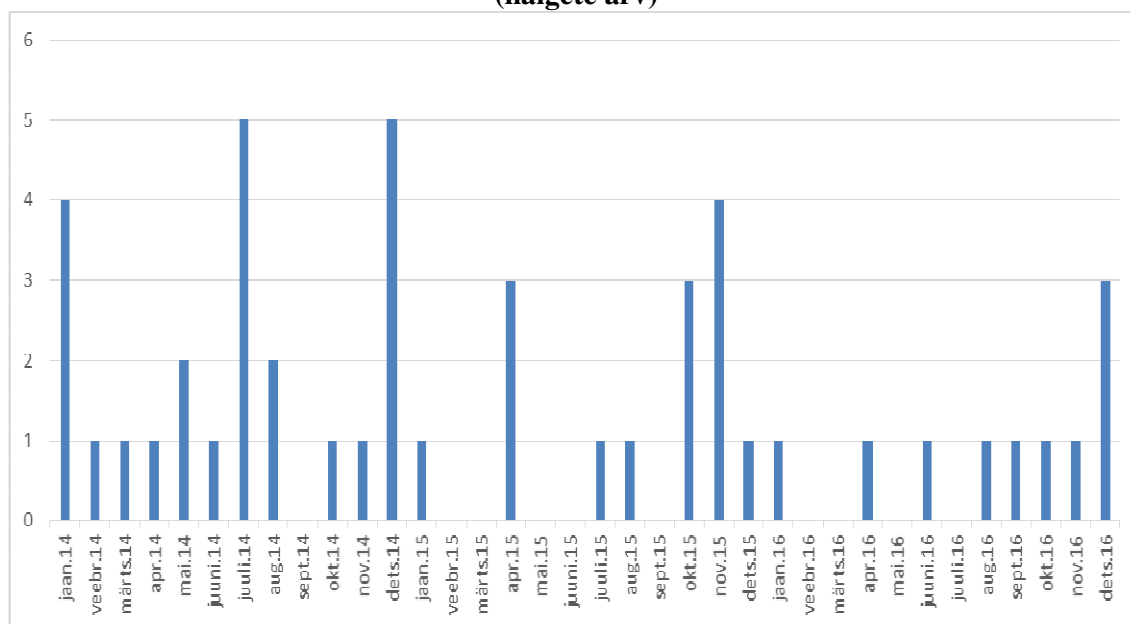
63,6% haigetest moodustasid 20-59-aastased isikud ning 36,4% – üle 60-aastased isikud. Kõik haiged olid meessoost. 72,7% olid töötavad ja 27,3% – mittetöötavad isikud.

Hospitaliseeriti 90,9% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Soomes).

63,6% haigetest haigestus teisel poolaastal (augustis-detsembris).

Joonis 106.

**Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud. Haigestumine kuude kaupa, 2014–2016
(haigete arv)**

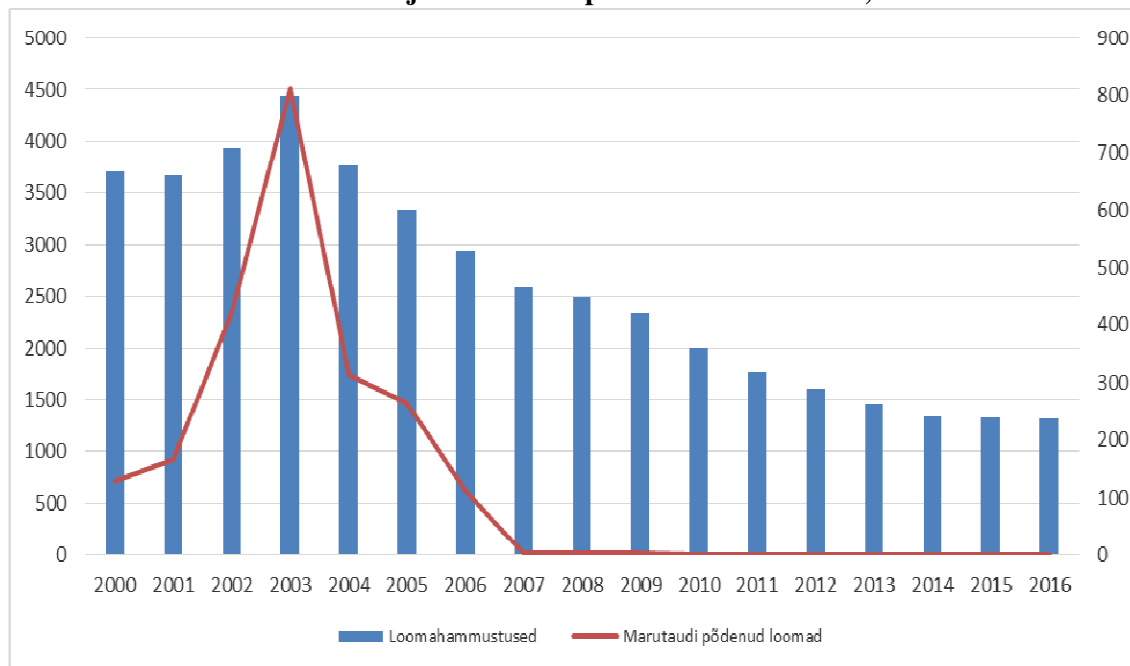

Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2016. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. a).
Registreeriti 1 320 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 100,3 (2015. a vastavalt 1329 ja 101,0).

Joonis 107.

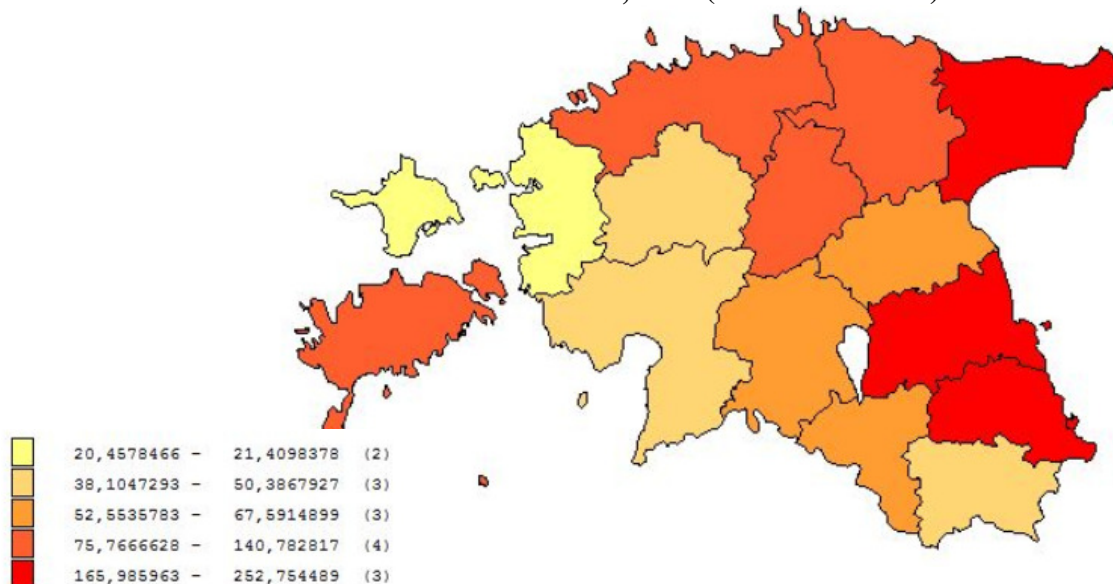
Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2000–2016

Enim registreeriti loomahammustusi Põlvamaal (251,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (202,1), Narvas (185,8) ja Ida-Virumaal (149,4).

Joonis 108.

Loomahammustused maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (67,7%) ja kassid (28,6%). Inimesi rünnanud loomade seas olid veel hiir, hobune, jänes, kukk, kits, kobras, kährik, metssiga, naarits, nirk, nugis, orav, pesukaru, rebane, rott, tšintšilja, tuhkur ja vares.

Kolmel juhul toimus puremine väljaspool Eestit (Argentiinas, Filipiinidel ja Lätis).

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 25,6%, 50-aastaseid ja vanemaid – 31,7%. Mehi oli 44,2%, naisi 55,8%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei olnud 2016. aastal marutaudi loomadel (2012.-2015. a ei olnud, 2011. a – 1, 2010. a ei olnud, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

2016. a vaktsineeriti marutõve vastu 470 inimest, neist 0-14 a. lapsi – 54, noorukeid (15-17 a.) – 6, täiskasvanuid – 410. Revaktsineeriti 88 täiskasvanud isikut.

Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati ühel juhul (täiskasvanud isikule).

Toksoplasmoos (B58; P37.1)

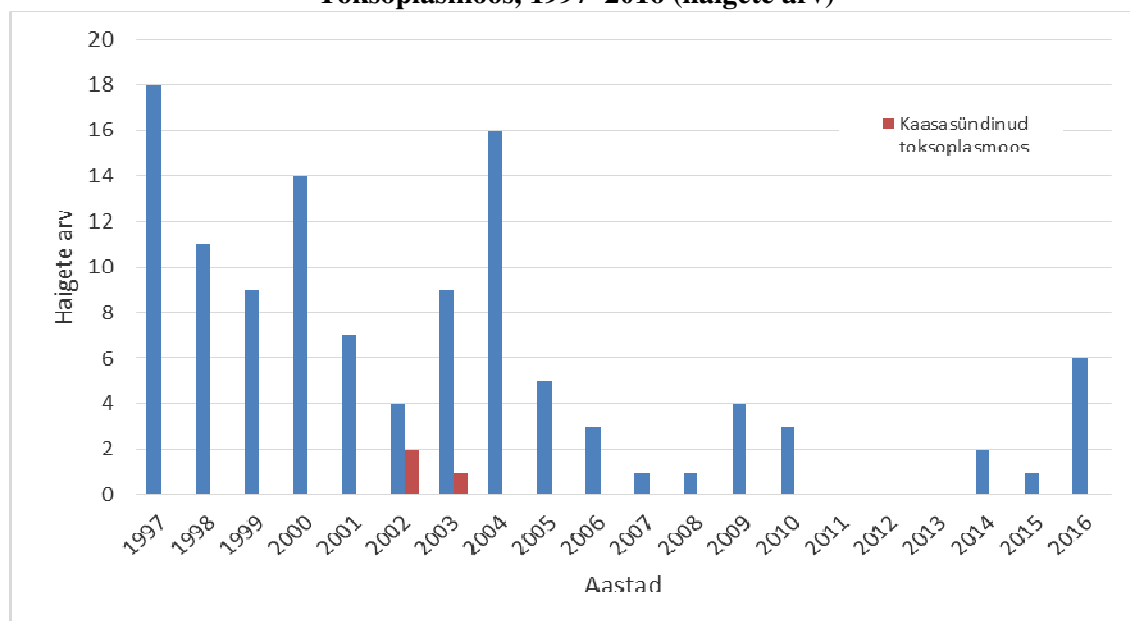
Registreeriti 6 toksoplasmoosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2015. a oli üks juht ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud toksoplasmoosi ei registreeritud.

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 el. kohta), Harjumaal (1,3) ja Viljandimaal (2,1).

66,7% haigetest moodustasid 30-39-aastased isikud, 16,7% 20-29-aastased ning 16,7% üle 60-aastased isikud. Mehi oli 33,3%, naisi 66,7%. Kõik haiged olid töötavad isikud, kõik viibisid kodusel ravil. Letaalseid juhte ega nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Joonis 109.

Toksoplasmoos, 1997–2016 (haigete arv)

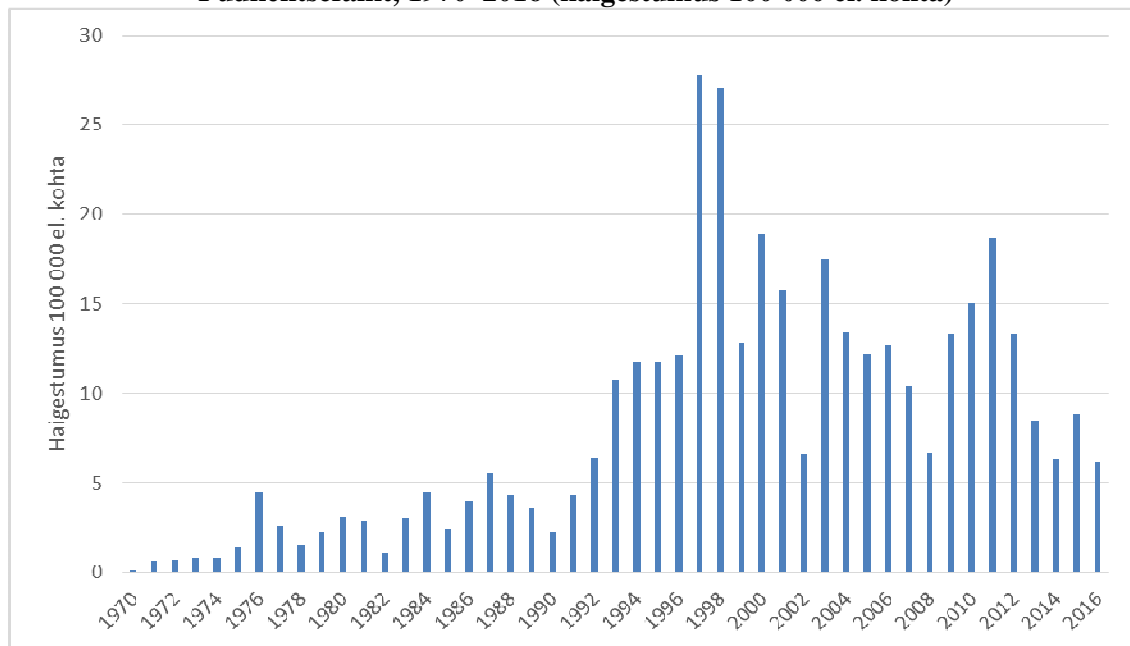
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 81 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,2 (2015. a oli 116 juhtu ehk 8,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 110.

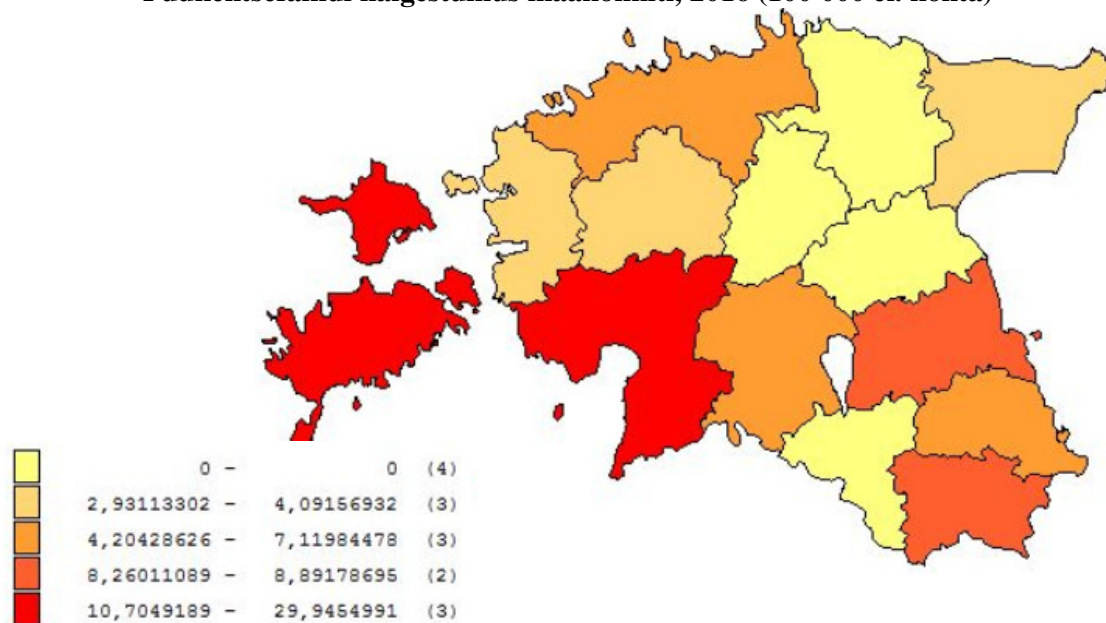
Puukentsefaliit, 1970–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

98,8% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt, 1,2% – kliinilise pildi ja epidemioloogilise seose alusel. Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõige suurem haigestumus oli Saaremaal (29,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (16,9) ja Hiiumaal (10,7).

Joonis 111.

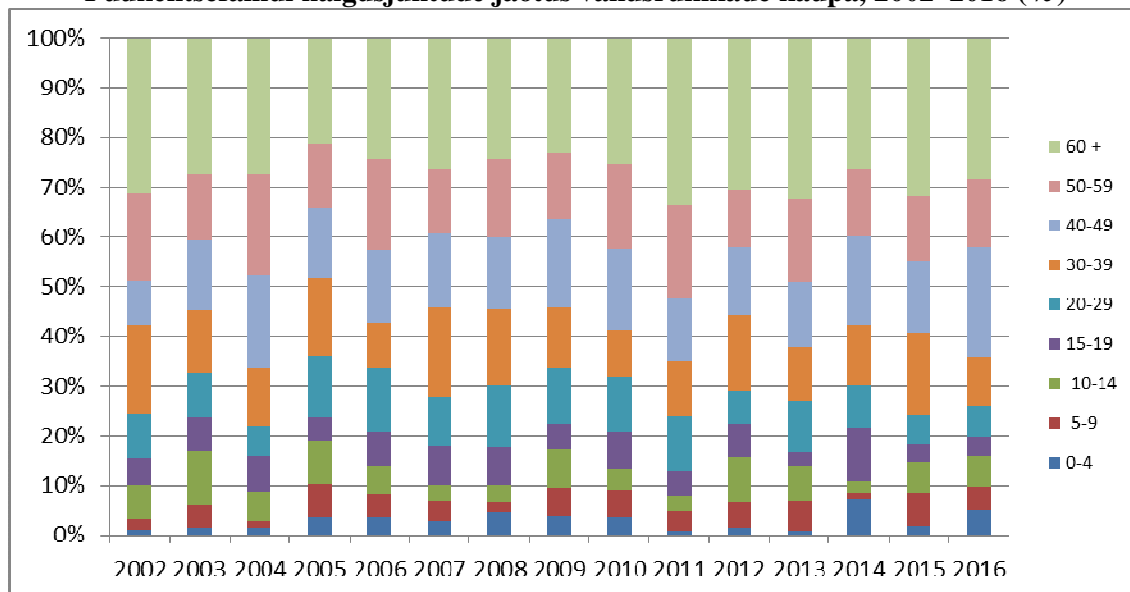
Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

42,0% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 32,1% – isikud vanuses 30-49 aastat.

Joonis 112.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2016 (%)

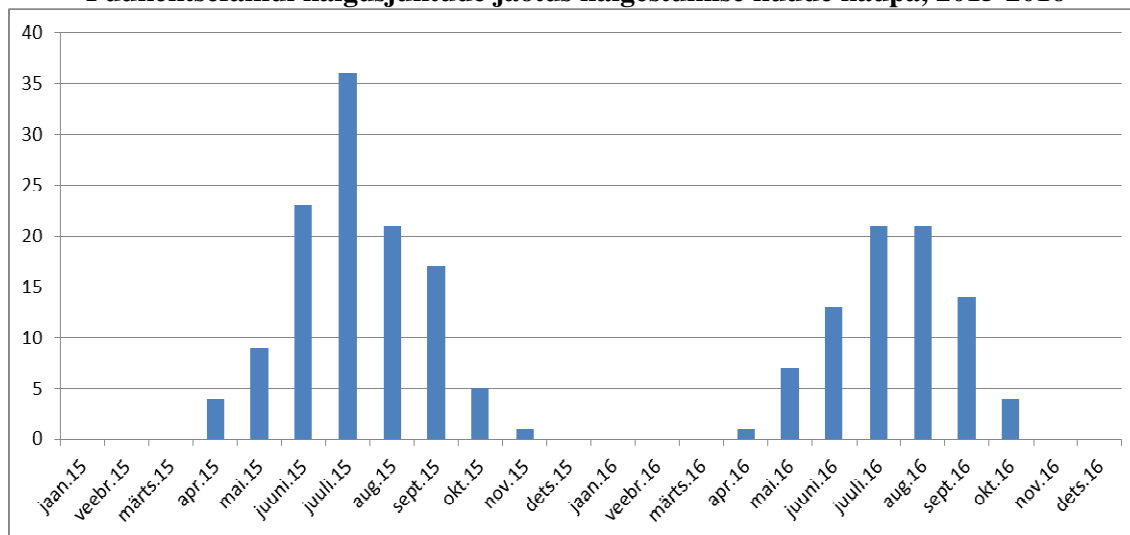
Mehi oli 46,9%, naised 53,1%.

29,6% moodustasid mittetöötavad ja 43,2% – töötavad inimesed.

Kõik haiged haigestusid aprillist oktoobrini, juunis-septembris haigestus 85,2% haigete üldarvust.

Joonis 113.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2015-2016

Hospitaliseeriti 67,9% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 8 juhul.

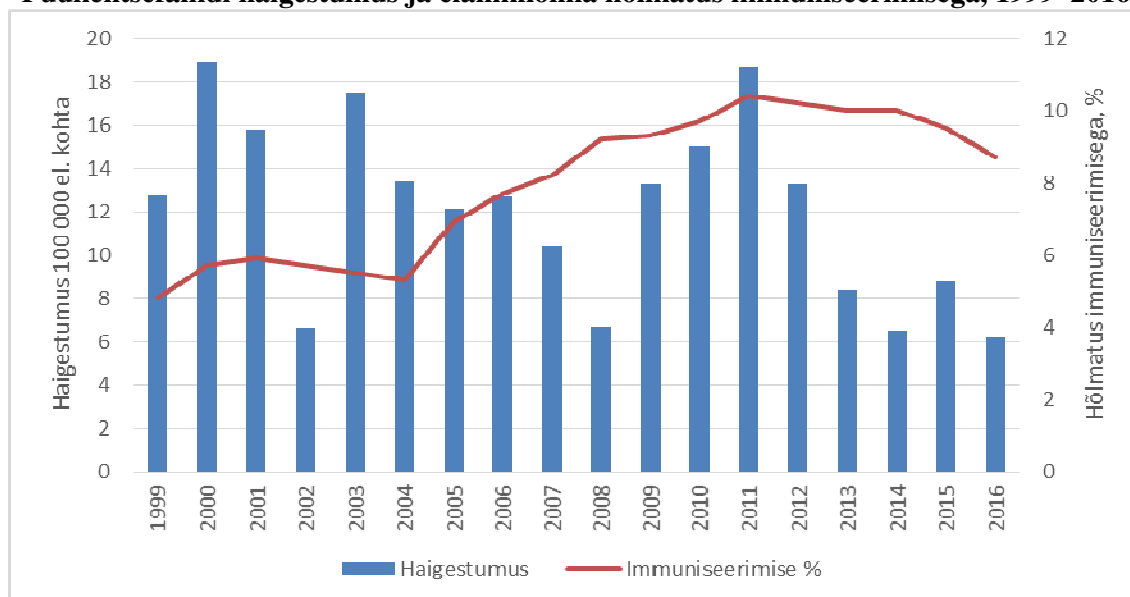
Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (16,0% haigete üldarvust), Saaremaal (12,3%), Ida-Virumaal (7,4) ja Tartumaal (6,2%). Nakatumise koht jäi teadmata 43,2% juhtudest. Nakatumist väljaspool Eestit ei toimunud.

Nakatamist alimantaarsel teel ei olnud.

2016. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 11 661 inimest, neist lapsed vanuses 0-14 a 3 951, noorukeid vanuses 15-17 a – 520 ja täiskasvanuid 7 190. Revaktsineeriti 18 593, neist lapsed vanuses 0-14 a – 3 412, noorukeid vanuses 15-17 a – 927 ning täiskasvanuid 14 254.

Joonis 114.

Puukentsefaliidi haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999–2016

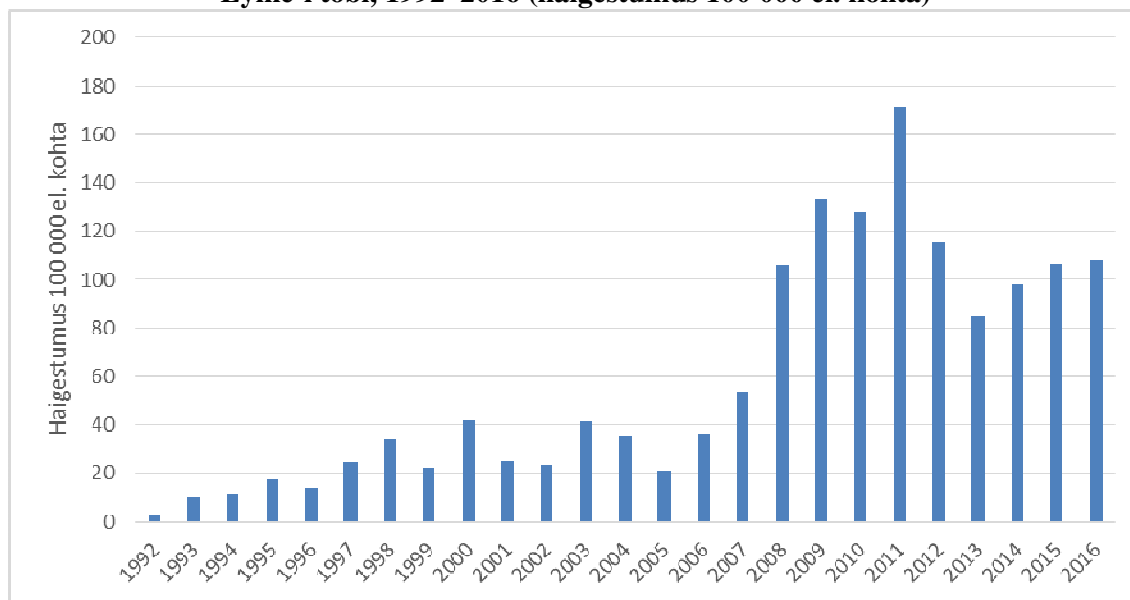

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 1 420 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 107,9 (2015. aastal oli 1 402 juhtu ehk 106,5 100 000 elaniku kohta).

Joonis 115.

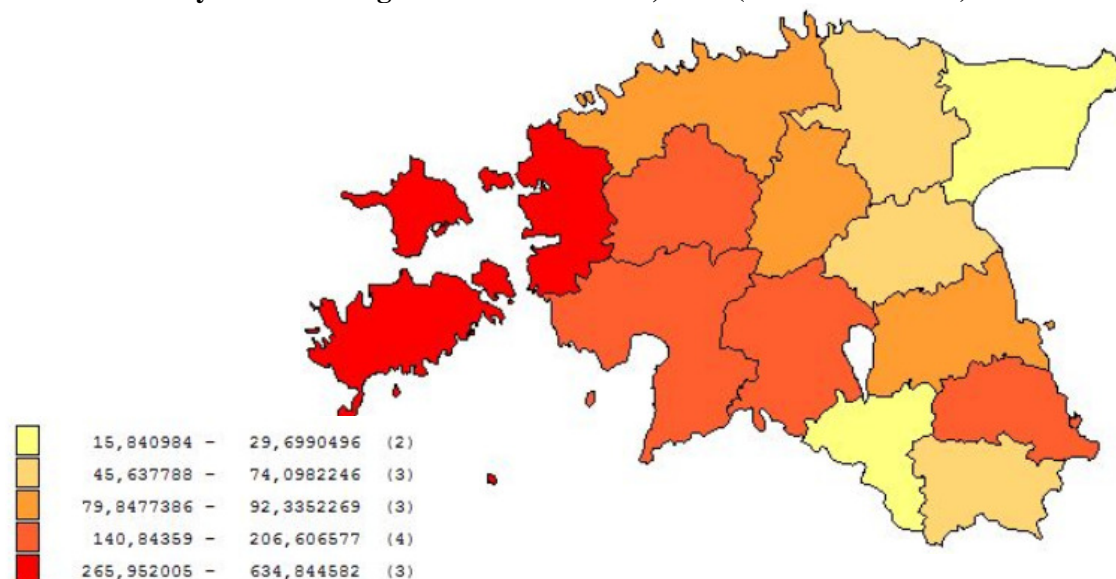
Lyme'i tõbi, 1992–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

75,3% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 24,7% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (633,2 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (267,4), Läänemaal (264,4) ja Pärnumaal (206,0).

Joonis 116.

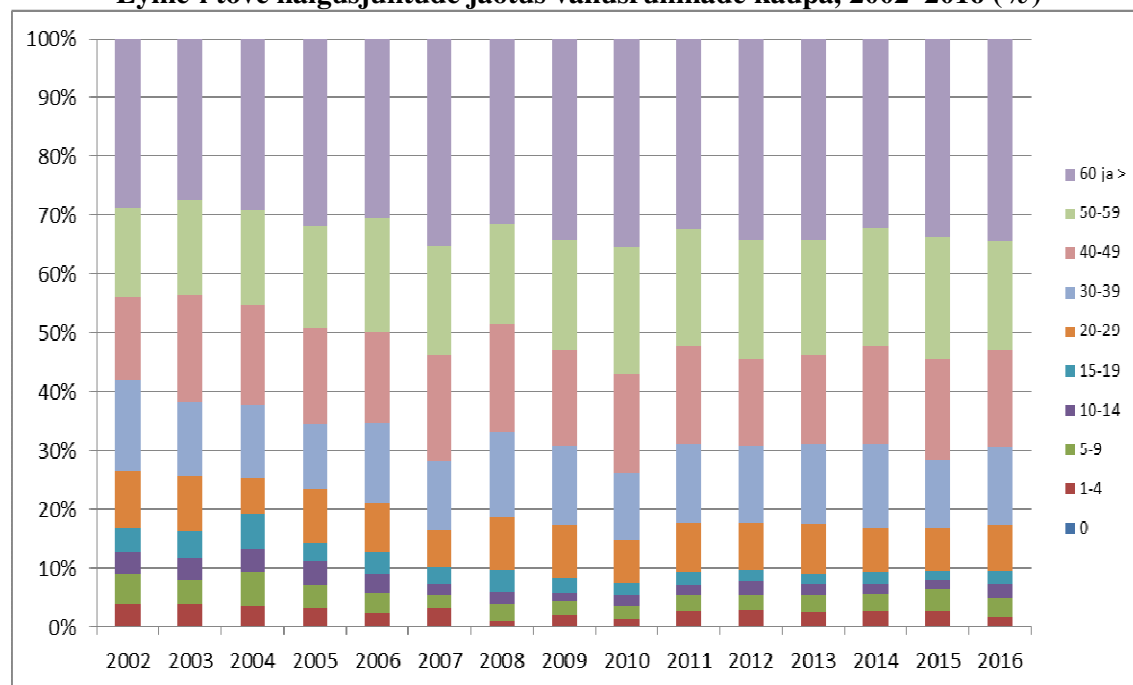
Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

52,8% haigestest olid vanuses 50 aastat ja vanemad, 29,9% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 38,0%, naisi 62,0%. 56,4% moodustasid töötavad ja 30,4% mittetöötavad inimesed. 68,8% haigestest haigestusid juulis-oktoobris.

Joonis 117.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2016 (%)

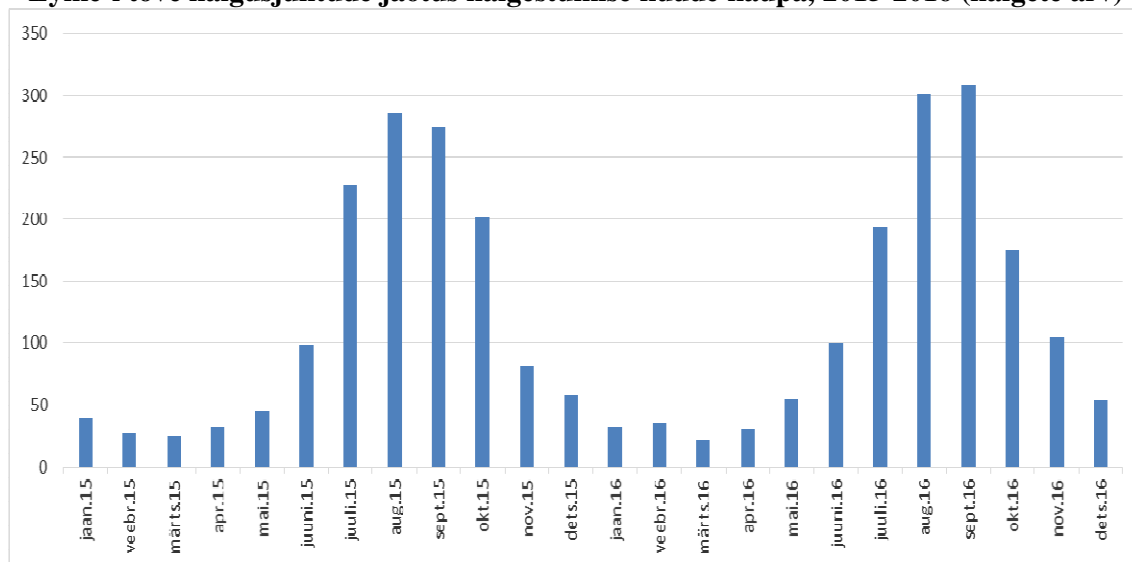

Hospitaliseeriti 3,2% haigestunutest.

Nakatuti sagedamini Harjumaal (20,2% haigete üldarvust), Saaremaal (11,9%), Pärnumaal (3,9%) ja Tartumaal (3,6%). Nakatumise koht jäi teadmata 44,3% juhtudest. 10 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Lätis kolm, Leedus kaks, Rootsis kaks, Saksamaal üks, Soomes üks ja Venemaal üks).

Joonis 118.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2015-2016 (haigete arv)

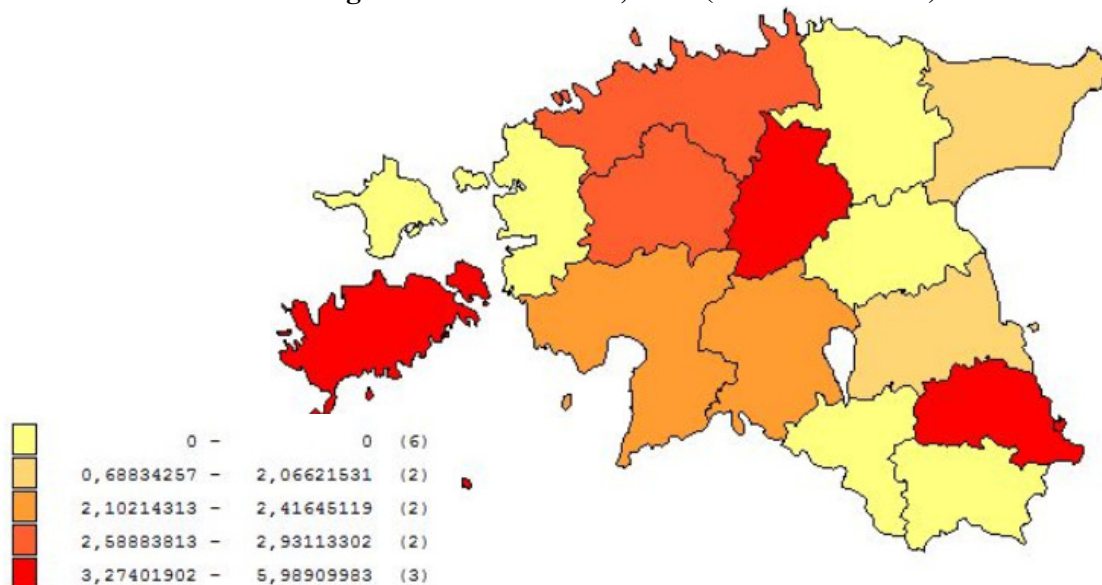
Sugulisel teel levivad haigused

Süüfilis (A50-A53)

Registreeriti 27 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 2,1 (2015. a oli 25 haiget ehk 1,9 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 74,1% haigete üldarvust.

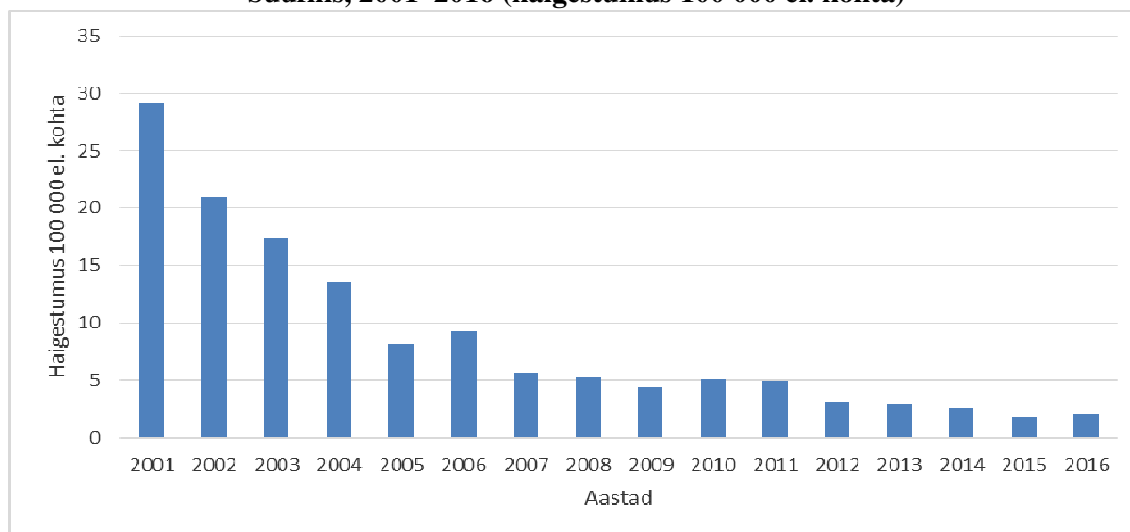
Joonis 119.

Süüfilise haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Joonis 120.

Süüfilis, 2001–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

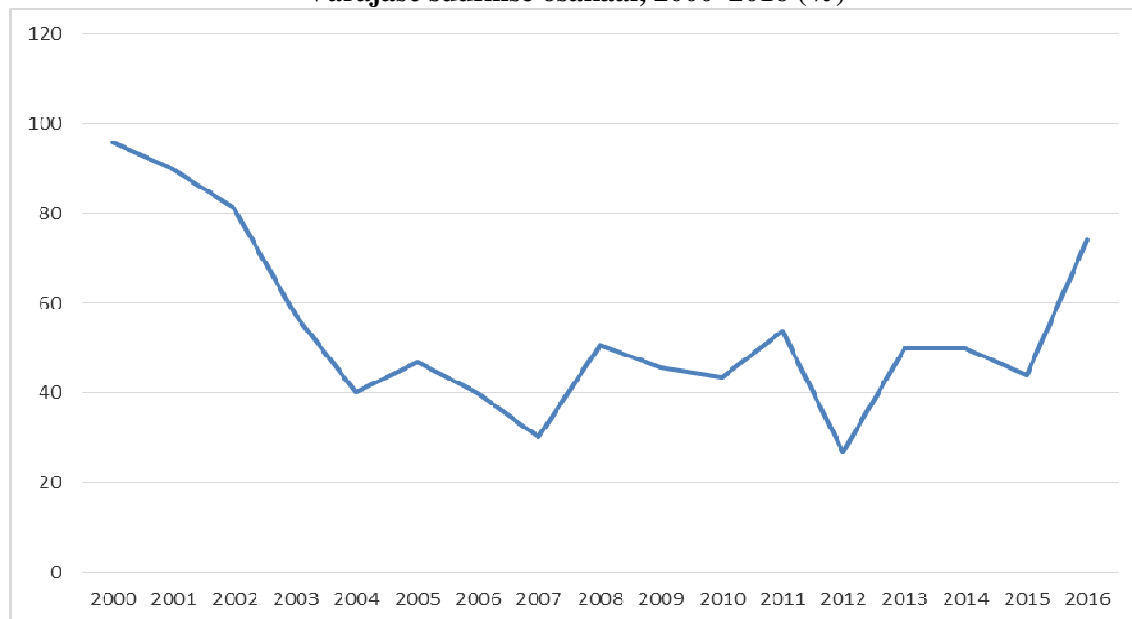

Nakkushaigust registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Saaremaal (6,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (3,5), Järvamaal (3,3) ja Narvas (3,3). Tallinnas registreeriti 40,7% juhtude üldarvust (2015. a – 56,0%, 2014. a – 44,1%, 2013. a – 44,7%, 2012. a – 48,8%, 2011. a – 58,2%, 2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%).

62,9% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49 a, 22,2% – 20-29 a. Mehi oli 63,0%, naisi 37,0%.

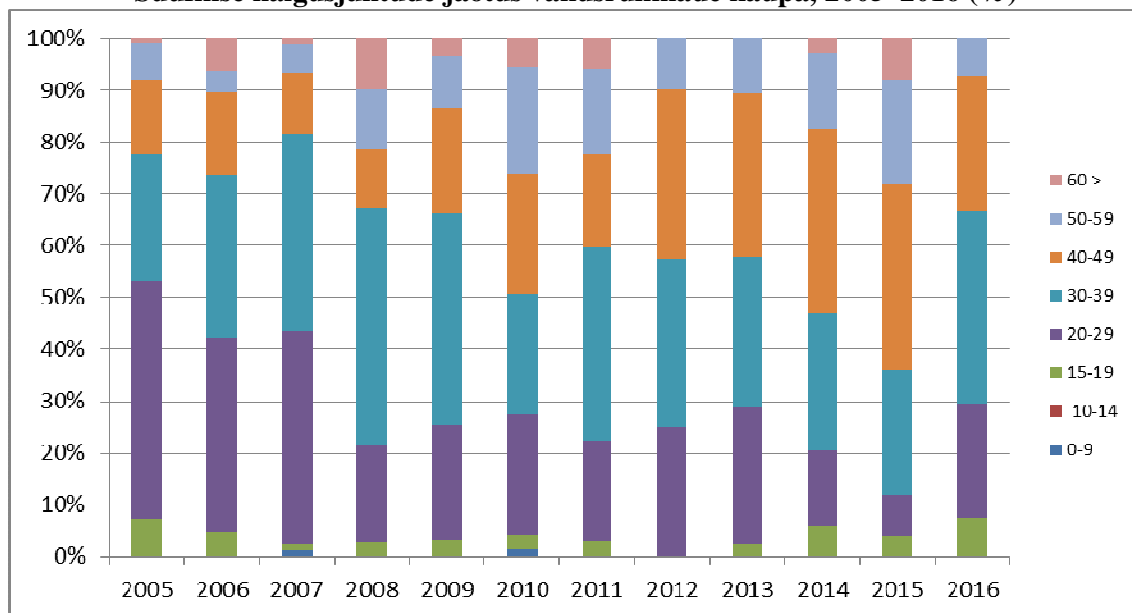
Joonis 121.

Varajase süüfilise osakaal, 2000–2016 (%)

Joonis 122.

Süüfilise haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2016 (%)

Gonokokknakkus (A54)

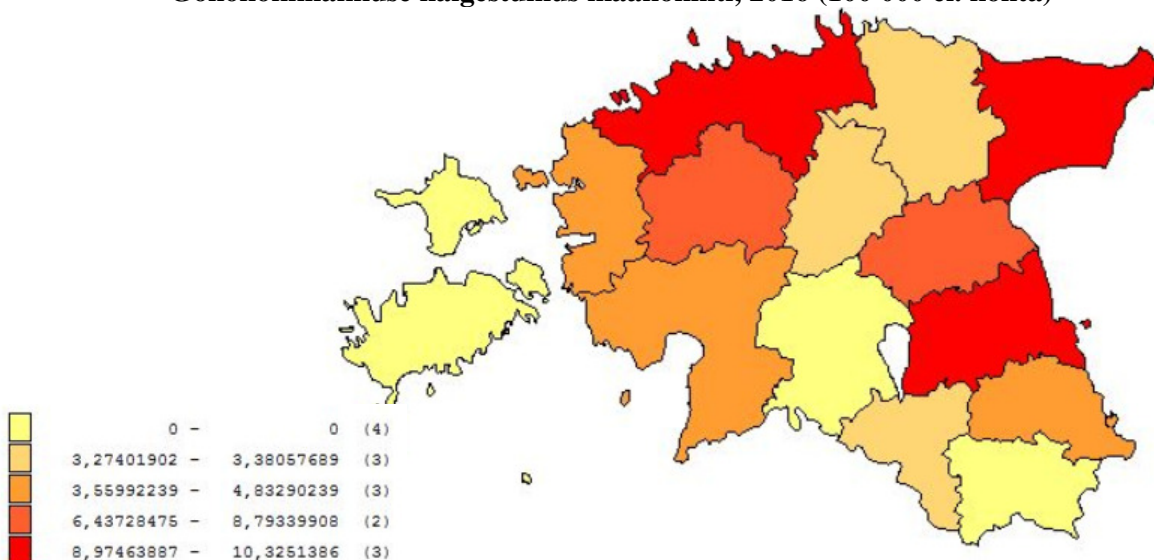
Registreeriti 96 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 7,3 (2015. a oli 121 juhtu ehk 9,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Saaremaa, Viljandimaa ja Võrumaa. Suurem haigestumus oli Tallinnas (10,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (10,5) ja Tartumaal (10,3). Tallinnas registreeriti 47,9% juhtude üldarvust. (2015. a – 36,4%, 2014. a – 39,0%, 2013. a – 40,4%, 2012. a – 48,4%, 2011. a – 56,2%, 2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%).

Haigetest 56,3% olid vanuses 20-29 aastat, 20,8% – 30-39 aastat. Mehi oli 29,2%, naisi 70,8%.

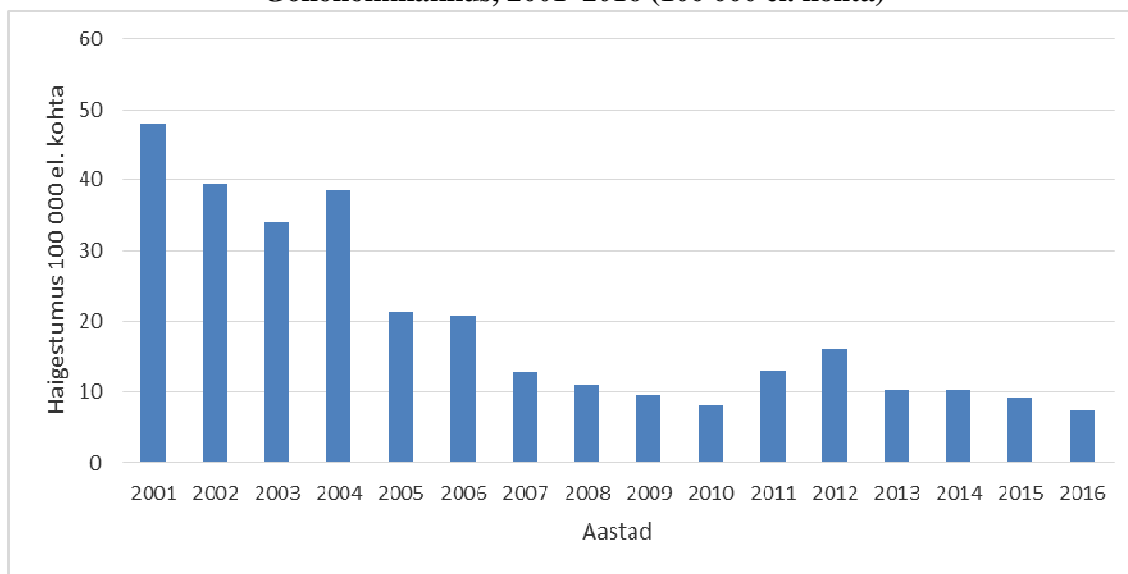
Joonis 123.

Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Joonis 124.

Gonokokknakkus, 2001–2016 (100 000 el. kohta)

2016. aastal uuriti Terviseameti Kesklaboris kaks *N. gonorrhoeae* kultuuri antimikroobse tundlikkuse suhtes. Mõlemad kultuurid olid tundlikud tseftriaksooni, tsiprofloksatsiini ja tsefiksiimi suhtes, üks kultuur oli tundlik azitromütsiini suhtes.

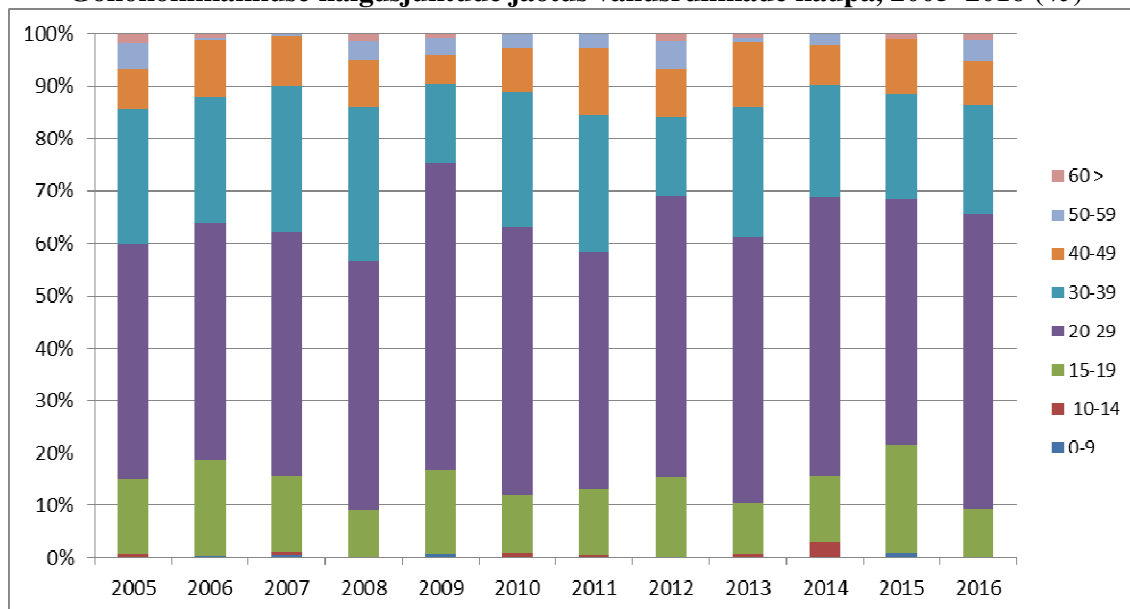
Tabel 19.

***Neisseria gonorrhoeae* resistentsus, 2014–2016 (%)**

Preparaat, kultuuride arv	2014 (13)	2015 (19)	2016 (2)
Azitromütsiin	0,0	5,3	0,0
Tseftriaksoon	0,0	0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	15,4	31,6	0,0
Tsefiksiim	0,0	0,0	0,0
Penitsilliin	-	0,0	-
Tsefotaksiim	-	0,0	-

Joonis 125.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2016 (%)

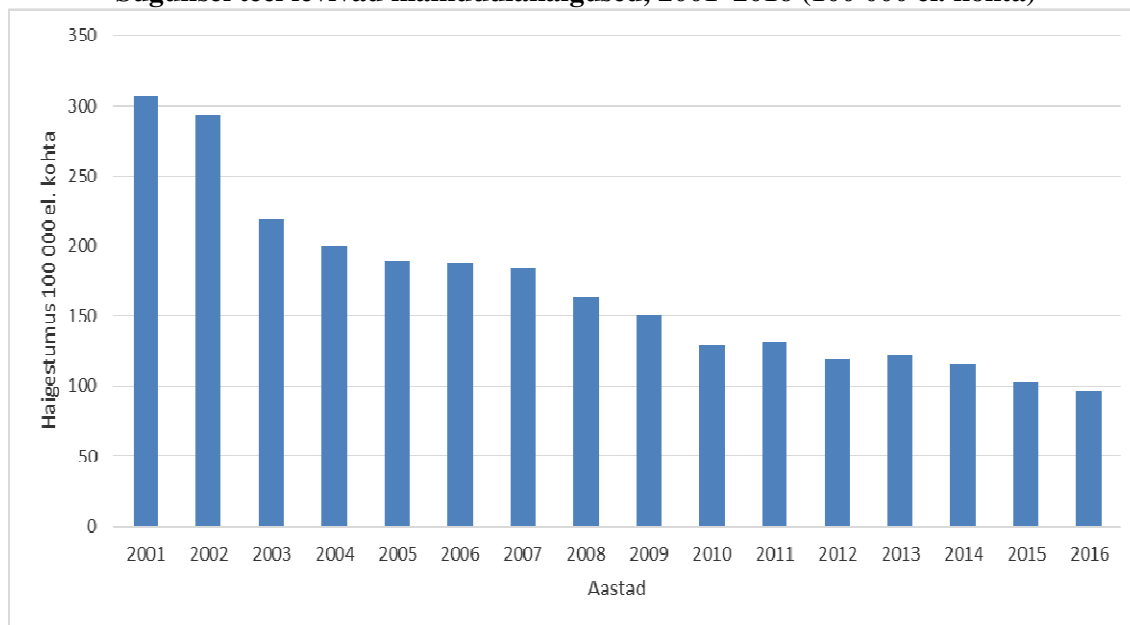

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1 275 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 96,9 (2015. a oli 1 351 juhtu ehk 102,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 126.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused, 2001–2016 (100 000 el. kohta)

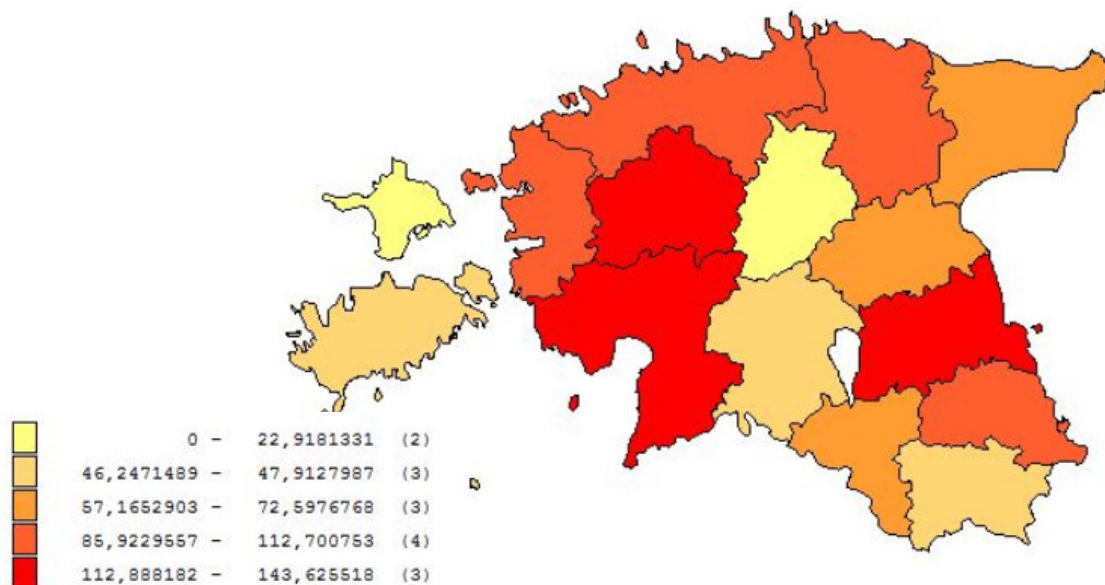

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Suurem haigestumus oli Raplamaal (143,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (134,9), Tallinnas (126,1) ja Tartumaal (113,1). Tallinnas registreeriti 41,9% juhtude üldarvust (2015. a – 39,2%, 2014. a – 36,5%, 2013. a – 30,9%, 2012. a – 34,4%, 2011. a – 35,8%, 2010. a – 37,4%, 2009. a – 38,0%, 2008. aastal – 40,3%).

Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Rootsis, Šveitsis ja Tais).

Joonis 127.

**Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2016
(100 000 el. kohta)**

Haigetest 59,8% olid vanuses 20-29 aastat, 19,8% – 15-19 aastat ja 14,0% – 30-39-aastat. Mehi oli 12,0%, naised 88,0%.

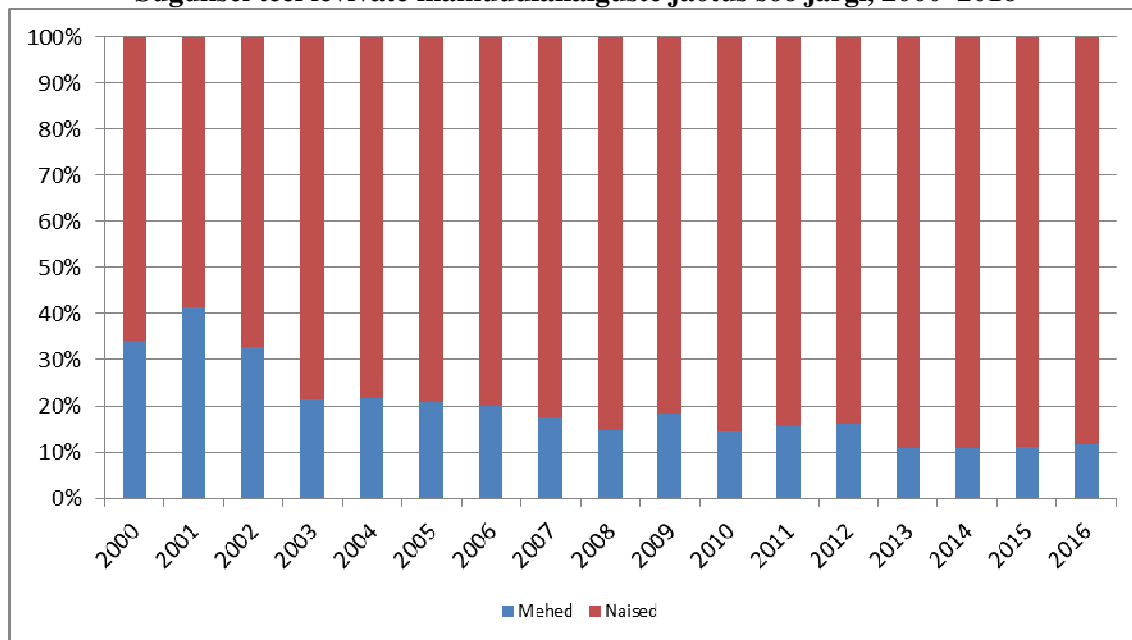
Joonis 128.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2016 (%)

Joonis 129.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000–2016

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht registreeriti Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 60 heitveeproovi, enteroviirust identifitseeriti 8 proovis (13,3%).

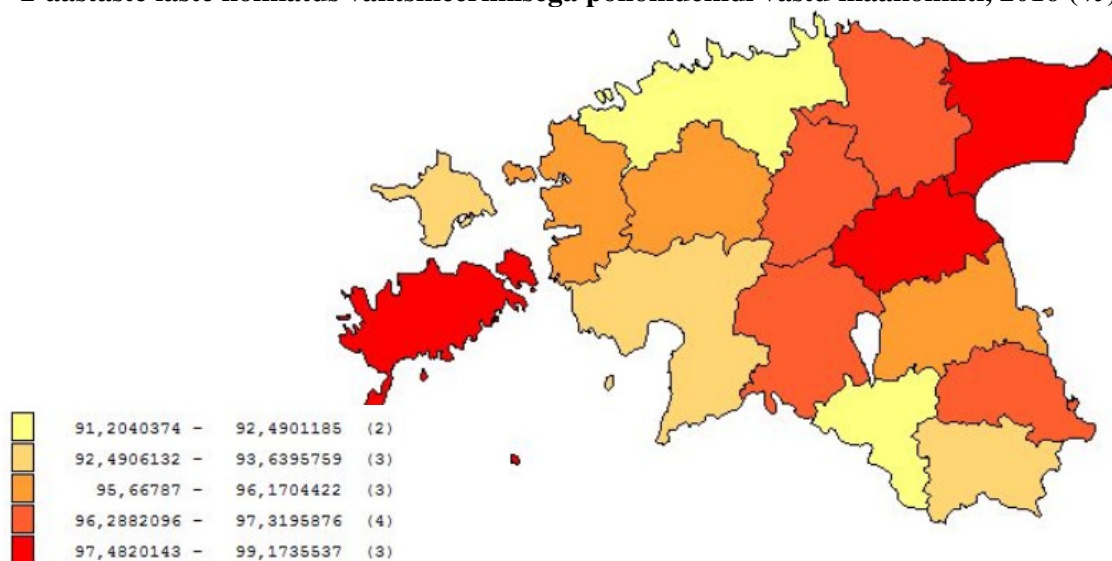
Tabel 20.

Laste hõlmatus immuniseerimisega poliomüeliidi vastu, 2016 (%)

	Vakts-tud 7k.-14a.	Vakts- tud 2a	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	95,9	93,7	94,4	91,6	0,1	3,3
Tallinn	94,4	91,3	92,0	87,0	0,1	4,4
Harjumaa	95,3	91,2	93,5	91,7	0,1	3,7
Hiiumaa	96,8	92,9	97,6	98,1	0,4	2,9
Ida-Virumaa	98,3	98,7	97,0	96,7	0,1	1,2
Narva	97,1	95,5	95,8	95,4	0,1	2,5
Jõgevamaa	98,9	99,2	98,3	96,0	0,0	1,0
Järvamaa	97,9	96,6	97,2	95,6	0,0	1,9
Läänemaa	97,3	95,8	96,3	95,9	0,1	1,7
Lääne-Virumaa	96,9	97,3	95,8	93,4	0,1	2,8
Põlvamaa	96,6	96,7	95,1	92,6	0,0	3,0
Pärnumaa	96,0	92,5	94,5	91,4	0,0	3,3
Raplamaa	97,7	95,7	97,5	96,9	0,1	2,3
Saaremaa	97,7	97,5	96,2	95,2	0,2	1,8
Tartumaa	96,8	96,2	96,0	92,8	0,1	2,9
Valgamaa	95,7	92,5	94,8	94,2	0,1	3,8
Viljandimaa	96,8	96,3	96,2	94,8	0,0	2,8
Võrumaa	96,7	93,6	95,3	94,3	0,1	3,0

Joonis 130.

2-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega poliomüeliidi vastu maakonniti, 2016 (%)

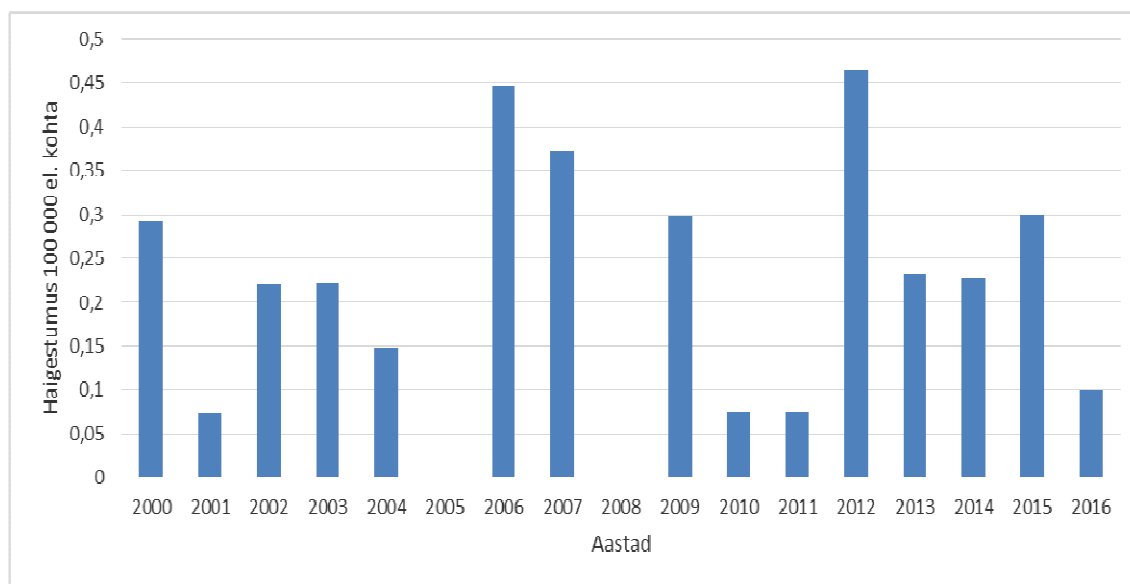
2016. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 14 070 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 948, noorukeid (15-17 a) – 12 ja täiskasvanuid – 110. Revaktsineeriti 25 667 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 25 464, noorukeid (15-17 a) – 3 ja täiskasvanuid – 200.

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti 1 sissetoodud haigusjuht, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2015. aastal – vastavalt 4 ja 0,3). Nakkust registreeriti Tartumaal (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium vivax*). Haige oli töötav isik, meessoost, vanusrühmast 30-39 aastat, hospitaliseeriti, paranenud. Oletatav nakatumine toimus Indias, kust patsient on pärit.

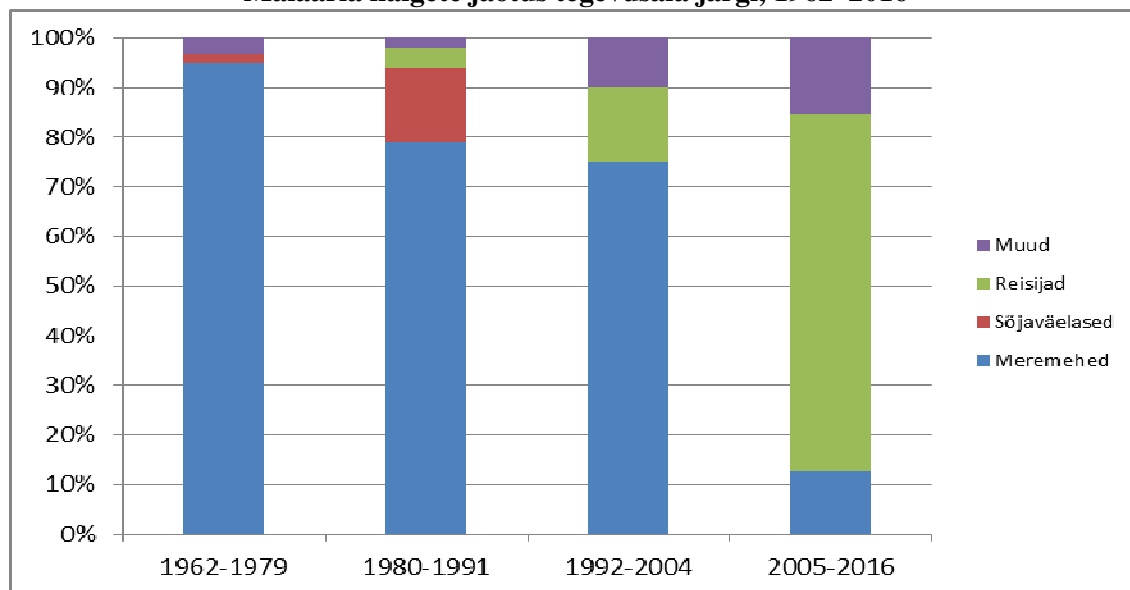
Joonis 131.

Malaaria, 2000–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 132.

Malaaria haigete jaotus tegevusala järgi, 1962–2016

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 14 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2015. a oli 6 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkust registreeriti Tallinnas (1,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,7), Ida-Virumaal (2,3), Lääne-Virumaal (3,4) ja Saaremaal (3,0).

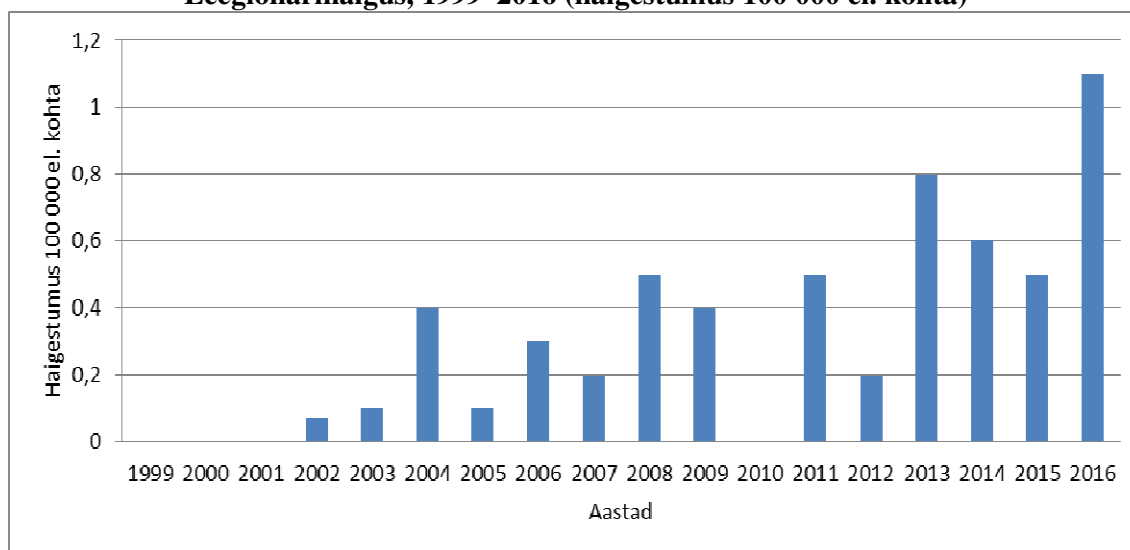
Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. 21,4% olid vanusrühmast 30-49 aastat, 35,7% vanusrühmast 50-59 aastat, 42,9% – üle 60-aastased. Mehi oli 35,7%, naisi 64,3%. 57,1% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 35,7% töötavad isikud.

Hospitaliseeriti 92,8% haigetest. Kolmel juhul lõppes haigus surmaga. Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Venemaal).

50,0% patsientidest haigestusid augustis-septembris.

Joonis 133.

Leegionärihaigus, 1999–2016 (haigestumus 100 000 el. kohta)

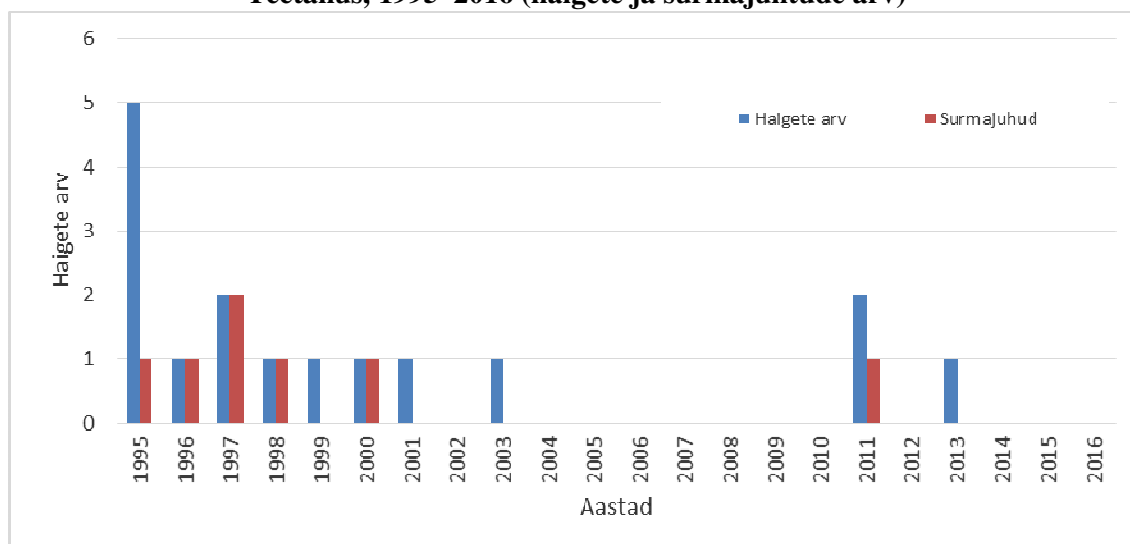

Teetanus (A33-A35)

Haigusjuhte ei registreeritud (2015.-2014. aastal ei registreeritud, 2013. aastal – üks haigusjuht, 2012. aastal ei registreeritud, 2011. aastal – kaks haigusjuhtu).

Joonis 134.

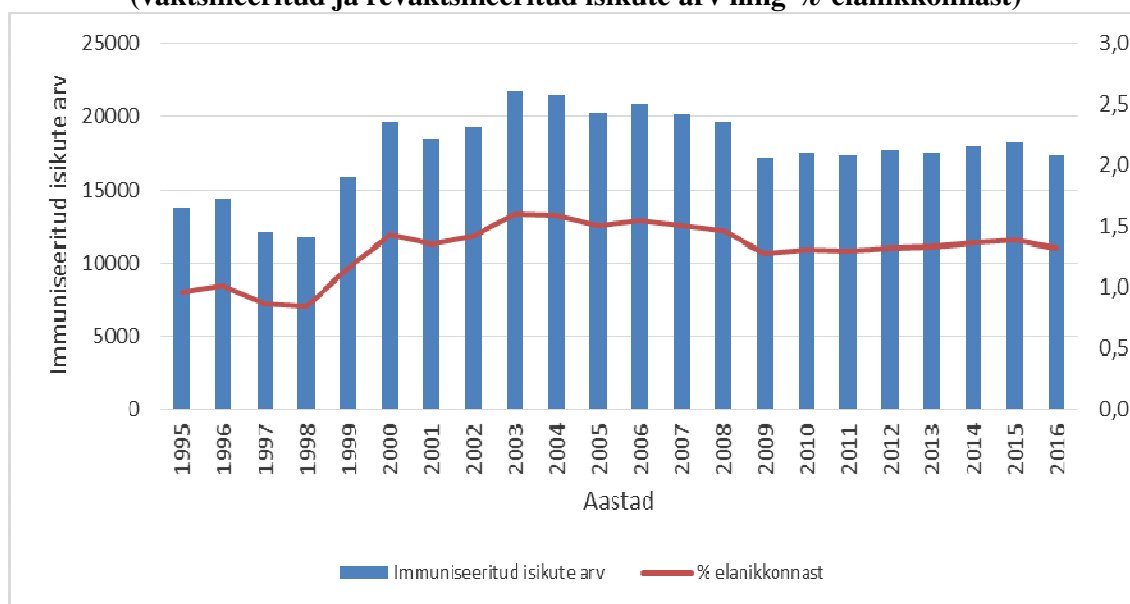
Teetanus, 1995–2016 (haigete ja surmajuhtude arv)

2016. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 14 109 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 947, noorukeid (15-17 a) – 18 ja täiskasvanuid – 144. Revaktsineeriti 61 999 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 25 521, noorukeid (15-17 a) – 10 772 ja täiskasvanuid – 25 706. Sealhulgas trauma puhul vaktsineeriti 24 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13, noorukeid (15-17 a) – 5 ja täiskasvanuid – 6. Revaktsineeriti 17 353 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 17, noorukeid (15-17 a) – 8 ja täiskasvanuid – 17 328.

Joonis 135.

Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995–2016
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)

Dengue hemorraagiline palavik (A90)

2014. aastal registreeriti 9 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,7 (2015. a oli vastavalt 12 ja 0,9). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Läänemaal (4,1), Lääne-Virumaal (1,7), Raplamaal (2,9), Tartumaal (0,7) ja Viljandimaal (2,1).

77,8% haigetest olid vanuses 20-39 aastat, 22,2% vanuses 40-59 aastat. Mehi oli 33,3%, naisi 66,7%. Kõik haiged olid töötavad isikud.

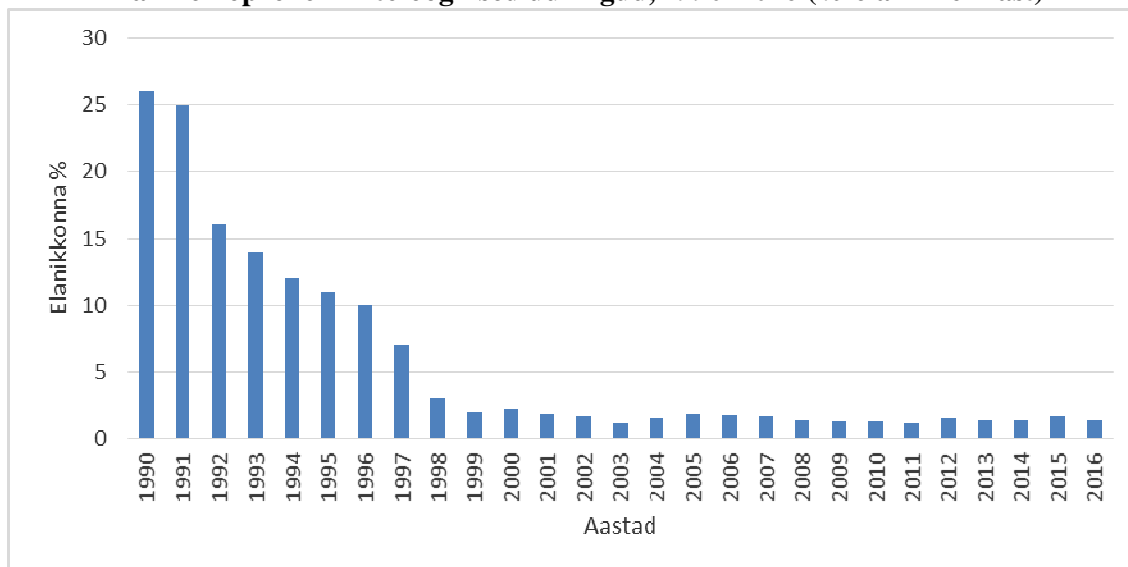
33,3% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. Kõik haiged haigestusid jaanuaris-veebruaries. Nakatumine toimus väljaspool Eestit (Filipiinidel üks, Indoneesias kolm, Keenias üks, Kuubas üks, Tais kolm).

Helmintiaasid

2016. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 17 896 roojaproovi ja 1 132 perianaalkaabet. Avastati 24 difüllobotriaasi nakkuse juhtu.

Joonis 136.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud, 1990–2016 (% elanikkonnast)

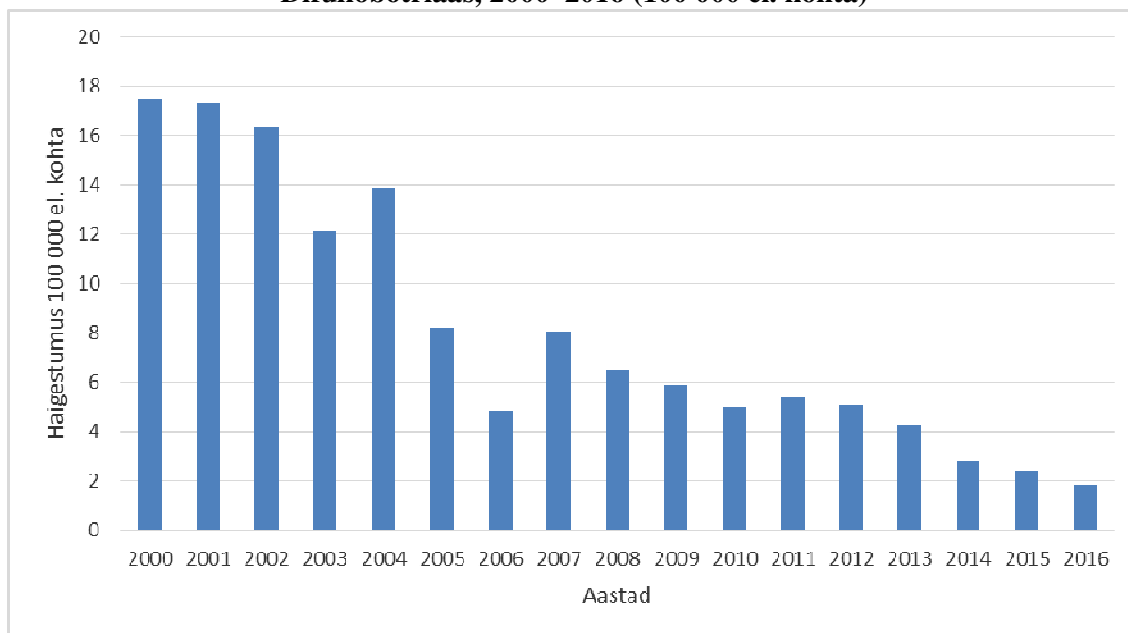

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 24 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,8 (2015. aastal vastavalt 32 ja 2,4).

Joonis 137.

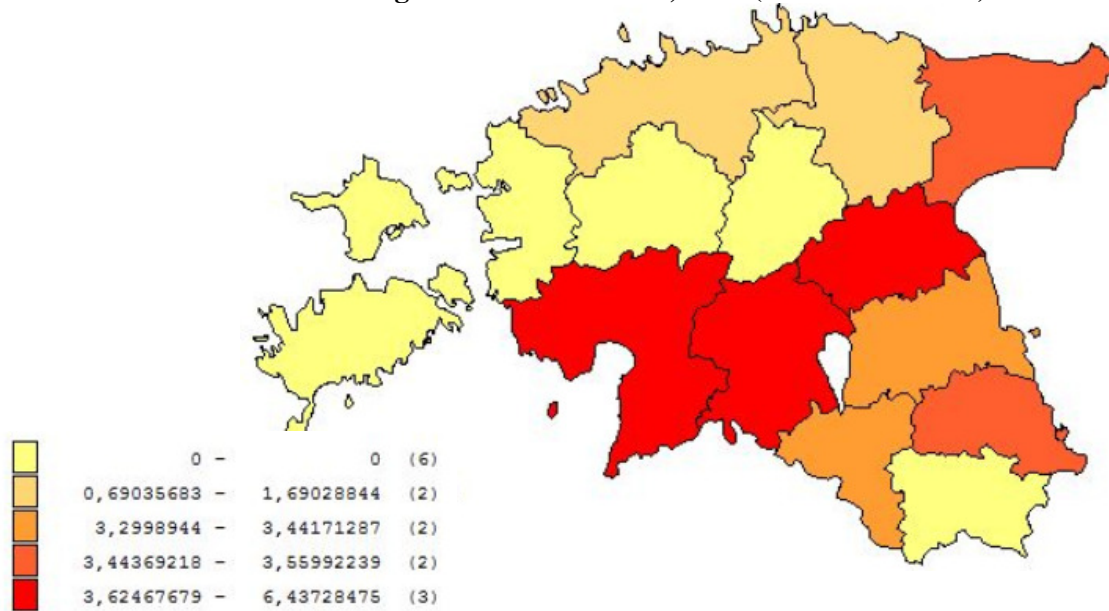
Difüllobotriaas, 2000–2016 (100 000 el. kohta)

Juhtusid registreeriti 9 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (6,4), Ida-Virumaal (5,8) ja Viljandimaal (4,2).

Joonis 138.

Difüllobotriaasi haigestumus maakonniti, 2016 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 29,2% olid 30-39-aastased ja 66,7% – 40-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 54,2%, naisi 45,8%. 45,8% haigestunutest olid töötavad ja 50,0% – mittetöötavad isikud. Haiguse esinemist registreeriti aastaringselt.

Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames

2016. aastal immuniseeriti Eestis lapsi 11 nakkushaiguse vastu: tuberkuloos, B-viirushepatiit, rotaviirusnakkus, difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, mumps, punetised, leetrid ja *Haemophilus influenzae* tüüp b. Immuniseerimiskavas on ettenähtud täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu iga kümne aasta tagant.

Viimase viie aasta jooksul on esinenud immuniseerimistega hõlmatus osas vähene langustrend (va vaktsineerimine B-viirushepatiidi ja rotaviirusnakkuse vastu).

Tabel 21.

Immuniseerimisega hõlmatus tendentsid Eestis 2012-2016 (%)

Vaktsineerimine nakkushaiguste vastu (hõlmatud laste vanused)	2012	2013	2014	2015	2016
Difteeria, teetanus (7 k. – 14 a.)	97,0	96,7	96,4	96,2	95,9
Läkaköha (7 k. – 10 a.)	96,3	96,0	95,7	95,4	95,2
Hib-nakkus (2 a.)	95,1	95,1	95,0	94,1	93,8
Leetrid, punetised, mumps (1 – 14 a.)	96,3	96,0	95,7	95,5	95,4
B-hepatiit (7 k.-14 a.)	84,4	89,6	93,3	95,2	95,1
Poliomüeliit (7 k. – 14 a.)	97,0	96,7	96,4	96,2	95,9
Tuberkuloos (0 – 11 k.)	97,9	95,9	95,1	95,5	95,1
Rotaviirus-nakkus (1 a.)	-	-	-	65,6	86,8

Märkus: WHO laste vaktsineerimise soovituslik hõlmatus difteeria, teetanuse, leetrite, punetiste, mumps, poliomüeliidi vastu on 95,0% ja läkaköha vastu 90,0%.

B-viirushepatiit

Eestis hakati vaktsineerima teismelisi B-viirushepatiidi vastu 1999. a. Alates 2000. a. alustati vastsündinute vaktsineerimisega Tallinnas ja 2003. a. kogu Eestis. 2016. a moodustas vaktsineerimisega hõlmatus B-viirushepatiidi vastu 1-aastastel 92,6% ja 13-aastastel 97,3%.

Enne vaktsineerimisega alustamist haigestus Eestis B-viirushepatiiti sadu inimesi aastas, enamik neist olid lapsed ja noored täiskasvanud. 2016. a registreeriti Eestis 8 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu. Alates 2010. a ei esine haigusjuhte laste seas.

Tuberkuloos

Immuniseerimiskava kohaselt vaktsineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu 1-5. elupäeval ühe vaktsiinidoosiga. Korduvvaktsineerimine ei ole näidustatud. Üle 3 kuu vanustele lastele on vajalik enne BCG-vaktsiini manustamist teha tuberkuloosi test, sel juhul immuniseeritakse BCG-vaktsiiniga vaid negatiivse tuberkuloosi testiga lapsi. BCG vaktsinatsioonijärgse immuunsuse kestuse aeg on teadmata, kuid on alust arvata, et see väheneb 10. aasta pärast.

Hõlmatus tuberkuloosi vastase vaktsineerimisega lastel püsis Eestis ajalooliselt kõrgel tasemel (92 kuni 99%). 2016. a. vähenes kuni 1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2015. a. ning moodustas 95,1%. 31. detsembri 2016. a. seisuga on Eestis 5969 vaktsineerimata last vanuses 0 kuni 14 aastat, neist 58,5% (3489) on Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimata lapsed moodustavad tuberkuloosi riskirühma.

Enne vaktsineerimise rakendamist (1948. a.) registreeriti Eestis tuhandeid haigusjuhte aastas. 2016. a. registreeriti meil 166 tuberkuloosi haigusjuhtu.

Difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, *Haemophilus influenzae* tüüp b

Eestis alustati vaktsineerimisega difteeria vastu 1945-1949. a., teetanuse vastu -1951. a., läkaköha vastu – 1957. a. ja poliomüeliidi vastu 1959. a.

2016. a. moodustas vaktsineerimisega hõlmatus 1-aastastel lastel difteeria, teetanuse, läkaköha, poliomüeliidi ja *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu 93,2%.

Pärast vaktsineerimisega alustamist on vähenenud tunduvalt ülalmainitud haiguste koormus. 2016. a. registreeriti Eestis vaid 74 läkaköha haigusjuhtu. Viimased poliomüeliidi haigusjuhud esinesid Eestis 1961. a., viimased difteeria haigusjuhud registreeriti 2001.a.

Vaktsineerimine b-tüüpi hemofiilusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 2005.a., selle eesmärgiks on invasiivsete haigusvormide ennetamine väikelastel.

Mumps, punetised, leetrid

Eestis alustati vaktsineerimisega leetrite vastu 1967. a., mumpsu vastu 1981. a. ja punetiste vastu 1993. a.

31. detsembri 2016. a. seisuga on MMR vaktsiiniga immuniseeritud 95,4% lastest vanuses 1-14 aastat. Vaktsineerimata laste arv vanuserühmas 3-14 aastat on 6574, neist 3867 ehk 58,8% elavad Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimisega hõlmatus mumpsu, punetiste ja leetrite vastu 2-aastastel on 93,2%. WHO Euroopa Regionaalselt Verifitseerimiskomisjonilt otsuse kohaselt on leetrite ja punetiste endeemiline levik Eestis lõppenud ning ülalmainitud haigused on elimineeritud. Eestis esineb endiselt sporaadilisi leetrite haigusjuhte. WHO hinnangul tuleb stabiilse epidemioloogilise olukorra säilitamiseks jätkata leetrite ja punetiste elimineerimisele suunatud tegevusi (haiguste seire, varajane diagnostika, teavitamine ja nakkustõrje meetmete rakendamine sh laste ning täiskasvanute vaktsineerimine).

Rotaviirusnakkus

Vaktsineerimine rotaviirusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 1. juulist 2014. a. Haiguse laialdane levik ja sage esinemine ning sellest tingitud väikelaste sage hospitaliseerimise vajadus olid peamised põhjused rotaviirusnakkuse vaktsineerimise lisamiseks riiklikusse immuniseerimiskavasse. 2014. a. vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 5 174, 2015. a. - 11 076 ja 2016. a. – 12 466 väikelast, mille tulemusel vähenes Eestis tunduvalt rotaviirusenteriitide arv. 2016. a. registreeriti Eestis 396 rotaviirusnakkuse haigusjuhtu, mis on 3,6 korda vähem kui 2013.a.

Korduvvaktsineerimised

2016. a. jätkusid probleemid korduvvaktsineerimiste õigeaegsusega.

Hõlmatus esimese korduvvaktsineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu 2-aastastel moodustas 82,5% (2015. a. - 82,5%).

Hõlmatus teise korduvvaktsineerimisega suurenes võrreldes 2015. a. ja moodustas 7-aastastel 78,7% (2015. a. - 78,4%).

Esimese korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis alles 8-aastastel.

Teise korduvvaktsineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis 13-aastastel.

Hõlmatus kolmanda korduvvaktsineerimisega difteeria ja teetanuse vastu 15-17-aastastel vähenes võrreldes 2015. a. ja moodustas 80,2% (2015. a. – 89,5%).

Hõlmatus leetrite, punetiste ja mumpsu korduvvaktsineerimisega 14-aastastel vähenes võrreldes 2015. a. ja moodustas 91,5% (2015. a. - 92,1 %).

Täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane korduvvaktsineerimine on immuniseerimiskavas alates 2008. a. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu.

2016. a. korduvvaktsineeriti difteeria vastu 25704 ja teetanuse vastu 25706 täiskasvanut, neist 67,4% seoses traumaga.

Tabel 22.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaktsineerimine, 2004-2016

Aasta	Difteeria (korduvvaktsineeritud inimeste arv)	Teetanus (korduvvaktsineeritud inimeste arv)		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014
2013	25424	25424	17468	7956
2014	23537	23537	17881	5656
2015	24720	24720	18034	6686
2016	25704	25706	17328	8378

Tabel 23.

Vaktsineerimine gripi vastu, 2015-2016

Aasta	Vaktsineeritud inimeste arv erinevates vanuserühmades					
	0-4.a	5-14.a	15-49.a	50-64.a	65.a ja vanem	Kokku
2015	439	1019	10079	4942	3852	20331
2016	1031	2173	15473	8949	7039	34665

Keeldumised vaktsineerimisest

Viimase viie aasta jooksul esines vaktsineerimisest keeldumise osas vähene kasvutrend.

Tabel 24.

Keeldumised vaktsineerimisest (%) ja vaktsineerimata laste arvud, 2016

Vaktsineerimine	Keeldumised	Vaktsineerimata laste arv (vanuserühm)
Difteeria-teetanus (1–14 a.)	3,3%	7 403
Läkaköha (1–10 a.)	3,9%	6 501
Mumps, punetised, leetrid (2–14 a.)	3,8%	7 481
Poliomüeliit (1–14 a.)	3,3%	7 399
B-viirushepatiit (1–14 a.)	3,9%	9 019
<i>Haemophilus influenzae b</i> (1-5 a.)	3,0%	3 712
Tuberkuloos (0-14 a.)	2,6%	5 969
Rotaviirusnakkus (0-4 a.)	5,5%	1 793 (1-aastastel)

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 25.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2016

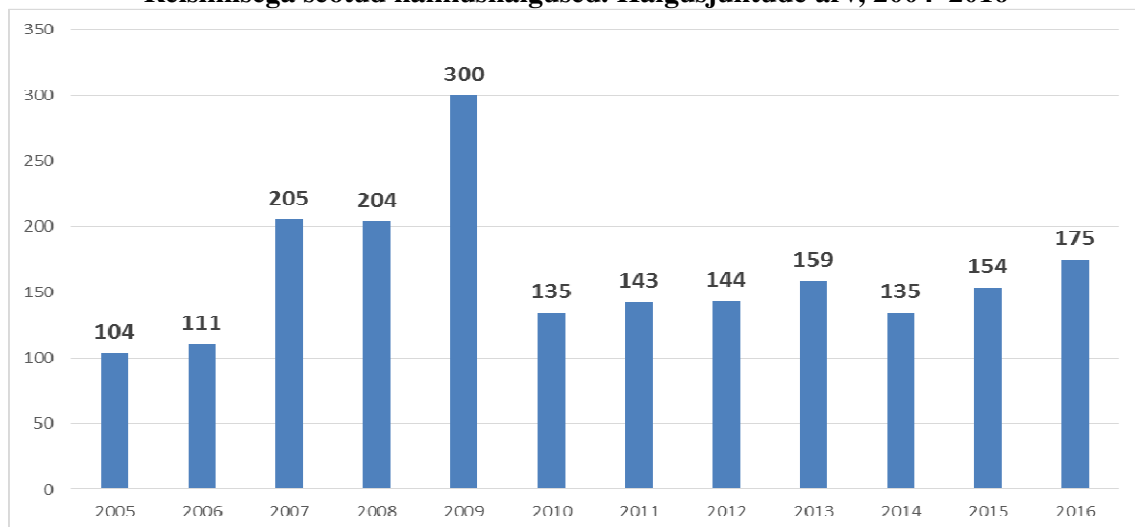
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
Adenoviirusenteriit	15	4	Bulgaaria 1 Hispaania 1 Läti 1 Venemaa 1
A-viirushepatiit	7	3	Brasiilia 1 Bulgaaria 1 Türgi 1
B-viirushepatiit krooniline	16	1	Nigeeria
B-hepatiit äge	8	1	Saksamaa
E-viirushepatiit (äge)	6	4	Bangladesh 2 Hispaania 1 Venemaa 1
Dengue viiruspalavik	9	9	Filipiinid 1 India 1 Indoneesia 2 Kenya 1 Kuuba 1 Tai 3
Gripp (lab. kinnitatud)	733	9	Ameerika Ühendriigid 1 Costa Rica 1 Egiptus 1 Tai 1 Tansaania 4 Venemaa 1
Kampülobakterenteriit	382	19	Armeenia 1 Austria 1 Bulgaaria 5 Kreeka 2 Läti 1 Malta 1 Maroko 1 Soome 1 Suurbritannia 1 Tai 1 Türgi 1 Valgevene 1 Venemaa 2
Klamüüdiahaigused (sugulisel teel levivad)	1246	3	Rootsi 1 Šveits 1 Tai 1
Krüptosporidioos	1	1	Kreeka
Leetrid	2	2	Egiptus 1 Indoneesia 1
Leegionärihaigus	14	3	Venemaa
Läkaköha	74	2	Venemaa
Loomahammustus	1320	3	Argentina 1

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
			Filipiinid 1 Läti 1
Malaaria (<i>P. vivax</i>)	1	1	India
Meningokokknakkus	5	1	Austria
Muud viirusmeningiidid	35	2	Rootsi 1 Suurbritannia 1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	11	1	Soome
Noroviirusnakkus	805	29	Araabia Ühendemiraadid 1 Egiptus 1 Hispaania 2 Türgi 2 Ungari 1 Venemaa 22
Pneumokokknakkus	143	4	Hispaania 1 Rootsi 2 Soome 1
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	1420	10	Leedu 2 Läti 3 Rootsi 2 Saksamaa 1 Soome (Ahvenamaa) 1 Venemaa 1
Rotaviirusenteriit	396	16	Ameerika Ühendriigid 1 Bulgaaria 5 Hiina 1 Hispaania 1 Horvaatia 1 India 1 Malaisia 1 Soome 1 Suurbritannia 1 Tai 1 Türgi 1 Venemaa 1
Salmonelloos	358	25	Egiptus 1 India 1 Kreeka 2 Läti 4 Poola 1 Taani 1 Tai 4 Türgi 5 Ungari 3 Venemaa 3
Shigelloos	17	15	Aserbaidžaan 3 Colombia 1 Dominikaani Vabariik 1 Egiptus 1 Etioopia 1

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest importitud	Nakatamise riigid
			Gruusia 2 India 2 Kambodža 1 Maroko 1 Singapur 1 Türgi 1
Süüfilis	27	1	Gruusia
Tuulerõuged	5846	6	Belgia 1 Holland 2 Portugal 1 Soome 1 Taani 1
KOKKU		175	

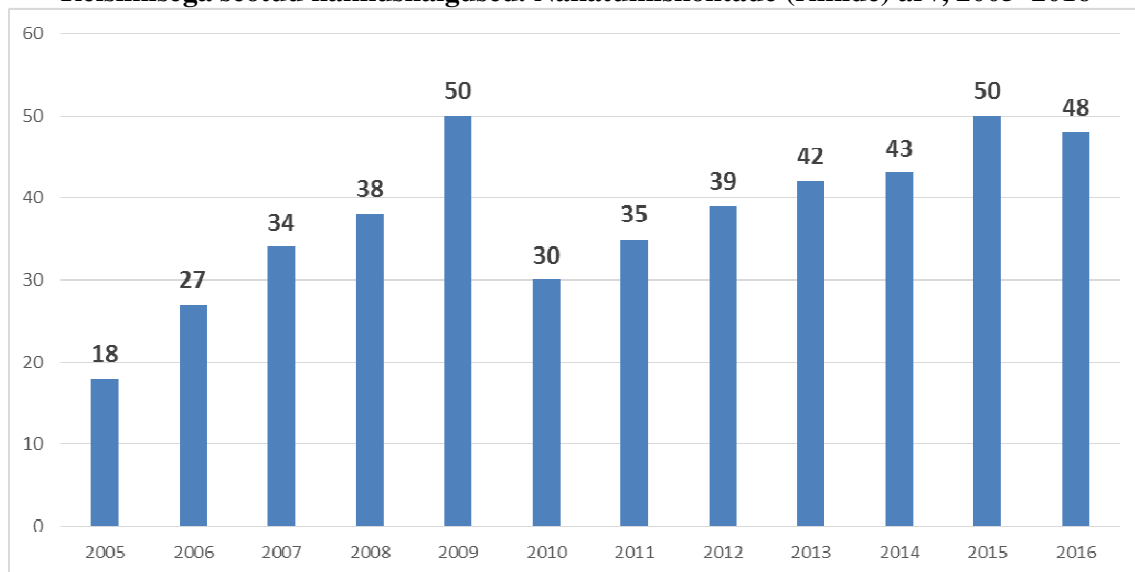
Joonis 139.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004–2016

Joonis 140.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005–2016

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 26.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2016

Nakkushaigus	%
E-viirushepatiit	100,0
Krüptosporidioos	100,0
Leetrid	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Malaaria	100,0
Pneumokokknakkus	96,5
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	94,3
Leegionärihaigus	92,8
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	91,7
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	90,9
Norwalk-viirusnakkus	84,6
Rotaviirusenteriit	84,3
Muud täpsustatud soolenakkused	83,0
Meningokokknakkus	80,0
<i>E. coli</i> soolenakkus	77,8
A-viirushepatiit	71,4
Puukentsefaliit	67,9
Kampülobakterenteriit	58,6
Jersinioos	53,3
B-viirushepatiit, äge	50,0
Amöbiaas	45,4
Muud ja täpsustamata viirushepatiidid	44,4
Šigelloos	41,2
Salmonelloos	35,2
Dengue palavik	33,3
B-viirushepatiit, krooniline	11,8
C-viirushepatiit, krooniline	8,4
Sarlakid	5,0
Difülobotriaas	4,2
Lyme'i tõbi	3,2
Läkaköha	2,7
Lambliaas	2,1
Gonokokknakkus	1,0
Tuulerõuged	0,6
Loomahammustused	0,5
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	0,2
C-viirushepatiit, äge	0,0
Mumps	0,0
Süüfilis	0,0
Toksoplasmoos	0,0
Tulareemia	0,0

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 27.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003–2016

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	6	6	9	8	11	58
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			2		4	2	4	17
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus									1						1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1				1				11
Listerioos						2		2		1			3	2	10
Leegionärihaigus		1		2	1				2	2	4	2		3	17
Leptospiroos	1														1
Läkakõha					1										1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1											1
Salmonelloos					1		1	1	1		2	1	1		8
Šigelloos					1										1
Malaaria							1			1					2
Äge A-viirushepatiit									2						2
Äge B-viirushepatiit							1								1
Krooniline B-viirushepatiit											1				1
Creutzfeldt-Jakobi tõbi								1				3			4
Kampülobakterenteriit									1					1	2
Teetanus									1						1
Norwalk-viirusnakkus											1	1		1	3
Soole muud täpsustatud bakternakkused											1		2	10	13
<i>E. coli</i> soolenakkus												1		2	3
Rotaviirusenteriit													1		1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	4	8	22	21	29	115
KOKKU	1	6	3	9	10	8	19	13	21	16	24	43	38	63	274

2016. aastal ei registreeritud kõhutüüfust, paratüüfusi, botulismi, brutselloosi, difteeriat, ehhinokokoosi, erlihioosi, kaasasündinut süüfilist, katku, koolerat, leeprat, marutõbi, ornitoosi, poliomüeliiti, siberi katku.

Järelevalve tulemused

Tabel 28.

Järelevalve immuniseerimiskohtade üle, 2016. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrollimiste üldarv
Põhja talitus	Harjumaa	505	99	19,6	99
	Raplamaa	31	12	38,7	12
	Järvamaa	30	10	33,3	10
	Kokku/ talituse keskmine	566	121	21,4	121
Lõuna talitus	Tartumaa	144	73	50,7	76
	Jõgevamaa	31	12	38,7	13
	Põlvamaa	29	24	82,8	24
	Valgamaa	29	19	65,5	19
	Viljandimaa	61	36	59,0	36
	Võrumaa	38	26	68,4	26
	Kokku/ talituse keskmine	332	190	57,2	194
Lääne talitus	Pärnumaa	73	40	54,8	40
	Läänemaa	30	11	36,7	11
	Saaremaa	26	11	42,3	11
	Hiiumaa	7	7	100,0	7
	Kokku/ talituse keskmine	136	69	50,7	69
Ida talitus	Ida-Virumaa	153	39	25,5	39
	Lääne-Virumaa	64	19	29,7	19
	Kokku/ talituse keskmine	217	58	26,7	58
Kokku/ Eesti keskmine		1251	438	35,0	442

Tabel 29.

Järelevalve nakkushaiguste ennetamise ja epideemiatõrje meetmete täitmise üle, 2016. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrollimiste üldarv
Ida talitus	Ida-Virumaa	139	64	46	64
	Lääne-Virumaa	43	14	33	16
	Kokku/talituse keskmine	182	78	43	80
Lääne talitus	Pärnumaa	26	17	65	17
	Läänemaa	29	19	66	19
	Hiiumaa	8	8	100	8
	Saaremaa	19	10	53	10
	Kokku/talituse keskmine	82	54	66	54
Lõuna talitus	Jõgevamaa	22	10	45	10
	Põlvamaa	26	22	85	22
	Tartumaa	120	52	43	52
	Valgamaa	19	12	63	12
	Viljandimaa	40	19	48	19
	Võrumaa	27	18	67	18
	Kokku/talituse keskmine	254	133	52	133
Põhja talitus	Harjumaa	353	79	22	81
	Järvamaa	24	8	33	8
	Raplamaa	28	11	39	11
	Kokku/talituse keskmine	405	98	24	100
Kokku/ Eesti keskmine		923	363	39	367